

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 14. června 2017
(OR. en)**

**2016/0345 (COD)
LEX 1741**

**PE-CONS 12/1/17
REV 1**

**CODIF 5
MI 169
PI 24
CODEC 286**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O OCHRANNÉ ZNÁMCE EVROPSKÉ UNIE
(KODIFIKOVANÉ ZNĚNÍ)**

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2017/...**

ze dne 14. června 2017

**o ochranné známce Evropské unie
(kodifikované znění)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na první odstavce článku 118 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. dubna 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2017.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009¹ bylo několikrát podstatně změněno². Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Nařízení Rady (ES) č. 40/94³, které bylo v roce 2009 kodifikováno jako nařízení (ES) č. 207/2009, vytvořilo systém ochrany ochranných známek specifický pro Unii, jenž poskytuje ochranu ochranných známek na úrovni Unie souběžně s ochranou ochranných známek dostupnou na úrovni členských států v souladu s vnitrostátními systémy ochranných známek, které byly harmonizovány směrnicí Rady 89/104/EHS⁴ kodifikovanou jako směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES⁵.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

² Viz příloha II.

³ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁴ První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

- (3) Je vhodné podporovat v Unii harmonický rozvoj hospodářských činností a trvalý a vyvážený rozmach dotvořením vnitřního trhu, který řádně funguje a nabízí podmínky obdobné těm, které existují na trhu vnitrostátním. Pro vytvoření takového trhu a posílení jeho jednotnosti by měly být nejen odstraněny překážky volného pohybu zboží a služeb a vytvořen režim zajišťující, že nedojde k narušení soutěže, ale navíc by měly být stanoveny právní podmínky umožňující podnikům přizpůsobit své činnosti rozměru Unie, ať již v oblasti výroby a prodeje zboží nebo v oblasti poskytování služeb. Za tímto účelem by měly mít významnou úlohu mezi právními nástroji, které mají podniky k dispozici, ochranné známky umožňující rozlišit mezi výrobky a službami podniků stejnými prostředky v rámci celé Unie bez ohledu na hranice.
- (4) Pro sledování uvedených cílů Unie se jeví nezbytným přijetí společného režimu pro ochranné známky, na jehož základě mohou podniky nabýt na základě jediného řízení ochranné známky EU, kterým je poskytnuta jednotná ochrana a které mají účinky na celém území Unie. Takto vyjádřená zásada jednotné povahy ochranné známky EU by se měla uplatnit, nestanoví-li toto nařízení jinak.
- (5) Překážku teritoriality práv udělených vlastníkům ochranných známek právními předpisy členských států nelze odstranit sblížením právních předpisů. Z toho důvodu, aby bylo podnikům umožněno vyvíjet bez omezení hospodářskou činnost na území celého vnitřního trhu, by měla existovat možnost zapsání ochranné známky upravené jednotně právem Unie přímo použitelným ve všech členských státech.

- (6) Zkušenosti získané od vytvoření systému ochranných známek Společenství ukázaly, že podniky z Unie a ze třetích zemí systém přijaly a tento se stal úspěšným a životaschopným doplňkem a alternativou k ochraně ochranných známek na úrovni členských států.
- (7) Právo Unie upravující ochranné známky však nenahrazuje právní předpisy členských států o ochranných známkách. Ve skutečnosti by nebylo správné nutit podniky, aby přihlašovaly své ochranné známky jako ochranné známky EU.
- (8) Národní ochranné známky jsou i nadále nezbytné pro ty podniky, které nepožadují ochranu svých ochranných známek na úrovni Unie nebo které nemohou získat ochranu v rámci celé Unie, zatímco vnitrostátní ochraně nic nebrání. Mělo by být ponecháno na rozhodnutí přihlašovatele žádajícího o ochranu plynoucí z ochranné známky, zda požaduje ochranu plynoucí pouze z národní ochranné známky v jednom či více členských státech, nebo pouze z ochranné známky EU, nebo z obou typů.
- (9) Práva z ochranné známky EU by nemělo být možné nabýt jinak než zápisem a zápis by měl být zamítnut, pokud ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost, je protiprávní nebo je v rozporu se staršími právy.
- (10) Označení by mělo být možné vyjádřit v jakékoli vhodné formě využívající obecně dostupné technologie, což nutně neznamená v grafické podobě, pokud je vyjádření jasné, přesné, celistvé, snadno dostupné, čitelné, trvalé a objektivní.

- (11) Ochrana vyplývající z ochranné známky EU, jejíž funkcí je zejména zajistit ochrannou známku jako označení původu, by měla být v případě totožnosti ochranné známky a označení a výrobků nebo služeb absolutní. Ochrana by měla platit i v případě podobnosti ochranné známky a označení a výrobků nebo služeb. Pojem podobnosti je třeba vykládat v souvislosti s pravděpodobností záměny. Pravděpodobnost záměny, která závisí na množství prvků a zejména na tom, jak je ochranná známka na trhu známá, na tom, k jaké asociaci s užívaným nebo zapsaným označením by mohlo dojít, a na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi příslušnými výrobky či službami, by měla představovat pro tuto ochranu zvláštní podmínku.
- (12) Pro zajištění právní jistoty a úplného souladu se zásadou práva přednosti, podle níž má dříve zapsaná starší ochranná známka přednost před ochrannými známkami zapsanými později, je nezbytné stanovit, že vymáhání práv z ochranné známky EU by se nemělo dotýkat práv vlastníků získaných přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti této ochranné známky EU. To je v souladu s čl. 16 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. dubna 1994.
- (13) Používá-li společnost totožné nebo podobné označení coby obchodní název tak, že mezi společnostmi nesoucí tento název a výrobky nebo službami pocházejícími od této společnosti vzniká vazba, může dojít k nejasnostem ohledně obchodního zdroje, z něhož výrobky nebo služby pocházejí. Porušení práv z ochranné známky EU by proto mělo zahrnovat rovněž užívání označení jako obchodního názvu nebo podobného označení, pokud se používají pro účely rozlišení výrobků nebo služeb.

- (14) Za účelem zajištění právní jistoty a plného souladu se zvláštními právními předpisy Unie je vhodné stanovit, že vlastník ochranné známky EU by měl být oprávněn zakázat třetím osobám používat označení ve srovnávací reklamě, pokud je taková srovnávací reklama v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES¹.
- (15) Za účelem zajištění ochrany ochranných známek a účinného boje proti padělání způsobem, který je v souladu s mezinárodními závazky Unie v rámci Světové obchodní organizace (WTO), zejména podle článku V Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) o volném tranzitu, a pokud jde o generické léčivé přípravky, podle „prohlášení o dohodě TRIPS a veřejném zdraví“ přijatého Konferencí ministrů WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001, by měl být vlastník ochranné známky EU oprávněn bránit třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, pokud tyto výrobky pocházejí z třetích zemí a bez povolení nesou ochrannou známku, která je totožná nebo v zásadě totožná s ochrannou známkou EU zapsanou pro takové výrobky.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).

- (16) Za tímto účelem by mělo být vlastníkovi ochranné známky EU dovoleno bránit vstupu výrobků porušujících práva z ochranných známek a jejich uvádění do veškerých celních režimů, včetně tranzitu, překládání, skladování, svobodných pásem, dočasného uskladnění, aktivního zušlechtovacího styku nebo dočasného použití, a to i v případě, že tyto výrobky nejsou určeny k uvedení na trh Unie. Při provádění celních kontrol by celní orgány měly využívat pravomoci a postupy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013¹, a to i na žádost držitelů práv. Celní orgány by měly provádět příslušné kontroly zejména na základě kritérií analýzy rizik.
- (17) V zájmu uvedení potřeby zajistit účinné vymáhání práv z ochranné známky do souladu s potřebou nenarušovat plynulost obchodu s legálně obchodovaným zbožím by právo vlastníka ochranné známky EU mělo zaniknout v případech, kdy v následném řízení zahájeném před soudem pro ochranné známky Evropské unie (dále jen „soud pro ochranné známky EU“) věcně příslušným pro přijetí rozhodnutí o tom, zda byla porušena práva ze zapsané ochranné známky EU, je deklarant nebo držitel výrobků schopen prokázat, že vlastník ochranné známky EU není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.
- (18) Článek 28 nařízení (EU) č. 608/2013 stanoví, že držitel práva je odpovědný za škody vzniklé držiteli zboží v případech, kdy se mimo jiné následně zjistí, že dotčené zboží neporušuje právo duševního vlastnictví.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15).

- (19) Měla by být přijata vhodná opatření k zajištění bezproblémového tranzitu generických léčivých přípravků. Pokud jde o mezinárodní nechráněné názvy (INN) jako celosvětově uznávané generické názvy pro účinné látky ve farmaceutických přípravcích, je nezbytné řádně zohlednit stávající omezení účinku práv plynoucích z ochranné známky EU. Vlastník ochranné známky EU by tak neměl mít právo bránit jakékoli třetí osobě v přepravě výrobků do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, na základě podobnosti mezi INN účinné látky v léčivých přípravcích a danou ochrannou známkou.
- (20) Aby se vlastníkům ochranných známek EU umožnilo účinně bojovat proti padělkům, měli by mít právo zakázat umístování označení porušujících práva z ochranné známky na výrobky, stejně jako některé přípravné kroky učiněné před umístováním.

- (21) Výlučná práva vyplývající z ochranné známky EU by neměla vlastníka opravňovat k tomu, aby zakázal užívání označení či údajů třetími osobami, jsou-li užívána řádně, a tedy v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Vzhledem k tomu, že obchodním názvům je pravidelně poskytnuta neomezená ochrana proti pozdějším ochranným známkám, by se v zájmu zajištění rovných podmínek pro obchodní názvy a ochranné známky EU v případě konfliktu mělo mít za to, že takové užití zahrnuje pouze použití osobního jména třetí osoby. Dále by mělo být obecně umožněno užívání popisných označení či údajů, které nemají rozlišovací způsobilost. Vlastník ochranné známky by navíc neměl být oprávněn zabránit řádnému a poctivému užívání ochranné známky EU pro účely identifikace výrobků nebo služeb jako výrobků nebo služeb daného vlastníka nebo pro odkazování na ně. Užívání ochranné známky třetími osobami s cílem upozornit spotřebitele na další prodej pravých výrobků, které byly původně prodány vlastníkem ochranné známky EU nebo s jeho souhlasem v Unii, by mělo být považováno za řádné, pokud je zároveň v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a se zvyklostmi v daném odvětví. Užívání ochranné známky třetími osobami za účelem uměleckého vyjádření by mělo být považováno za řádné, pokud je zároveň v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a se zvyklostmi v daném odvětví. Mimoto by se toto nařízení mělo uplatňovat způsobem, který zajistí plné dodržování základních práv a svobod, a zejména svobody projevu.
- (22) Ze zásady volného pohybu zboží vyplývá, že je nezbytné, aby vlastník ochranné známky EU neměl právo zakázat její užívání třetí osobou pro zboží, které bylo jím nebo s jeho souhlasem pod touto ochrannou známkou uvedeno na trh v Evropském hospodářském prostoru, ledaže má vlastník oprávněné důvody bránit dalšímu odbytu výrobků.

- (23) Za účelem zajištění právní jistoty a ochrany legitimně nabytých práv z ochranné známky je vhodné a nezbytné stanovit, aniž by tím byla dotčena zásada, podle níž pozdější ochranná známka nemůže být uplatněna vůči starší ochranné známce, že vlastníci ochranných známek EU by neměli být oprávněni podat námitky proti užívání pozdější ochranné známky, pokud tato byla získána v době, kdy práva ze starší ochranné známky nemohla být vůči pozdější ochranné známce vymáhána.
- (24) Není důvod chránit ochranné známky EU ani starší ochranné známky, které jim odporují, pokud nejsou řádně užívány.
- (25) V zájmu spravedlnosti a z důvodů právní jistoty by užívání ochranné známky EU v podobě, která se liší v prvcích neměnicích rozlišovací způsobilost ochranné známky v té podobě, v jaké byla zapsána, mělo být dostačující k zachování poskytnutých práv bez ohledu na to, zda je ochranná známka v té podobě, v jaké je užívána, rovněž zapsána.
- (26) Na ochrannou známku EU je třeba pohlížet jako na předmět vlastnictví, který existuje nezávisle na podniku, jehož výrobky nebo služby označuje. Měla by tedy existovat možnost jejího převodu, možnost poskytnout ji jako zástavu třetí osobě nebo ji učinit předmětem licencí.

- (27) K provedení právní úpravy o ochranných známkách stanovené tímto nařízením pro každou jednotlivou ochrannou známku jsou nezbytná správní opatření na úrovni Unie. Je tedy při zachování stávající institucionální struktury a vyváženosti pravomocí Unie nezbytné právně zakotvit Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“), který je v technických věcech nezávislý a má právní, správní a finanční autonomii. Je proto nezbytné a vhodné, aby to byl subjekt Unie s právní subjektivitou a pravomocemi svěřenými tímto nařízením a aby působil v rámci práva Unie, aniž by zasahoval do pravomocí orgánů Unie.
- (28) Ochranné známky EU poskytují ochranu ve vztahu k určitým výrobkům nebo službám, jejichž povaha a počet určují rozsah ochrany, které požívá vlastník ochranné známky. Proto je nezbytné v tomto nařízení stanovit pravidla pro označování a třídění výrobků a služeb a zabezpečit právní jistotu a řádnou správu prostřednictvím požadavku, aby výrobky a služby, pro které se žádá o ochranu plynoucí z ochranné známky, byly přihlašovatelem označeny dostatečně jasně a přesně, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty mohly na základě samotné přihlášky určit rozsah ochrany, o niž se žádá. Užívání obecných výrazů by mělo být vykládáno v tom smyslu, že zahrnuje pouze výrobky a služby, na které se jednoznačně vztahuje doslovný význam výrazu. Vlastníci ochranných známek EU, které byly z důvodů praxe úřadu přede dnem 22. června 2012 zapsány pro celý název třídy podle systému třídění zavedeného Niceskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957, by měli mít možnost upravit seznam výrobků a služeb, aby se zajistilo, že obsah rejstříku splňuje požadovanou úroveň jasnosti a přesnosti v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

- (29) Aby se zabránilo zbytečným odkladům při zápisu ochranné známky EU, je vhodné stanovit režim nepovinných rešerší ochranných známek EU a národních ochranných známek, který by měl být pružný, pokud jde o potřeby a preference uživatelů. Nepovinné rešerše ochranných známek EU a národních ochranných známek by měly být doplněny zpřístupněním komplexních, rychlých a výkonných vyhledávačů, které budou veřejnosti k dispozici bezplatně v rámci spolupráce mezi úřadem a ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví.
- (30) Účastníkům, jichž se dotýkají rozhodnutí úřadu, je třeba zaručit právní ochranu způsobem odpovídajícím zvláštnostem práva ochranných známek. Proti rozhodnutím jednotlivých rozhodovacích útvarů úřadu by proto měla být stanovena možnost odvolání. O odvolání by měl rozhodovat odvolací senát úřadu. Rozhodnutí odvolacího senátu by pak měla podléhat přezkumu Tribunálu, který může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit.
- (31) Pro zajištění ochrany ochranných známek EU by měly členské státy s přihlédnutím ke své vnitrostátní úpravě určit co nejomezenější počet vnitrostátních soudů prvního a druhého stupně, které mají pravomoc ve věcech porušení práv a platnosti ochranných známek EU.

- (32) Je nezbytné, aby rozhodnutí týkající se platnosti a porušení práv z ochranných známek EU mělo účinky a vztahovalo se na celé území Unie, neboť je to jediný způsob, jak zabránit vydání odporujících si rozhodnutí ze strany soudů a úřadu a zajistit, aby nebyla ohrožena jejich jednotná povaha. Na všechna řízení týkající se ochranných známek EU by se měla vztahovat ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012¹, pokud toto nařízení nestanoví z uvedených ustanovení výjimky.
- (33) Je třeba vyvarovat se toho, aby byla vydávána odporující si rozhodnutí o žalobách mezi týmiž účastníky a se stejným skutkovým stavem ve věci ochranné známky EU a paralelní národní ochranné známky. Proto, pokud jsou podány žaloby ve stejném členském státě, je třeba prostředky k dosažení tohoto cíle hledat ve vnitrostátních procesních předpisech, které nejsou tímto nařízením dotčeny, zatímco jsou-li žaloby podány v různých členských státech, byla by vhodná ustanovení obdobná ustanovením o litispendenci a souvisejících řízeních v nařízení (EU) č. 1215/2012.
- (34) S cílem podpořit sbližování postupů a rozvoj společných nástrojů je nezbytné zavést vhodný rámec pro spolupráci mezi úřadem a úřady průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví, přičemž tento rámec vymezí klíčové oblasti spolupráce a umožní úřadu koordinovat příslušné společné projekty v zájmu Unie a členských států a tyto projekty do určité maximální výše financovat. Tato spolupráce by měla být přínosná pro podniky využívající systémy ochranných známek v Evropě. Pro uživatele unijního systému stanoveného tímto nařízením by tyto projekty týkající se zejména databází určených pro rešerše a konzultace měly přinášet další, kompletní, účinné a nezaplatňované nástroje ke splnění zvláštních požadavků vyplývajících z jednotné povahy ochranné známky EU.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (35) Je žádoucí podpořit smírné, rychlé a účinné urovnávání sporů tím, že se úřadu svěří zřízení mediačního střediska, jehož služby by mohly být využívány kýmkoli s cílem dosáhnout na základě vzájemné dohody smírného urovnání sporů týkajících se ochranných známek EU a průmyslových vzorů Společenství.
- (36) Zavedení systému ochranných známek EU mělo za následek zvýšené finanční zatížení pro ústřední úřady průmyslového vlastnictví a další orgány členských států. Dodatečné náklady jsou spojeny s vyřizováním vyššího počtu námitkových řízení a řízení o neplatnosti, jejichž předmětem jsou ochranné známky EU nebo která jsou zahájena vlastníky těchto ochranných známek; s činnostmi v oblasti zvyšování povědomí o systému ochranných známek EU; jakož i s činnostmi, jejichž záměrem je zajistit vymáhání práv z ochranných známek EU. Je proto vhodné zajistit, aby úřad kompenzoval část nákladů členských států vynaložených v souvislosti s úlohou, kterou hrají při zajišťování hladkého fungování systému ochranných známek EU. Platba této kompenzace by měla podléhat předložení příslušných statistických údajů ze strany členských států. Rozsah této kompenzace nákladů by neměl vést k rozpočtovému schodku úřadu.
- (37) Pro zajištění úplné autonomie a nezávislosti úřadu je nezbytné, aby měl vlastní rozpočet, jehož příjmy pocházejí hlavně z poplatků placených uživateli systému. Platí však i rozpočtový proces Unie, pokud jde o dotace ze souhrnného rozpočtu Unie. Přezkoumání účetních závěrek provádí Účetní dvůr.

- (38) V zájmu řádného finančního řízení by se mělo zabránit kumulaci výrazných rozpočtových přebytků úřadem. Tímto by neměla být dotčena finanční rezerva pokrývající jeden rok provozních výdajů úřadu, kterou si úřad udržuje, aby zajistil kontinuitu svých operací a plnění svých úkolů. Tato rezerva by se měla využít pouze k zajištění kontinuity úkolů úřadu podle tohoto nařízení.
- (39) S ohledem na zásadní význam výše poplatků placených úřadu za fungování systému ochranných známek EU a za jeho doplňkový vztah k systémům ochranných známek členských států je nutné stanovit výši těchto poplatků přímo v tomto nařízení formou přílohy. Výše poplatků by měla být stanovena na úrovni, která zajistí, aby zaprvé příjmy z poplatků byly v zásadě dostačující k tomu, aby byl rozpočet úřadu vyrovnaný; zadruhé systém ochranných známek EU a systémy ochranných známek členských států fungovaly souběžně a doplňovaly se, přičemž by se rovněž zohlednila velikost trhu, na který se vztahuje ochranná známka EU, a potřeby malých a středních podniků; a zatřetí práva vlastníků ochranných známek EU byla v členských státech účinně vymáhána.
- (40) Pro zajištění efektivního, účinného a rychlého průzkumu a zápisu přihlášek ochranné známky EU úřadem v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a vyváženého řízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění podrobností ohledně postupů pro podávání a průzkum námitek a postupů pro změnu přihlášky.

- (41) Aby se zajistilo, že ochranná známka EU může být efektivním a účinným způsobem v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a vyváženého řízení zrušena nebo prohlášena za neplatnou, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění postupů pro zrušení a prohlášení neplatnosti.
- (42) Aby odvolací senáty mohly efektivně, účinně a v úplnosti přezkoumat rozhodnutí úřadu v rámci transparentního, důkladného, spravedlivého a vyváženého řízení, které zohledňuje zásady stanovené v tomto nařízení, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění formálního obsahu odvolání, postup pro podání a přezkoumání odvolání, formální obsah a formu rozhodnutí odvolacího senátu a vrácení poplatků za odvolání.
- (43) Pro zajištění hladkého, efektivního a účinného fungování systému ochranných známek EU by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění požadavků týkajících se ústního jednání a způsobů dokazování, způsobů oznamování, komunikačních prostředků a formulářů, které mají použít účastníci řízení, pravidel pro výpočet a délku lhůt, postupů pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu v rejstříku, pravidel pro obnovení řízení a podrobností ohledně zastupování před úřadem.

- (44) Pro zajištění efektivní a účinné organizace odvolacích senátů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění podrobností týkajících se jejich organizace.
- (45) Pro zajištění efektivního a účinného zápisu mezinárodních ochranných známek způsobem, který je plně v souladu s pravidly Protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek přijatého v Madridu dne 27. června 1989 (dále jen „Madridský protokol“), by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o upřesnění podrobností ohledně postupů pro podávání a průzkum námitek, včetně nezbytných sdělení, která mají být učiněna pro Světovou organizaci duševního vlastnictví (WIPO), a podrobností ohledně postupu týkajícího se mezinárodních zápisů založených na základní přihlášce nebo základním zápisu kolektivní ochranné známky, certifikační ochranné známky nebo garanční ochranné známky.
- (46) Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležitě konzultace, a to i na odborné úrovni, a že tyto konzultace budou vedeny v souladu se zásadami stanovenými v Interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. V zájmu zajištění rovné účasti na přípravě aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a odborníci Evropského parlamentu a Rady mají systematicky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (47) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o určení podrobností ohledně přihlášek, žádostí, osvědčení, nároků, pravidel, oznámení a jakéhokoli jiného dokumentu podle příslušných procesních požadavků stanovených tímto nařízením, jakož i ohledně maximální sazby nákladů nezbytných pro řízení a skutečně vynaložených, podrobností týkajících se zveřejňování ve Věstníku ochranných známek EU a v Úředním věstníku úřadu, způsobů výměny informací mezi úřadem a vnitrostátními orgány, podrobných pravidel pro překlady podpůrných dokladů v písemném řízení, přesných druhů rozhodnutí, která má přijmout jediný člen námitkového nebo zrušovacího oddělení, podrobností ohledně oznamovací povinnosti podle Madridského protokolu a podrobných požadavků ohledně žádosti o územní rozšíření ochrany následně po uskutečnění mezinárodního zápisu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹.
- (48) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Ochranná známka Evropské unie

1. Ochranná známka pro výrobky nebo služby, která je zapsána za podmínek a způsobem stanoveným v tomto nařízení, se dále nazývá „ochranná známka Evropské unie“ (dále jen „ochranná známka EU“).
2. Ochranná známka EU má jednotnou povahu. Má stejné účinky v celé Unii: může být zapsána, převedena, lze se jí vzdát, může být předmětem rozhodnutí o zrušení práv vlastníka nebo být prohlášena za neplatnou a její užívání může být zakázáno pouze pro území celé Unie. Tato zásada platí, nestanoví-li toto nařízení jinak.

Článek 2

Úřad

1. Zřizuje se Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „úřad“).
2. Veškeré odkazy v právu Unie na Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) se považují za odkazy na úřad.

Článek 3
Právní způsobilost

Pro účely tohoto nařízení se za právnické osoby považují společnosti a ostatní právní subjekty, které podle práva, jímž se řídí, mají způsobilost mít práva a povinnosti všeho druhu, uzavírat smlouvy nebo činit jiná právní jednání a mají procesní způsobilost.

KAPITOLA II
PRÁVO OCHRANNÝCH ZNÁMEK

ODDÍL 1
DEFINICE OCHRANNÉ ZNÁMKY EU
A JEJÍ NABYTÍ

Článek 4
Označení, která mohou tvořit ochrannou známku EU

Ochrannou známku EU mohou tvořit jakákoli označení, zejména slova, včetně osobních jmen, nebo kresby, písmena, číslice, barvy, tvary výrobku nebo jeho obal, či zvuky, pokud jsou tato označení způsobilá:

- a) rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku a výrobky nebo služby jiných podniků; a

- b) být vyjádřena v rejstříku ochranných známek Evropské unie (dále jen „rejstřík“) způsobem, který příslušným orgánům a veřejnosti umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany, která je poskytována vlastníkovvi ochranné známky.

Článek 5

Osoby způsobilé být vlastníky ochranných známek EU

Vlastníky ochranné známky EU mohou být všechny fyzické nebo právnické osoby, včetně veřejnoprávních subjektů.

Článek 6

Nabytí ochranné známky EU

Ochranné známky EU lze nabýt zápisem do rejstříku.

Článek 7

Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu

1. Do rejstříku se nezapišou:
 - a) označení, která nesplňují podmínky článku 4;
 - b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;

- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;
- d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;
- e) označení, která jsou tvořena výlučně:
 - i) tvarem nebo jinou vlastností, které vyplývají z povahy samotného výrobku;
 - ii) tvarem nebo jinou vlastností výrobku, které jsou nezbytné pro dosažení technického výsledku;
 - iii) tvarem nebo jinou vlastností výrobku, které dávají výrobku podstatnou hodnotu;
- f) ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy;
- g) ochranné známky, které by mohly klamat veřejnost, například pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby;
- h) ochranné známky, k nimž nebyl dán souhlas příslušnými orgány a mají být zamítnuty podle článku 6ter Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen „Pařížská úmluva“);

- i) ochranné známky, které obsahují znaky, emblémy a erby jiné než ty, jež jsou uvedeny v článku 6ter Pařížské úmluvy, a představující zvláštní veřejný zájem, ledaže by příslušný orgán dal souhlas k jejich zápisu;
- j) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie nebo daný členský stát stranou, které poskytují ochranu označením původu a zeměpisným označením;
- k) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle unijních právních předpisů nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie stranou, které poskytují ochranu tradičním výrazům pro víno;
- l) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle unijních právních předpisů nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie stranou, které poskytují ochranu zaručeným tradičním specialitám;
- m) ochranné známky, které obsahují nebo reprodukují ve svých podstatných prvcích starší název odrůdy rostlin zapsaný v souladu s unijními nebo vnitrostátními právními předpisy nebo mezinárodními dohodami, jichž je Unie nebo daný členský stát stranou, které poskytují ochranu odrůdovým právům a které se týkají odrůd stejných nebo úzce příbuzných druhů.

2. Odstavec 1 se použije, i když důvody k zamítnutí zápisu existují jen v části Unie.
3. Odstavec 1 písm. b), c) a d) se nepoužije, pokud ochranná známka získala užíváním ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je požadován její zápis, rozlišovací způsobilost.

Článek 8

Relativní důvody pro zamítnutí zápisu

1. Na základě námitek vlastníka starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:
 - a) pokud je totožná se starší ochrannou známkou a výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky, jsou totožné s výrobky nebo službami, pro které je starší ochranná známka chráněna;
 - b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se tyto ochranné známky vztahují, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

2. „Staršími ochrannými známkami“ se pro účely odstavce 1 rozumějí:
- a) ochranné známky s dřívějším dnem podání přihlášky, než je den podání přihlášky ochranné známky EU, s případným přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému ve vztahu k těmto ochranným známkám, které patří do těchto kategorií:
 - i) ochranné známky EU,
 - ii) ochranné známky zapsané v členském státě nebo v případě Belgie, Lucemburska a Nizozemska u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví,
 - iii) ochranné známky, které jsou předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro některý členský stát,
 - iv) ochranné známky, které jsou předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro Unii;
 - b) přihlášky ochranných známek uvedených v písmeni a) s výhradou jejich zápisu;
 - c) ochranné známky, které jsou ke dni podání přihlášky ochranné známky EU nebo ke dni vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky EU „obecně známé“ v členském státě ve smyslu článku 6*bis* Pařížské úmluvy.
3. Na základě námitek vlastníka ochranné známky se ochranná známka nezapíše, pokud přihlášku podal jednatel nebo zástupce vlastníka ochranné známky svým vlastním jménem a bez souhlasu vlastníka, ledaže by tento jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodnil.

4. Na základě námitek vlastníka nezapsané ochranné známky nebo jiného označení užívaných v obchodním styku, jejichž význam není pouze místní, se přihlášená ochranná známka nezapiše, pokud podle právních předpisů Unie nebo práva členského státu, které se na toto označení vztahují:
- a) práva k tomuto označení vznikla přede dnem podání přihlášky ochranné známky EU nebo přede dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky EU;
 - b) toto označení poskytuje svému vlastníkovvi právo zakázat užívání pozdější ochranné známky.
5. Na základě námitek vlastníka zapsané starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se přihlášená ochranná známka rovněž nezapiše, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná, bez ohledu na to, zda má být zapsána pro výrobky nebo služby, které jsou totožné nebo podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, nebo pro výrobky a služby, které jim nejsou podobné, pokud se jedná o starší ochrannou známku EU, která má v Unii dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlášené ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

6. Na základě námitek jakékoli osoby oprávněné podle příslušných právních předpisů k výkonu práv vyplývajících z označení původu nebo zeměpisného označení se přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů poskytujících ochranu označením původu a zeměpisným označením:
- i) žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení byla v souladu s unijními nebo vnitrostátními právními předpisy podána již přede dnem podání přihlášky ochranné známky EU nebo přede dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky, s výhradou jeho pozdějšího zápisu;
 - ii) toto označení původu nebo zeměpisné označení poskytuje právo zakázat užívání pozdější ochranné známky.

ODDÍL 2

ÚČINKY OCHRANNÉ ZNÁMKY EU

Článek 9

Práva z ochranné známky EU

1. Ze zápisu ochranné známky EU vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva.

2. Aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:
- a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána;
 - b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami, či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou;
 - c) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka EU zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, pokud má tato ochranná známka v Unii dobré jméno a pokud by užívání takového označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.
3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, může být zakázáno zejména:
- a) umisťovat označení na výrobky nebo obaly výrobků;
 - b) nabízet pod tímto označením výrobky, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

- c) dovážet nebo vyvážet pod tímto označením výrobky;
- d) užívat toto označení jako obchodní název nebo název společnosti nebo jako součást obchodního názvu nebo názvu společnosti;
- e) užívat toto označení v obchodních listinách a v reklamě;
- f) užívat toto označení ve srovnávací reklamě způsobem, který je v rozporu se směrnici 2006/114/ES.

4. Aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU rovněž oprávněn bránit všem třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, pokud takové výrobky, včetně obalů, pocházejí ze třetích zemí a jsou bez povolení označeny ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou EU zapsanou pro tyto výrobky nebo kterou nelze v jejích podstatných rysech od této ochranné známky rozlišit.

Nárok vlastníka ochranné známky EU podle prvního pododstavce zanikne, pokud v rámci řízení týkajícího se otázky, zda byla porušena práva z ochranné známky EU, které bylo zahájeno v souladu s nařízením (EU) č. 608/2013, poskytne deklarant nebo držitel zboží důkazy o tom, že vlastník ochranné známky EU není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.

Článek 10

Právo zakázat přípravné kroky ve vztahu k používání obalů nebo jiných prostředků

Existuje-li riziko, že pro výrobky nebo služby by mohly být použity obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky či zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost, nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž je známka umístěna, a toto použití by představovalo porušení práv vlastníka ochranné známky EU podle čl. 9 odst. 2 a 3, má vlastník této ochranné známky právo zakázat v obchodním styku:

- a) umisťovat označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo označení jí podobné na obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky či zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost, nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž může být známka umístěna;
- b) nabízet na trhu či uvádět na trh, nebo skladovat pro tyto účely, nebo dovážet či vyvážet obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky nebo zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž je známka umístěna.

Článek 11

Den uplatnění práva vůči třetím osobám

1. Právo z ochranné známky EU lze vůči třetím osobám uplatnit ode dne zveřejnění zápisu ochranné známky.

2. Je možné požadovat přiměřenou náhradu za jednání učiněné po dni zveřejnění přihlášky ochranné známky EU, pokud by toto jednání bylo po zveřejnění zápisu této ochranné známky na jeho základě zakázáno.
3. Soud, který případ projednává, může rozhodnout ve věci samé až po zveřejnění zápisu.

Článek 12

Reprodukce ochranné známky ve slovníku

Vzbuzuje-li reprodukce ochranné známky EU ve slovníku, encyklopedii nebo podobném naučném díle dojem, že se jedná o druhový název zboží nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána, zajistí vydavatel na žádost vlastníka ochranné známky EU, aby reprodukce ochranné známky byla nejpozději při následujícím vydání díla opatřena údajem, že se jedná o zapsanou ochrannou známku.

Článek 13

Zákaz používat ochrannou známku EU, která byla zapsána jménem jednatele nebo zástupce

Byla-li ochranná známka EU zapsána jménem jednatele nebo zástupce toho, kdo je vlastníkem této známky, bez jeho souhlasu, má tento vlastník právo bránit užívání známky jednatelem nebo zástupcem bez jeho souhlasu, ledaže by jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodnil.

Článek 14

Omezení účinků ochranné známky EU

1. Ochranná známka EU neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku:
 - a) své jméno či adresu, jedná-li se o fyzickou osobu;
 - b) označení nebo údaje, které nemají rozlišovací způsobilost nebo které se týkají druhu, jakosti, množství, zamýšleného účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby anebo jiných jejích vlastností;
 - c) ochrannou známku EU za účelem označení výrobků nebo služeb jako výrobků nebo služeb pocházejících od vlastníka této ochranné známky EU nebo odkazu na ně jako na výrobky nebo služby daného vlastníka, zejména v případech, kdy užití této ochranné známky je nezbytné k označení zamýšleného účelu výrobku nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, je-li užívání třetí osobou v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi nebo zvyklostmi v daném odvětví.

Článek 15
Vyčerpání práv
z ochranné známky EU

1. Ochranná známka EU neopravňuje vlastníka, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v Evropském hospodářském prostoru vlastníkem samým nebo s jeho souhlasem.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud má vlastník oprávněné důvody k tomu, aby bránil pozdějšímu odbytu výrobků, zejména pokud se stav výrobků po jejich uvedení na trh změnil nebo zhoršil.

Článek 16
Právo vlastníka
později zapsané ochranné známky
jako obrana v řízení o porušení práv

1. V řízení o porušení práv není vlastník ochranné známky EU oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky EU, pokud by tato pozdější ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou podle čl. 60 odst. 1, 3 nebo 4, čl. 61 odst. 1 nebo 2 nebo čl. 64 odst. 2 tohoto nařízení.

2. V řízení o porušení práv není vlastník ochranné známky EU oprávněn zakázat užívání později zapsané národní ochranné známky, pokud by tato později zapsaná národní ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou podle článku 8, čl. 9 odst. 1 nebo 2, nebo čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436¹.
3. Není-li vlastník ochranné známky EU oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky podle odstavce 1 nebo 2, není vlastník této později zapsané ochranné známky v řízení o porušení práv oprávněn zakázat užívání uvedené starší ochranné známky EU.

Článek 17

Doplňkové použití vnitrostátních právních předpisů při porušení práv

1. Účinky ochranné známky EU jsou upraveny výlučně tímto nařízením. Jinak se porušení práv z ochranné známky EU řídí vnitrostátními právními předpisy upravujícími porušení práv z národní ochranné známky v souladu s ustanoveními kapitoly X.
2. Toto nařízení nevylučuje podání žalob ve věci ochranné známky EU podle vnitrostátních právních předpisů členských států upravujících zejména občanskoprávní odpovědnost a nekalou soutěž.
3. Použitelné procesní předpisy se určí podle ustanovení kapitoly X.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 336, 23.12.2015, s. 1).

ODDÍL 3

UŽÍVÁNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY EU

Článek 18

Užívání ochranné známky EU

1. Pokud do pěti let od zápisu nezačal vlastník ochrannou známku EU řádně v Unii užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo na nepřetržitou dobu pěti let přerušeno, podléhá ochranná známka EU sankcím podle tohoto nařízení, ledaže pro neužívání existují řádné důvody.

Za užívání ve smyslu prvního pododstavce se považuje rovněž:

- a) užívání ochranné známky EU v podobě, která se liší v prvcích neměnicích rozlišovací způsobilost ochranné známky v podobě, v jaké byla zapsána, bez ohledu na to, zda je ochranná známka v té podobě, v jaké je užívána, rovněž zapsána na jméno vlastníka;
 - b) umístování ochranné známky EU na výrobky nebo na jejich obaly v Unii pouze pro účely vývozu.
2. Užívání ochranné známky EU se souhlasem vlastníka se považuje za užívání vlastníkem.

ODDÍL 4

OCHRANNÁ ZNÁMKA EU JAKO PŘEDMĚT VLASTNICTVÍ

Článek 19

Rovné zacházení s ochrannou známkou EU jako s národní ochrannou známkou

1. Nestanoví-li články 20 až 28 jinak, s ochrannou známkou EU coby předmětem vlastnictví se v jejím celku a na celém území Unie zachází jako s národní ochrannou známkou zapsanou v členském státě, ve kterém podle rejstříku:
 - a) má vlastník k danému dni své bydliště nebo sídlo;
 - b) má vlastník k danému dni svou pobočku, nelze-li použít písmeno a).
2. Nelze-li použít odstavec 1, považuje se za členský stát uvedený ve zmíněném odstavci stát, v němž má sídlo úřad.
3. Je-li v rejstříku zapsáno několik osob jako spoluvlastníků, použije se odstavec 1 ve vztahu ke spoluvlastníku, který je uveden jako první; není-li to možné, použije se ve vztahu k dalším spoluvlastníkům v pořadí, v jakém jsou uvedeni. Nelze-li odstavec 1 použít ve vztahu k žádnému ze spoluvlastníků, použije se odstavec 2.

Článek 20

Převod

1. Ochranná známka EU může být převedena nezávisle na převodu podniku pro všechny výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pro některé z nich.
2. Převod podniku jako celku zahrnuje i převod ochranné známky EU, ledaže se strany v souladu s předpisy použitelnými na převod dohodnou jinak nebo z okolností jasně vyplývá něco jiného. Toto ustanovení se použije na smluvní závazek převést podnik.
3. Aniž je dotčen odstavec 2, musí být postoupení ochranné známky EU, pokud nevyplývá ze soudního rozhodnutí, učiněno v písemné formě a vyžaduje podpisy smluvních stran; jinak je postoupení neplatné.
4. Převod se zapíše na žádost jedné ze stran do rejstříku a zveřejní.
5. Žádost o zápis převodu obsahuje informace umožňující určení ochranné známky EU, zjištění totožnosti nového vlastníka a určení výrobků a služeb, na něž se převod vztahuje, jakož i doklady řádně dokládající daný převod v souladu s odstavci 2 a 3. Žádost může dále případně obsahovat informace umožňující zjištění totožnosti zástupce nového vlastníka.
6. Komise přijme prováděcí akty, v nichž blíže vymezí:
 - a) náležitosti žádosti o zápis převodu;

- b) druh dokladů požadovaných k potvrzení převodu s ohledem na ujednání poskytnutá zapsaným vlastníkem a právním nástupcem;
- c) způsoby vyřizování žádostí o částečné převody při zajištění toho, aby se výrobky nebo služby ve zbývajícím zápisu a novém zápisu nepřekrývaly a aby byl pro nový zápis vytvořen samostatný spis s novým číslem zápisu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

- 7. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis převodu uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 nebo v prováděcích aktech podle odstavce 6, uvědomí úřad žadatele o zjištěných nedostatcích. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o zápis převodu zamítne.
- 8. Pro zápis převodu dvou nebo více známek lze podat jednu žádost, jsou-li ve všech případech osoby zapsaného vlastníka i právního nástupce stejné.
- 9. Odstavce 5 až 8 se použijí rovněž pro přihlášky ochranných známek EU.

10. V případě částečného převodu se jakékoli návrhy nebo žádosti podané původním vlastníkem, které jsou projednávány v řízení ve vztahu k původnímu zápisu, považují za návrhy nebo žádosti, které jsou projednávány v řízení ve vztahu ke zbývajícím zápisu i k novému zápisu. Podléhají-li tyto návrhy nebo žádosti placení poplatků a tyto poplatky byly původním vlastníkem zaplacený, není nový vlastník povinen platit za takové návrhy nebo žádosti žádné dodatečné poplatky.
11. Dokud není převod zapsán v rejstříku, nemůže právní nástupce uplatňovat práva vyplývající ze zápisu ochranné známky EU.
12. Pokud je třeba dodržet vůči úřadu lhůty, může právní nástupce činit vůči úřadu odpovídající prohlášení, jakmile úřad obdrží žádost o zápis převodu.
13. Veškeré písemnosti, které musí být vlastníku ochranné známky EU doručeny podle článku 98, se adresují osobě, která je jako vlastník zapsána v rejstříku.

Článek 21

Převod ochranné známky

zapsané na jméno jednatele

1. Byla-li ochranná známka EU zapsána na jméno jednatele nebo zástupce toho, kdo je vlastníkem této ochranné známky, bez jeho souhlasu, má vlastník právo domáhat se převodu ochranné známky EU ve svůj prospěch, ledaže tento jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodní.

2. Vlastník může podat žádost o převedení podle odstavce 1 tohoto článku u:
 - a) úřadu podle čl. 60 odst. 1 písm. b) namísto návrhu na prohlášení neplatnosti;
 - b) soudu pro ochranné známky Evropské unie (dále jen „soud pro ochranné známky EU“) podle článku 123 namísto protinávrhu na prohlášení neplatnosti podle čl. 128 odst. 1.

Článek 22

Věcná práva

1. Ochranná známka EU může být nezávisle na podniku poskytnuta jako zástava nebo může být předmětem věcného práva.
2. Na žádost jedné ze stran se práva podle odstavce 1 nebo převod těchto práv zapíše do rejstříku a zveřejní.
3. Zápis v rejstříku podle odstavce 2 se vymaže nebo pozmění na základě žádosti jedné ze stran.

Článek 23

Nucený výkon práva

1. Ochranná známka EU může být předmětem nuceného výkonu práva.

2. Ve věcech vykonávacího řízení ve vztahu k ochranné známce EU jsou výlučně příslušné soudy a orgány členského státu určeného podle článku 19.
3. Nucený výkon práva se na žádost jedné ze stran zapíše do rejstříku a zveřejní.
4. Zápis v rejstříku podle odstavce 3 se vymaže nebo pozmění na základě žádosti jedné ze stran.

Článek 24

Insolvenční řízení

1. Jediné insolvenční řízení, do kterého může být zahrnuta ochranná známka EU, je řízení zahájené v členském státě, na jehož území má dlužník soustředěny své hlavní zájmy.

Pokud je však dlužníkem pojišťovna ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES¹ nebo úvěrová instituce ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES², je jediné insolvenční řízení, do kterého může být zahrnuta ochranná známka EU, řízení zahájené v členském státě, ve kterém byla tato pojišťovna nebo instituce povolena.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15).

2. V případě spoluvlastnictví ochranné známky EU se odstavec 1 použije na podíl spoluvlastníka.
3. Pokud je ochranná známka EU zahrnuta do insolvenčního řízení, je v tomto smyslu na žádost příslušného vnitrostátního orgánu proveden zápis do rejstříku a zveřejněn ve věstníku ochranných známek Evropské unie uvedeném v článku 116.

Článek 25

Licence

1. Ochranná známka EU může být předmětem licence pro všechny výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, nebo pro některé z nich a pro celou Unii nebo její část. Licence může být výlučná nebo nevýlučná.
2. Vlastník ochranné známky EU se může dovolávat svých práv z ochranné známky vůči nabyvateli licence, který porušil ustanovení licenční smlouvy týkající se:
 - a) trvání licence;
 - b) podoby, v jaké může být ochranná známka v souladu se zápisem užívána;
 - c) výrobků nebo služeb, pro které byla licence poskytnuta;
 - d) území, na kterém může být ochranná známka užívána, nebo
 - e) jakosti výrobků nebo služeb vyráběných či poskytovaných nabyvatelem licence.

3. Aniž jsou dotčena ujednání licenční smlouvy, může nabyvatel licence zahájit řízení ve věci porušení práv z ochranné známky EU pouze se souhlasem jejího vlastníka. Majitel výlučné licence však může zahájit toto řízení, pokud vlastník ochranné známky v přiměřené lhůtě po výzvě sám řízení ve věci porušení práv nezahájí.
4. Nabyvatel licence je oprávněn vstoupit do řízení ve věci porušení práv zahájeného vlastníkem ochranné známky EU, aby získal náhradu škody, která mu byla způsobena.
5. Poskytnutí nebo převod licence k ochranné známce EU se na žádost jedné ze stran zapíše do rejstříku a zveřejní.
6. Zápis v rejstříku podle odstavce 5 se vymaže nebo pozmění na základě žádosti jedné ze stran.

Článek 26
Postup pro zapisování licencí
a jiných práv do rejstříku

1. Ustanovení čl. 20 odst. 5 a 6 a pravidla přijatá na jejich základě a ustanovení čl. 20 odst. 8 se použijí obdobně na zápis věcného práva nebo převodu věcného práva podle čl. 22 odst. 2, nuceného výkonu práva podle čl. 23 odst. 3, zahrnutí do insolvenčního řízení podle čl. 24 odst. 3, jakož i na zápis licence nebo převodu licence podle čl. 25 odst. 5, s výhradou těchto situací:
 - a) požadavek týkající se určení výrobků a služeb, jichž se převod týká, neplatí, pokud jde o žádost o zápis věcného práva, nuceného výkonu práva nebo insolvenčního řízení;
 - b) požadavek týkající se dokladů prokazujících převod se neuplatní, pokud byla žádost podána vlastníkem ochranné známky EU.
2. Žádost o zápis práv podle odstavce 1 se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek.
3. Žádost o zápis licence může obsahovat žádost o zápis licence do rejstříku za použití jedné nebo více z následujících kvalifikací:
 - a) výlučná licence;
 - b) sublicence, pokud licenci poskytuje držitel licence zapsané do rejstříku;

- c) licence omezená pouze na část výrobků nebo služeb, pro které je známka zapsána;
- d) licence omezená na část Unie;
- e) dočasná licence.

Je-li podána žádost o zápis licence jako licence uvedené v písmeni c), d) a e) prvního pododstavce, musí žádost o zápis licence uvádět výrobky a služby, část území Unie a časové období, pro které je licence poskytnuta.

- 4. Nejsou-li splněny podmínky pro zápis uvedené v článcích 22 až 25 nebo v odstavcích 1 a 3 tohoto článku nebo nejsou-li dodržena ostatní použitelná pravidla přijatá podle tohoto nařízení, sdělí úřad tento nedostatek žadateli. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o zápis zamítne.
- 5. Odstavce 1 a 3 se použijí obdobně i na přihlášky ochranných známek EU.

Článek 27

Účinky vůči třetím osobám

- 1. Právní úkony učiněné podle článků 20, 22 a 25 ve věci ochranné známky EU mají účinky vůči třetím osobám ve všech členských státech až po jejich zápisu do rejstříku. Před tímto zápisem však má takový úkon účinky vůči třetím osobám, které nabyly práva k ochranné známce po dni tohoto úkonu, ale věděly o něm v době, kdy svá práva nabyly.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na osobu, která získala ochrannou známku EU nebo nějaké právo k ní převodem podniku jako celku nebo jinou univerzální sukcesí.
3. Účinky právních úkonů učiněných podle článku 23 vůči třetím osobám se řídí právními předpisy členského státu určeného podle článku 19.
4. Dokud mezi členskými státy nevstoupí v platnost společná ustanovení o konkurzu, řídí se účinky konkurzního řízení nebo obdobných řízení vůči třetím osobám právními předpisy členského státu, ve kterém bylo toto řízení podle vnitrostátních právních předpisů nebo použitelných smluv zahájeno jako první.

Článek 28

Přihláška ochranné známky EU jako předmětu vlastnictví

Články 19 až 27 platí i pro přihlášky ochranné známky EU.

Článek 29

Postup pro výmaz nebo změnu zápisu v rejstříku u licencí a jiných práv

1. Zápis provedený podle čl. 26 odst. 1 se na žádost některé z dotčených osob vymaže nebo pozmění.

2. Žádost musí obsahovat číslo zápisu příslušné ochranné známky EU a podrobné údaje o právu, pro které jsou výmaz nebo změna zápisu požadovány.
3. Žádost o výmaz zápisu licence, věcného práva nebo nuceného výkonu práva se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek.
4. K žádosti se přiloží doklady prokazující, že zapsané právo již neexistuje nebo že nabyvatel licence nebo držitel jiného práva souhlasí s výmazem nebo změnou zápisu.
5. Nejsou-li splněny požadavky pro výmaz nebo změnu zápisu, sdělí úřad tento nedostatek žadateli. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o výmaz nebo změnu zápisu zamítne.
6. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se použijí obdobně i na zápisy provedené ve spisech podle čl. 26 odst. 5.

KAPITOLA III

PŘIHLÁŠKA OCHRANNÉ ZNÁMKY EU

ODDÍL 1

PODÁNÍ PŘIHLÁŠKY A SOUVISEJÍCÍ POŽADAVKY

Článek 30

Podání přihlášky

1. Přihláška ochranné známky EU se podává u úřadu.
2. Úřad přihlašovatelovi bez prodlení vydá potvrzení, které obsahuje alespoň spisové číslo, vyjádření, popis nebo jinou identifikaci ochranné známky, povahu a počet dokumentů a datum jejich přijetí. Toto potvrzení může být vydáno elektronicky.

Článek 31

Požadavky, jež musí přihláška splňovat

1. Přihláška ochranné známky EU musí obsahovat:
 - a) žádost o zápis ochranné známky EU do rejstříku;

- b) údaje umožňující zjistit totožnost přihlašovatele;
 - c) seznam výrobků nebo služeb, pro něž se požaduje zápis;
 - d) vyjádření ochranné známky, které splňuje požadavky uvedené v čl. 4 písm. b).
2. Přihláška ochranné známky EU podléhá zaplacení přihlašovacího poplatku týkajícího se jedné třídy výrobků nebo služeb, případně i jednoho nebo více poplatků za třídu pro každou třídu výrobků a služeb nad rámec jedné třídy a případně poplatku za rešerši.
3. Kromě požadavků uvedených v odstavcích 1 a 2 musí přihláška ochranné známky EU splňovat formální požadavky stanovené v tomto nařízení a v prováděcích aktech přijatých podle tohoto nařízení. Stanoví-li tyto požadavky, že ochranná známka musí být vyjádřena elektronicky, může výkonný ředitel určit formáty a maximální velikost takového elektronického souboru.
4. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti přihlášky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 32

Den podání přihlášky

Dnem podání přihlášky ochranné známky EU je den, kdy přihlašovatel předloží úřadu doklady obsahující informace uvedené v čl. 31 odst. 1, pokud je přihlašovací poplatek zaplacen ve lhůtě jednoho měsíce od předložení uvedených dokladů.

Článek 33

Určení výrobků a služeb a jejich třídění

1. Výrobky a služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky, se zařídí podle systému třídění stanoveného Niceskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957 (dále jen „Niceské třídění“).
2. Výrobky a služby, pro které se žádá o ochranu plynoucí z ochranné známky, musí přihlašovatel označit dostatečně jasně a přesně, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty byly na základě tohoto označení schopny určit rozsah požadované ochrany.
3. Pro účely odstavce 2 lze použít obecné termíny obsažené v názvu tříd Niceského třídění nebo jiné obecné výrazy za předpokladu, že splňují požadovanou úroveň jasnosti a přesnosti stanovenou v tomto článku.
4. Úřad přihlášku zamítne ve vztahu k termínům nebo výrazům, které jsou nejasné nebo nepřesné, jestliže přihlašovatel ve lhůtě stanovené úřadem nenavrhne přijatelné znění.
5. Použití obecných výrazů, včetně obecných termínů z názvů tříd Niceského třídění, se vykládá v tom smyslu, že zahrnuje veškeré výrobky nebo služby, které jsou jednoznačně obsaženy v doslovném významu daného výrazu nebo termínu. Použití těchto výrazů nebo termínů nesmí být vykládáno tak, že zakládá nárok i pro výrobky nebo služby, které v doslovném významu daného výrazu nebo termínu obsaženy nejsou.

6. Pokud přihlašovatel žádá o zápis pro více než jednu třídu, seskupí výrobky a služby podle tříd Niceského třídění, přičemž před každou skupinou uvede číslo třídy, do které tato skupina výrobků nebo služeb patří, a skupiny seřadí podle pořadí tříd.
7. Výrobky a služby se nepovažují za podobné z toho důvodu, že se vyskytují ve stejné třídě podle Niceského třídění. Výrobky a služby se nepovažují za odlišné z toho důvodu, že se vyskytují v různých třídách podle Niceského třídění.
8. Vlastníci ochranných známek přihlášených před 22. červnem 2012, které jsou zapsány ohledně celého názvu třídy Niceského třídění, mohou prohlásit, že jejich záměrem v den podání přihlášky bylo požádat o ochranu ve vztahu k výrobkům nebo službám nad rámec těch, které jsou zahrnuty v doslovném významu názvu této třídy, za předpokladu že výrobky nebo služby takto označené jsou uvedeny v abecedním seznamu pro uvedenou třídu obsaženém ve vydání Niceského třídění platném v den podání přihlášky.

Prohlášení se podá úřadu do 24. září 2016 a jasně, přesně a konkrétně se v něm označí jiné výrobky a služby než ty, které jsou jednoznačně zahrnuty v doslovném významu termínů z názvu třídy, na něž se vztahoval původní záměr vlastníka. Úřad přijme vhodná opatření, aby došlo k příslušné změně v rejstříku. Možností učinit prohlášení podle prvního pododstavce tohoto odstavce nejsou dotčeny články 18, čl. 47 odst. 2, čl. 58 odst. 1 písm. a) a čl. 64 odst. 2.

Ochranné známky EU, pro které není podáno prohlášení ve lhůtě uvedené v druhém pododstavci, lze od uplynutí této lhůty použít pouze na výrobky nebo služby, které jsou jednoznačně zahrnuty v doslovném významu termínů uvedených v názvu příslušné třídy.

9. Dojde-li ke změně v rejstříku, výlučná práva vyplývající z ochranné známky EU podle článku 9 nebrání třetí osobě, aby i nadále používala ochrannou známku ve vztahu k výrobkům či službám, pokud užívání ochranné známky pro dané výrobky či služby:
- a) bylo zahájeno před změnou v rejstříku, a
 - b) neporušilo práva vlastníka založená na doslovném významu zápisu výrobků a služeb v rejstříku v uvedené době.

Změna seznamu výrobků nebo služeb zaznamenaných v rejstříku navíc nedává vlastníku ochranné známky EU právo podávat námitky proti pozdější ochranné známce nebo se domáhat její neplatnosti, pokud:

- a) pozdější ochranná známka byla užívána nebo byla podána žádost o její zápis pro výrobky či služby před změnou v rejstříku, a
- b) užívání ochranné známky ve vztahu k těmto výrobkům či službám neporušilo nebo by bývalo neporušilo práva vlastníka založená na doslovném významu zápisu výrobků a služeb v rejstříku v uvedené době.

ODDÍL 2

PŘEDNOST

Článek 34

Právo přednosti

1. Osoba, která řádně podala přihlášku ochranné známky v kterémkoli státě nebo pro kterýkoli stát, který je stranou Pařížské úmluvy nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace, nebo její právní nástupce požívá pro účely podání přihlášky ochranné známky EU pro stejnou ochrannou známku pro výrobky nebo služby totožné s těmi, pro které je tato známka přihlášena, nebo pro některé z nich právo přednosti po dobu šesti měsíců ode dne podání první přihlášky.
2. Za podání, na jehož základě vzniká právo přednosti, se považuje každé podání, které je rovnocenné řádnému vnitrostátnímu podání podle vnitrostátních právních předpisů státu, ve kterém k němu došlo, nebo podle dvoustranných nebo mnohostranných smluv.
3. Za řádné vnitrostátní podání se považuje každé podání, které umožňuje určit den, kdy byla přihláška podána, bez ohledu na její další osud.

4. Za první přihlášku, od jejíhož podání běží právo přednosti, se považuje i pozdější přihláška ochranné známky, která byla podána pro stejnou známku, pro totožné výrobky nebo služby a v témže členském státě nebo pro tentýž členský stát, jako dřívější první přihláška, pokud byla tato dřívější přihláška ke dni podání pozdější přihlášky vzata zpět, došlo ke vzdání se nebo byla zamítnuta, aniž byla předložena k veřejnému nahlédnutí a aniž s ní zůstala spojena některá práva, a nebylo jí dosud použito k uplatnění práva přednosti. Dřívější přihlášku nelze v tomto případě již použít k uplatnění práva přednosti.
5. Pokud byla první přihláška podána ve státě, který není stranou Pařížské úmluvy nebo Dohody o zřízení Světové obchodní organizace, použijí se ustanovení odstavců 1 až 4 pouze v případě, že tento stát v souladu se zveřejněnými nálezy přiznává na základě prvního podání přihlášky u úřadu a za podmínek srovnatelných s těmi, jež jsou stanoveny tímto nařízením, právo přednosti se srovnatelným účinkem. Je-li to nezbytné, požádá výkonný ředitel Komise, aby zvažila potřebu zjistit, zda stát ve smyslu první věty přiznává zacházení na základě vzájemnosti. Zjistí-li Komise, že zacházení na základě vzájemnosti podle první věty je přiznáváno, zveřejní v tomto smyslu sdělení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Odstavec 5 se použije ode dne, kdy je v Úředním věstníku Evropské unie zveřejněno sdělení určující, že zacházení na základě vzájemnosti je přiznáváno, ledaže je ve sdělení uvedeno dřívější datum, od kterého je použitelný. Jeho použitelnost končí dnem, kdy je v Úředním věstníku Evropské unie zveřejněno sdělení Komise v tom smyslu, že zacházení na základě vzájemnosti již přiznáváno není, ledaže je ve sdělení uvedeno dřívější datum, od kterého končí jeho použitelnost.
7. Sdělení uvedená v odstavcích 5 a 6 se rovněž zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

Článek 35

Uplatnění práva přednosti

1. Právo přednosti je třeba uplatnit spolu s podáním přihlášky ochranné známky EU, přičemž se uvede den, číslo a země podání dřívější přihlášky. Podpůrné doklady k uplatnění práva přednosti se předkládají ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky.
2. Komise přijme prováděcí akty, v nichž upřesní druh dokladů, které se mají předložit pro uplatnění práva přednosti z dřívější přihlášky v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.
3. Výkonný ředitel může stanovit, že přihlašovatel může na podporu práva přednosti předložit méně dokladů, než vyžadují ustanovení přijatá podle odstavce 2, za předpokladu, že úřad má požadované informace k dispozici z jiných zdrojů.

Článek 36

Účinek práva přednosti

Právo přednosti má ten účinek, že pro účely stanovení, která práva mají přednost, se den vzniku práva přednosti považuje za den podání přihlášky ochranné známky EU.

Článek 37

Rovnocennost podání na úrovni Unie s podáním na vnitrostátní úrovni

Přihláška ochranné známky EU, již byl přiznán den podání, je v členských státech rovnocenná řádně podané vnitrostátní přihlášce, případně s přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému ve vztahu k přihlášce ochranné známky EU.

ODDÍL 3

VÝSTAVNÍ PRIORITY

Článek 38

Výstavní priorita

1. Vystavil-li přihlašovatel ochranné známky EU výrobky nebo služby označené přihlašovanou známkou na úřední nebo úředně uznávané mezinárodní výstavě podle Úmluvy o mezinárodních výstavách podepsané v Paříži dne 22. listopadu 1928, naposledy revidované dne 30. listopadu 1972, může za podmínky, že podá přihlášku ve lhůtě šesti měsíců ode dne prvního vystavení výrobků nebo služeb označených přihlašovanou známkou, uplatňovat od tohoto dne právo přednosti ve smyslu článku 36. Právo přednosti je třeba uplatnit spolu s podáním přihlášky ochranné známky EU.
2. Přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti podle odstavce 1, předloží ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky příslušné důkazy, že výrobky nebo služby byly vystaveny a označeny přihlašovanou známkou.
3. Výstavní priorita přiznaná v členském státě nebo ve třetí zemi neprodlužuje přednostní lhůtu uvedenou v článku 34.
4. Komise přijme prováděcí akty, v nichž blíže vymezí druhy důkazů a podrobnosti ohledně důkazů, které je třeba předložit pro uplatnění výstavní priority podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

ODDÍL 4

SENIORITA NÁRODNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY

Článek 39

*Uplatňování seniority národní ochranné známky
spolu s podáním přihlášky ochranné známky EU
nebo po podání přihlášky*

1. Vlastník starší ochranné známky, zapsané v některém členském státě, včetně známky zapsané pro území Beneluxu, nebo starší známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinkem pro některý členský stát, který podá přihlášku k zápisu totožné známky jako ochranné známky EU pro tytéž výrobky nebo služby nebo některé z nich, může uplatnit nárok, aby ochranná známka EU vstoupila do práv starší ochranné známky v tom členském státě, ve kterém nebo pro který byla zapsána.

2. Seniorita se uplatňuje buď spolu s přihláškou ochranné známky EU, nebo ve lhůtě dvou měsíců ode dne podání přihlášky, přičemž se uvádí členský stát nebo členské státy, ve kterých nebo pro které je ochranná známka zapsána, číslo a den podání přihlášky k příslušnému zápisu a výrobky a služby, pro které je známka zapsána. Uplatňuje-li se v přihlášce seniorita jedné nebo více zapsaných starších ochranných známek, předloží se podpůrné doklady k uplatnění seniority ve lhůtě tří měsíců ode dne podání přihlášky. Pokud chce přihlašovatel uplatnit senioritu po podání přihlášky, předloží se podpůrné doklady k uplatnění seniority úřadu ve lhůtě tří měsíců ode dne přijetí podání, jímž se seniorita uplatňuje.

3. Jediným účinkem seniority podle tohoto nařízení je, že i v případě, kdy se vlastník ochranné známky EU vzdá starší známky nebo ji nechá zaniknout, je oprávněn nadále požívat stejných práv, jaká by byl měl, kdyby starší známka byla i nadále zapsána.
4. Seniorita uplatněná ve vztahu k ochranné známce EU zanikne, jestliže byla starší ochranná známka, na jejímž základě se seniorita uplatňuje, prohlášena za neplatnou nebo zrušena. Pokud je starší ochranná známka zrušena, zanikne seniorita za předpokladu, že zrušení nabude účinku přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU.
5. Úřad informuje Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústřední úřad průmyslového vlastnictví příslušného členského státu o úspěšném uplatnění seniority.
6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví druhy dokladů, které se mají předložit pro uplatnění seniority národní ochranné známky nebo ochranné známky zapsané podle mezinárodních dohod platných v některém členském státě podle odstavce 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.
7. Výkonný ředitel může stanovit, že přihlašovatel může na podporu nároku na senioritu předložit méně dokladů, než vyžadují ustanovení přijatá podle odstavce 6, za předpokladu, že úřad má požadované informace k dispozici z jiných zdrojů.

Článek 40

Uplatňování seniority národní ochranné známky

po zápisu ochranné známky EU

1. Vlastník ochranné známky EU, který je vlastníkem totožné starší ochranné známky zapsané v některém členském státě, včetně ochranné známky zapsané pro území Beneluxu, nebo totožné starší ochranné známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro některý členský stát, může pro výrobky nebo služby totožné s těmi, pro které byla zapsána starší ochranná známka, nebo pro některé z nich uplatnit nárok na vstup do práv starší známky v tom členském státě, ve kterém nebo pro který byla zapsána.
2. Při uplatnění seniority podle odstavce 1 tohoto článku se uvádí číslo zápisu ochranné známky EU, jméno a adresa jejího vlastníka, členský stát nebo členské státy, ve kterých nebo pro které je starší ochranná známka zapsána, číslo a den podání přihlášky k příslušnému zápisu, výrobky a služby, pro které je známka zapsána, a výrobky a služby, pro které je seniorita uplatňována, a podpůrné doklady v souladu s pravidly přijatými podle čl. 39 odst. 6.
3. Nejsou-li splněny požadavky, kterými se řídí uplatňování seniority, sdělí úřad tento nedostatek vlastníkovi ochranné známky EU. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě úřadem stanovené, úřad nárok zamítne.
4. Použije se čl. 39 odst. 3, 4, 5 a 7.

KAPITOLA IV

ZÁPISNÉ ŘÍZENÍ

ODDÍL 1

PRŮZKUM PŘIHLÁŠEK

Článek 41

Průzkum náležitosti podání

1. Úřad zkoumá, zda:
 - a) přihláška ochranné známky EU splňuje podmínky pro přiznání dne podání podle článku 32;
 - b) přihláška ochranné známky EU splňuje náležitosti a požadavky uvedené v čl. 31 odst. 3;
 - c) případně byly-li ve stanovené lhůtě zaplacen poplatky za třídu.
2. Nesplňuje-li přihláška ochranné známky EU náležitosti podle odstavce 1, úřad vyzve přihlašovatele, aby ve lhůtě dvou měsíců ode dne přijetí oznámení odstranil zjištěné vady či zaplatil nedoplatek.

3. Není-li ve stanovené lhůtě zaplacen nedoplatek nebo nejsou-li odstraněny vady přihlášky zjištěné podle odst. 1 písm. a), neprojedná se přihláška jako přihláška ochranné známky EU. Vyhoví-li přihlašovatel výzvě úřadu, přizná úřad přihlášce den podání ke dni, kdy byly odstraněny vady nebo zaplacen nedoplatek.
4. Nejsou-li ve stanovené lhůtě odstraněny vady zjištěné podle odst. 1 písm. b), úřad přihlášku zamítne.
5. Není-li ve stanovené lhůtě zaplacen nedoplatek zjištěný podle odst. 1 písm. c), považuje se přihláška za vzatou zpět, ledaže by bylo zřejmé, na které třídy výrobků nebo služeb se má zaplacená částka vztahovat. Nejsou-li stanovena jiná kritéria pro určení toho, na které třídy se má zaplacená částka vztahovat, vezme úřad v úvahu třídy v pořadí třídění. Přihláška se považuje za vzatou zpět ve vztahu k těm třídám, za které nebyly zaplaceny poplatky za třídu nebo nebyly zaplacen v plné výši.
6. Nesplnění požadavků týkajících se uplatnění práva přednosti má pro přihlášku za následek ztrátu práva přednosti.
7. Nesplnění požadavků týkajících se uplatnění práva seniority národní známky má pro přihlášku za následek ztrátu tohoto práva.
8. Týká-li se nesplnění požadavků uvedených v odst. 1 písm. b) a c) pouze některých výrobků nebo služeb, úřad zamítne přihlášku nebo ke ztrátě práva přednosti nebo seniority dojde pouze ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám.

Článek 42

Průzkum absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu

1. Není-li známka podle článku 7 způsobilá k zápisu pro všechny výrobky nebo služby, pro které je podána přihláška ochranné známky EU, nebo pro některé z nich, přihláška se pro příslušné výrobky nebo služby zamítne.
2. Přihlášku lze zamítnout teprve poté, co byla přihlašovatelovi poskytnuta možnost vzít přihlášku zpět nebo ji změnit nebo předložit svá vyjádření. Za tímto účelem úřad oznámí přihlašovatelovi důvody zamítnutí zápisu a uvede lhůtu, v níž má přihlašovatel možnost vzít přihlášku zpět nebo ji změnit nebo předložit svá vyjádření. Pokud přihlašovatel důvody zamítnutí zápisu neodstraní, úřad zápis zamítne úplně nebo zčásti.

ODDÍL 2

REŠERŠE

Článek 43

Rešeršní zpráva

1. Úřad na žádost přihlašovatele ochranné známky EU při podání přihlášky vypracuje rešeršní zprávu Evropské unie (dále jen „rešeršní zpráva EU“), ve které jsou uvedeny starší ochranné známky EU nebo dřívější přihlášky ochranných známek EU, jejichž existence byla zjištěna a které mohou být uplatňovány podle článku 8 vůči zápisu přihlášené ochranné známky EU.

2. Jestliže v okamžiku podání přihlášky ochranné známky EU přihlašovatel požádá, aby byla rešeršní zpráva vypracována ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, a byl zaplacen odpovídající poplatek za rešerši ve lhůtě pro zaplacení poplatku za podání, úřad neprodleně předá kopii přihlášky ochranné známky EU ústředním úřadům průmyslového vlastnictví všech členských států, které oznámily úřadu své rozhodnutí provádět rešerše v souvislosti s přihláškami ochranných známek EU ve svém rejstříku ochranných známek.
3. Každý ústřední úřad průmyslového vlastnictví členského státu uvedený v odstavci 2 předá úřadu rešeršní zprávu, která buď uvádí jakékoliv starší národní ochranné známky, dřívější přihlášky národních ochranných známek nebo starší ochranné známky zapsané podle mezinárodních dohod platných v příslušném členském státě nebo příslušných členských státech, jejichž existence byla zjištěna a které mohou být uplatňovány podle článku 8 vůči zápisu přihlášené ochranné známky EU nebo konstatuje, že rešerše existenci takových práv neodhalila.
4. Po konzultaci správní rady uvedené v článku 153 (dále jen „správní rada“) úřad stanoví náležitosti rešeršních zpráv a postupy pro jejich vypracovávání.
5. Úřad zaplatí každému ústřednímu úřadu průmyslového vlastnictví za každou rešeršní zprávu předanou podle odstavce 3 určitou částku. Výši této částky, která je pro všechny úřady stejná, stanoví rozpočtový výbor rozhodnutím přijatým tříčtvrtinovou většinou zástupců členských států.

6. Úřad předá přihlašovatelí ochranné známky EU požadovanou rešeršní zprávu EU a jakékoli požadované vnitrostátní rešeršní zprávy, které obdržel.
7. Po zveřejnění přihlášky ochranné známky EU vyrozumí úřad o zveřejnění přihlášky ochranné známky EU vlastníka veškerých starších ochranných známek EU nebo dřívějších přihlášek ochranných známek EU uvedených v rešeršní zprávě EU. To platí bez ohledu na to, zda přihlašovatel požádal o to, aby mu byla rešeršní zpráva EU zaslána, ledaže vlastník staršího zápisu nebo dřívější přihlášky požádal o to, aby mu takové oznámení zasláno nebylo.

ODDÍL 3

ZVEŘEJNĚNÍ PŘIHLÁŠKY

Článek 44

Zveřejnění přihlášky

1. Jsou-li splněny náležitosti, kterým musí přihláška ochranné známky EU vyhovět, zveřejní se pro účely článku 46 přihláška v tom rozsahu, v jakém nebyla zamítnuta podle článku 42. Zveřejněním přihlášky nejsou dotčeny informace, které již byly veřejnosti zpřístupněny v souladu s tímto nařízením nebo s akty přijatými podle tohoto nařízení.
2. Je-li přihláška po zveřejnění zamítnuta podle článku 42, zveřejní se rozhodnutí o zamítnutí, jakmile nabude právní moci.

3. Pokud zveřejnění přihlášky obsahuje chybu, kterou lze přičíst úřadu, úřad z vlastního podnětu nebo na žádost přihlašovatele chybu opraví a příslušnou opravu zveřejní.

Pravidla přijatá podle čl. 49 odst. 3 se použijí obdobně, pokud je oprava vyžádána přihlašovatelem.

4. Článek 46 odst. 2 se použije rovněž v případech, kdy se oprava týká seznamu výrobků nebo služeb nebo vyjádření ochranné známky.
5. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti zveřejnění přihlášky. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

ODDÍL 4

PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN A NÁMITKY

Článek 45

Připomínky třetích stran

1. Každá fyzická nebo právnická osoba a každá skupina nebo subjekt zastupující výrobce, producenty, poskytovatele služeb, obchodníky nebo spotřebitele může úřadu zaslat písemné připomínky, v nichž vysvětlí, z jakých důvodů podle článků 5 a 7 by zápis ochranné známky měl být z moci úřední zamítnut.

Osoby a skupiny nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci nejsou účastníky řízení před úřadem.

2. Připomínky třetích stran se zasílají do konce lhůty pro podání námitek, nebo pokud proti ochranné známce byla podána námitka, před přijetím konečného rozhodnutí o námitce.
3. Zasláním připomínek podle odstavce 1 není dotčeno právo úřadu z vlastního podnětu kdykoli před zápisem opětovně provést průzkum absolutních důvodů, považuje-li to za nezbytné.
4. Připomínky uvedené v odstavci 1 se sdělí přihlašovatel, který k nim může zaujmout stanovisko.

Článek 46

Námítky

1. Námítky proti zápisu ochranné známky mohou podat ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky ochranné známky EU z důvodů, pro které nelze ochrannou známku zapsat podle článku 8:
 - a) v případě podle čl. 8 odst. 1 a 5 vlastníci starších známek uvedených v čl. 8 odst. 2, jakož i nabyvatelé licence zmocnění vlastníky těchto ochranných známek;
 - b) vlastníci ochranných známek uvedených v čl. 8 odst. 3;
 - c) vlastníci starších známek nebo označení uvedených v čl. 8 odst. 4 a osoby, které jsou oprávněny uplatňovat tato práva podle příslušných vnitrostátních právních předpisů;
 - d) osoby oprávněné podle příslušných unijních nebo vnitrostátních právních předpisů k výkonu práv uvedených v čl. 8 odst. 6.

2. Námitky proti zápisu ochranné známky lze rovněž podat za podmínek stanovených v odstavci 1 v případě zveřejnění změněné přihlášky podle čl. 49 odst. 2 druhé věty.
3. Námitky se podají v písemné podobě a jsou odůvodněny. Za řádně podané se považují až po zaplacení poplatku za podání námitek.
4. Ve lhůtě stanovené úřadem může ten, kdo podal námitky, předložit na jejich podporu skutečnosti, důkazy a vyjádření.

Článek 47

Průzkum námitek

1. V průběhu průzkumu námitek úřad pokaždé, kdy to bude nezbytné, vyzve účastníky, aby předložili v jím stanovené lhůtě vyjádření ke sdělení jiných účastníků nebo ke sdělení úřadu.
2. Na žádost přihlašovatele je vlastník starší ochranné známky EU, který podal námitky, povinen předložit důkaz o tom, že během období pěti let předcházejících dni podání přihlášky ochranné známky EU nebo dni vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k uvedené přihlášce byla starší ochranná známka EU řádně užívána v Unii pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a které uvádí pro odůvodnění námitek, nebo důkaz o existenci řádných důvodů pro její neužívání, pokud je k tomuto dni starší ochranná známka EU zapsána nejméně po dobu pěti let. Nejsou-li takové důkazy předloženy, námitky se zamítnou. Byla-li starší ochranná známka EU užívána pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, považuje se pro účely průzkumu námitek za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby.

3. Odstavec 2 se vztahuje i na starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a), přičemž užívání na území Unie je nahrazeno užíváním na území členského státu, kde požívá starší národní známka ochrany.
4. Považuje-li to úřad za účelné, vyzve účastníky, aby dosáhli smírného řešení.
5. Odhalí-li průzkum námitek, že ochrannou známku nelze zapsat pro výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky EU, nebo pro některé z nich, přihláška se pro tyto výrobky nebo služby zamítne. V opačném případě se zamítnou námítka.
6. Rozhodnutí o zamítnutí přihlášky se zveřejní, jakmile nabude právní moci.

Článek 48

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými blíže vymezí postupy pro podávání a průzkum námitek podle článků 46 a 47.

ODDÍL 5
ZPĚTVZETÍ, OMEZENÍ, ZMĚNA
A ROZDĚLENÍ PŘIHLÁŠKY

Článek 49

Zpětvzetí, omezení a změna přihlášky

1. Přihlašovatel může kdykoli vzít zpět přihlášku ochranné známky EU nebo omezit seznam výrobků nebo služeb, který obsahuje. Byla-li již přihláška zveřejněna, zveřejní se také zpětvzetí nebo omezení.
2. Jinak může být přihláška ochranné známky EU změněna na žádost přihlašovatele pouze za účelem opravy jména a adresy přihlašovatele, chyb ve formulaci nebo přepisu nebo zjevných nesprávností, pokud se touto opravou nepozmění známka podstatným způsobem nebo se nerozšíří seznam výrobků nebo služeb. Týkají-li se změny vyjádření známky nebo seznamu výrobků nebo služeb a dojde-li k nim po zveřejnění přihlášky, zveřejní se přihláška tak, jak byla změněna.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými blíže vymezí postupy pro změnu přihlášky.

Článek 50
Rozdělení přihlášky

1. Přihlašovatel může přihlášku rozdělit prohlášením, že některé výrobky nebo služby obsažené v původní přihlášce budou předmětem jedné či více oddělených přihlášek. Výrobky nebo služby v oddělené přihlášce se nesmějí překrývat s výrobky nebo službami, které nadále zůstávají v původní přihlášce, nebo s těmi, které jsou obsaženy v ostatních oddělených přihláškách.
2. Prohlášení o rozdělení je nepřípustné:
 - a) pokud v případě, že byla podána námitka proti původní přihlášce, má toto prohlášení za následek rozdělení výrobků nebo služeb, proti kterým byla námitka namířena, dokud rozhodnutí námitkového oddělení nenabude právní moci nebo nebude námitkové řízení s konečnou platností ukončeno jinak;
 - b) předtím, než úřad přizná přihlášce den podání podle článku 32, a během lhůty pro podání námitek stanovené v čl. 46 odst. 1.
3. Prohlášení o rozdělení je zpoplatněno. Prohlášení se nepovažuje za podané, dokud není zaplacen poplatek.
4. Zjistí-li úřad, že požadavky stanovené v odstavci 1 a v pravidlech přijatých podle odst. 9 písm. a) nejsou splněny, vyzve přihlašovatele, aby uvedené nedostatky ve lhůtě stanovené úřadem odstranil. Nejsou-li nedostatky odstraněny před uplynutím stanovené lhůty, úřad prohlášení o rozdělení zamítne.

5. Rozdělení nabývá účinku ke dni, kdy je zapsáno ve spisech, které úřad vede ohledně původní přihlášky.
6. Všechny podané žádosti a přihlášky a všechny poplatky zaplacené ve vztahu k původní přihlášce přede dnem, kdy úřad obdrží prohlášení o rozdělení, se považují rovněž za podané nebo zaplacené ve vztahu k oddělené přihlášce nebo odděleným přihláškám. Poplatky za původní přihlášku, které byly řádně zaplaceny přede dnem, kdy bylo obdrženo prohlášení o rozdělení, se nevracejí.
7. Oddělená přihláška si zachovává den podání původní přihlášky, jakož i den vzniku práva přednosti a seniority uplatněných ve vztahu k původní přihlášce.
8. Pokud se prohlášení o rozdělení týká přihlášky, která již byla zveřejněna podle článku 44, rozdělení se zveřejní. Oddělená přihláška se zveřejní. Zveřejněním nezačíná běžet nová lhůta pro podání námitek.
9. Komise přijme prováděcí akty, kterými blíže vymezí:
 - a) náležitosti prohlášení o rozdělení přihlášky podle odstavce 1;
 - b) způsob vyřizování prohlášení o rozdělení přihlášky při zajištění toho, aby byl vytvořen samostatný spis, včetně nového registračního čísla, pro oddělenou přihlášku;

c) náležitosti zveřejnění oddělené přihlášky podle odstavce 8.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

ODDÍL 6

ZÁPIS

Článek 51

Zápis

1. Splňuje-li přihláška požadavky tohoto nařízení a nebyly-li ve lhůtě uvedené v čl. 46 odst. 1 podány žádné námitky nebo byly-li podané námitky s konečnou platností vyřízeny zpětvzetím, zamítnutím nebo jiným způsobem, ochranná známka a údaje uvedené v čl. 111 odst. 2 se zapíší do rejstříku. Zápis do rejstříku se zveřejní.
2. Úřad vydá osvědčení o zápisu. Toto osvědčení může být vydáno elektronicky. Úřad poskytuje po zaplacení poplatku ověřené nebo neověřené kopie osvědčení, pokud jsou tyto kopie vydány jinými než elektronickými prostředky.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými blíže vymezí náležitosti a formát osvědčení o zápisu uvedeného v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

KAPITOLA V

DOBA PLATNOSTI, OBNOVA, ZMĚNA A ROZDĚLENÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY EU

Článek 52

Doba platnosti zápisu

Doba platnosti zápisu ochranné známky EU je deset let ode dne podání přihlášky. Zápis může být podle článku 53 obnoven, a to vždy na období deseti let.

Článek 53

Obnova zápisu

1. Zápis ochranné známky EU se obnoví na žádost vlastníka ochranné známky EU nebo na žádost osoby jím výslovně zmocněné, pokud byly zaplacený poplatky.
2. Úřad informuje vlastníka ochranné známky EU a osobu, která má v rejstříku zapsané právo k ochranné známce EU, o dni uplynutí doby platnosti zápisu, a to nejpozději šest měsíců před uplynutím této doby. Neposkytnutí informace nezakládá odpovědnost úřadu a nemá vliv na uplynutí doby platnosti zápisu.

3. Žádost o obnovu zápisu se podává v období šesti měsíců před uplynutím doby platnosti zápisu. V tomto období musí být rovněž zaplacen základní poplatek za obnovu a případně jeden nebo více poplatků za třídu pro každou třídu výrobků nebo služeb nad rámec jedné třídy. V opačném případě může být žádost podána a poplatky zaplacený v dodatečné lhůtě šesti měsíců po uplynutí doby platnosti zápisu za předpokladu, že bude v této dodatečné lhůtě zaplacen příplatek za pozdní úhradu poplatku za obnovu zápisu nebo pozdní podání žádosti o obnovu zápisu.
4. Žádost o obnovu obsahuje:
 - a) jméno osoby, která o obnovu žádá;
 - b) číslo zápisu ochranné známky EU, který má být obnoven;
 - c) žádá-li se o obnovu pouze pro část zapsaných výrobků a služeb, označení těch tříd nebo těch výrobků a služeb, pro které se o obnovu žádá, nebo těch tříd nebo těch výrobků a služeb, pro které se o obnovu nežádá, seskupených podle tříd Niceského třídění, přičemž před každou skupinou se uvede číslo třídy tohoto třídění, do které tato skupina výrobků nebo služeb patří, a skupiny se seřadí podle pořadí tříd uvedeného třídění.

Je-li provedena platba podle odstavce 3, má se za to, že žádost o obnovu je podána, obsahuje-li všechny údaje nutné pro určení účelu platby.

5. Je-li žádost podána nebo poplatky zaplacený pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka EU zapsána, je zápis obnoven pouze pro tyto výrobky nebo služby. Nestačí-li zaplacené poplatky k pokrytí všech tříd výrobků a služeb, pro které se žádá o obnovu zápisu, zápis se obnoví, je-li zřejmé, na kterou třídu nebo které třídy se mají vztahovat. Nejsou-li stanovena jiná kritéria, vezme úřad v úvahu třídy v pořadí podle třídění.
6. Obnova zápisu nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu. Obnova zápisu se zapisuje do rejstříku.
7. Je-li žádost o obnovu zápisu podána ve lhůtách uvedených v odstavci 3, ale ostatní podmínky pro obnovu zápisu podle tohoto článku nejsou splněny, uvědomí úřad žadatele o zjištěných nedostatcích.
8. Pokud žádost o obnovu zápisu není předložena nebo je předložena po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 3 nebo pokud poplatky nejsou zaplacený nebo jsou zaplacený až po uplynutí příslušné lhůty nebo pokud nejsou v této lhůtě odstraněny nedostatky uvedené v odstavci 7, úřad rozhodne, že doba platnosti zápisu uplynula a oznámí to vlastníkovu ochranné známky EU. Nabude-li rozhodnutí právní moci, vymaže úřad ochrannou známku z rejstříku. Výmaz nabývá účinku dnem následujícím po dni, kdy uplynula doba platnosti stávajícího zápisu. Pokud byly zaplacený poplatky za obnovu zápisu, ale zápis nebyl obnoven, tyto poplatky se vrátí.
9. Pro obnovu zápisu dvou nebo více ochranných známek lze po zaplacení poplatků požadovaných pro každou z těchto známek podat jednu žádost, jsou-li ve všech případech vlastníci nebo zástupci stejní.

Článek 54

Změna

1. V zapsané ochranné známce EU nelze během doby platnosti zápisu ani při jeho obnově provádět změny.
2. Pokud však ochranná známka EU obsahuje jméno a adresu vlastníka, může být na žádost vlastníka zapsána do rejstříku každá jejich změna, která se nedotkne podstatným způsobem totožnosti známky tak, jak byla původně zapsána.
3. Žádost o změnu musí obsahovat prvek ochranné známky, který má být změněn, a tento prvek ve změněné podobě.

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti žádosti o změnu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

4. Žádost se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek. Nebyl-li poplatek zaplacen nebo nebyl-li zaplacen v plné výši, uvědomí o tom úřad žadatele. O změnu téhož prvku ve dvou nebo více zápisech téhož vlastníka lze požádat v jedné žádosti. Požadovaný poplatek se platí za každý zápis, který má být změněn. Nejsou-li splněny požadavky týkající se změny zápisu, sdělí úřad nedostatek žadateli. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě úřadem stanovené, úřad žádost zamítne.

5. Zveřejnění zápisu změny do rejstříku obsahuje vyjádření změněné ochranné známky EU. Třetí osoby, jejichž práva mohou být změnou dotčena, mohou zápis této změny ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění napadnout. Pro zveřejnění zápisu změny se použijí články 46 a 47 a pravidla přijatá podle článku 48.

Článek 55

Změna jména nebo adresy

1. Změna jména nebo adresy vlastníka ochranné známky EU, která není změnou ochranné známky EU podle čl. 54 odst. 2 a není důsledkem úplného nebo částečného převodu ochranné známky EU, se na žádost vlastníka zapíše do rejstříku.

Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti žádosti o změnu jména nebo adresy podle prvního pododstavce tohoto odstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

2. O změnu jména nebo adresy ve dvou nebo více zápisech téhož vlastníka lze požádat v jedné žádosti.
3. Nejsou-li splněny požadavky, kterými se řídí zápis změny, sdělí úřad tento nedostatek vlastníkovu ochranné známky EU. Není-li nedostatek odstraněn ve lhůtě úřadem stanovené, úřad žádost zamítne.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí rovněž na změnu jména nebo adresy zapsaného zástupce.
5. Odstavce 1 až 4 se použijí na přihlášky ochranných známek EU. Změna se vyznačí ve spisech vedených úřadem o přihlášce ochranné známky EU.

Článek 56

Rozdělení zápisu

1. Vlastník ochranné známky EU může zápis rozdělit prohlášením, že některé výrobky nebo služby obsažené v původním zápisu budou předmětem jednoho či více oddělených zápisů. Výrobky nebo služby v odděleném zápisu se nesmějí překrývat s výrobky nebo službami, které nadále zůstávají v původním zápisu, nebo s těmi, které jsou obsaženy v jiných oddělených zápisech.
2. Prohlášení o rozdělení je nepřípustné,
 - a) pokud v případě, že byl proti původnímu zápisu podán u úřadu návrh na zrušení práv nebo prohlášení neplatnosti, bude mít toto prohlášení za účinek rozdělení výrobků nebo služeb, proti kterým je návrh na zrušení práv nebo prohlášení neplatnosti namířeno, dokud rozhodnutí zrušovacího oddělení nenabude právní moci nebo nebude řízení s konečnou platností ukončeno jinak;

- b) pokud v případě, že byl podán protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ve věci projednávané před soudem pro ochranné známky EU, bude mít toto prohlášení za účinek rozdělení výrobků nebo služeb, proti kterým je protinávrh namířen, dokud nebude údaj o rozhodnutí soudu pro ochranné známky EU zapsán v rejstříku podle čl. 128 odst. 6.
3. Pokud nejsou splněny požadavky stanovené v odstavci 1 či v prováděcích aktech uvedených v odstavci 8 nebo pokud se seznam výrobků a služeb, jichž se týká oddělený zápis, překrývá s výrobky a službami, které zůstávají v původním zápisu, vyzve úřad vlastníka ochranné známky EU, aby tyto nedostatky odstranil ve lhůtě, kterou úřad stanoví. Nejsou-li nedostatky před uplynutím stanovené lhůty odstraněny, úřad prohlášení o rozdělení zamítne.
4. Prohlášení o rozdělení je zpoplatněno. Prohlášení se nepovažuje za podané, dokud není zaplacen poplatek.
5. Rozdělení nabývá účinku ke dni, kdy je zapsáno v rejstříku.
6. Všechny podané žádosti a přihlášky a všechny poplatky zaplacené ve vztahu k původnímu zápisu přede dnem, kdy úřad obdrží prohlášení o rozdělení, se považují rovněž za podané nebo zaplacené ve vztahu k oddělenému zápisu nebo odděleným zápisům. Poplatky za původní zápis, které byly řádně zaplaceny přede dnem, kdy bylo obdrženo prohlášení o rozdělení, se nevracejí.
7. Oddělený zápis si zachovává den podání původního zápisu, jakož i den vzniku práva přednosti a seniority původního zápisu.

8. Komise přijme prováděcí akty, kterými blíže vymezí:
- a) náležitosti prohlášení o rozdělení zápisu podle odstavce 1;
 - b) způsob vyřizování prohlášení o rozdělení zápisu při zajištění toho, aby byl pro oddělený zápis vytvořen samostatný spis, včetně nového čísla zápisu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

KAPITOLA VI

VZDÁNÍ SE, ZRUŠENÍ A NEPLATNOST

ODDÍL 1

VZDÁNÍ SE

Článek 57

Vzdání se

1. Ochranné známky EU se lze vzdát ve vztahu ke všem výrobkům nebo službám, pro které byla zapsána, nebo k některým z nich.

2. Vzdání se oznamuje vlastníkem ochranné známky úřadu písemně. Účinku nabývá až zápisem do rejstříku. Platnost vzdání se ochranné známky EU, které je oznámeno úřadu po předložení návrhu na zrušení práv vlastníka této ochranné známky podle čl. 63 odst. 1, je podmíněna konečným zamítnutím nebo zpětvzetím návrhu na zrušení.
3. Vzdání se je zapsáno pouze se souhlasem vlastníka práva, které se týká ochranné známky EU a je zapsáno v rejstříku. Byla-li v rejstříku zapsána licence, je vzdání se zapsáno do rejstříku pouze v případě, že vlastníkem ochranné známky EU prokáže, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se známky. Tento zápis o vzdání se známky se provede po uplynutí lhůty tří měsíců ode dne, kdy vlastníkem doloží úřadu, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se známky, nebo před uplynutím této lhůty, jakmile prokáže, že nabyvatel licence dal svůj souhlas.
4. Nejsou-li splněny náležitosti vzdání se, sdělí úřad nedostatky deklarantovi. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě úřadem stanovené, úřad zápis vzdání se do rejstříku zamítne.
5. Komise přijme prováděcí akty, v nichž blíže vymezí náležitosti prohlášení o vzdání se podle odstavce 2 tohoto článku a druhy dokladů požadovaných k prokázání souhlasu třetí osoby podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

ODDÍL 2

DŮVODY ZRUŠENÍ

Článek 58

Důvody zrušení

1. Ke zrušení práv vlastníka ochranné známky EU dojde na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv:
 - a) pokud po nepřerušené období pěti let nebyla ochranná známka v Unii řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody; nikdo se však nemůže domáhat zrušení práv vlastníka ochranné známky EU, pokud v období mezi uplynutím této lhůty a podáním návrhu nebo protinávrhu začala být ochranná známka řádně užívána nebo bylo její řádné užívání obnoveno; k zahájení užívání nebo k pokračování v užívání, k němuž došlo ve lhůtě tří měsíců před podáním návrhu nebo protinávrhu, přičemž tato lhůta počíná běžet nejdříve po uplynutí nepřerušného období pěti let neužívání, se však nepřihlíží, pokud přípravy pro započítání užívání nebo pokračování v užívání nastaly až poté, co se vlastník dozvěděl o tom, že by mohl být podán návrh nebo protinávrh;

- b) pokud se ochranná známka stala v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého vlastníka označením, které je v obchodě obvyklé pro výrobek nebo službu, pro které je zapsána;
 - c) pokud by v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, ochranná známka mohla klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.
2. Existuje-li důvod zrušení práv pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka EU zapsána, práva vlastníka se zruší pouze ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám.

ODDÍL 3

DŮVODY NEPLATNOSTI

Článek 59

Absolutní důvody neplatnosti

1. Ochranná známka EU se prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv:
- a) pokud byla ochranná známka EU zapsána v rozporu s článkem 7;
 - b) pokud přihlašovatel v době podání přihlášky nebyl v dobré víře.

2. Byla-li ochranná známka EU zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud v důsledku užívání získala po svém zápisu rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána.
3. Existuje-li důvod neplatnosti pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které byla ochranná známka EU zapsána, prohlásí se známka za neplatnou pouze pro tyto výrobky nebo služby.

Článek 60

Relativní důvody neplatnosti

1. Ochranná známka EU se prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv:
 - a) pokud existuje starší známka uvedená v čl. 8 odst. 2 a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 nebo 5 uvedeného článku;
 - b) pokud existuje ochranná známka uvedená v čl. 8 odst. 3 a jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci;
 - c) pokud existuje starší právo uvedené v čl. 8 odst. 4 a jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci;
 - d) pokud existuje starší označení původu nebo zeměpisné označení uvedené v čl. 8 odst. 6 a jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci.

Všechny podmínky uvedené v prvním pododstavci musí být splněny ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti ochranné známky EU.

2. Ochranná známka EU se rovněž prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv, může-li být její užívání zakázáno na základě jiného staršího práva podle právních předpisů Unie nebo vnitrostátních předpisů, kterými se ochrana tohoto práva řídí, zejména:
 - a) práva na jméno;
 - b) práva k vlastní podobě;
 - c) práva autorského;
 - d) práva k průmyslovému vlastnictví.
3. Ochranná známka EU nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud vlastník práva uvedeného v odstavci 1 a 2 před podáním návrhu na prohlášení neplatnosti nebo protinávrhu poskytne výslovný souhlas se zápisem této ochranné známky EU do rejstříku.
4. Pokud vlastník některého z práv uvedených v odstavci 1 nebo 2 podal návrh na prohlášení ochranné známky EU za neplatnou nebo protinávrh v řízení o porušení práv, nemůže podat nový návrh na prohlášení známky za neplatnou nebo protinávrh na základě jiného takového práva, které mohl uplatnit ve svůj prospěch v prvním návrhu nebo protinávrhu.
5. Použije se čl. 59 odst. 3.

Článek 61

Zánik práva v důsledku strpění

1. Vlastník ochranné známky EU, který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky EU na území Unie, již není oprávněn podat na základě této starší známky návrh na prohlášení pozdější ochranné známky za neplatnou ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla tato pozdější známka užívána, ledaže přihláška pozdější ochranné známky EU nebyla podána v dobré víře.
2. Vlastník starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 nebo jiného staršího označení uvedeného v čl. 8 odst. 4, který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky EU v členském státě, ve kterém tato starší ochranná známka nebo toto jiné starší označení požívá ochrany, již není oprávněn podat na základě této starší známky nebo tohoto jiného staršího označení návrh na prohlášení pozdější ochranné známky za neplatnou ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla tato pozdější ochranná známka užívána, ledaže přihláška pozdější ochranné známky EU nebyla podána v dobré víře.
3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 nemůže vlastník pozdější ochranné známky EU bránit užívání staršího práva, i když toto právo nemůže být již vůči pozdější ochranné známce EU uplatněno.

ODDÍL 4

ÚČINKY ZRUŠENÍ A NEPLATNOSTI

Článek 62

Účinky zrušení a neplatnosti

1. V míře, v jaké byla práva vlastníka zrušena, považuje se ochranná známka EU za známku, která nemá účinky stanovené v tomto nařízení ode dne podání návrhu na zrušení nebo protinávrhu. Na žádost účastníka může být v rozhodnutí uveden dřívější den, ke kterému nastal důvod zrušení.
2. V míře, v jaké byla ochranná známka EU prohlášena za neplatnou, pohlíží se na ni jako na známku, která nemá účinky stanovené v tomto nařízení od samého počátku.
3. S výhradou vnitrostátních právních předpisů upravujících náhradu škody způsobené nedbalostí nebo nedostatkem dobré víry vlastníka ochranné známky, nebo bezdůvodné obohacení, se zpětný účinek zrušení nebo neplatnosti ochranné známky nedotýká:
 - a) rozhodnutí ve věci porušení práv, která nabyla právní moci a byla vykonána před rozhodnutím o zrušení nebo neplatnosti;
 - b) smluv uzavřených před rozhodnutím o zrušení nebo neplatnosti v míře, v jaké bylo podle nich plněno před tímto rozhodnutím; pokud však k tomu okolnosti opravňují, lze z důvodů spravedlnosti požadovat vrácení částek vyplacených na základě smlouvy.

ODDÍL 5
ŘÍZENÍ U ÚŘADU VE VĚCI ZRUŠENÍ
NEBO NEPLATNOSTI

Článek 63

*Návrh na zrušení
nebo prohlášení neplatnosti*

1. Návrh na zrušení práv vlastníka ochranné známky EU nebo prohlášení této ochranné známky za neplatnou může podat u úřadu:
 - a) v případech uvedených v člancích 58 a 59 každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i skupina nebo subjekt vytvořené k zastupování zájmů výrobců, producentů, poskytovatelů služeb, obchodníků nebo spotřebitelů, mají-li podle právních předpisů jimiž se řídí, procesní způsobilost;
 - b) v případech uvedených v čl. 60 odst. 1 osoby uvedené v čl. 46 odst. 1;
 - c) v případech uvedených v čl. 60 odst. 2 vlastníci starších práv uvedených v tomto ustanovení nebo osoby oprávněné uplatňovat tato práva podle právních předpisů Unie nebo právních předpisů dotčeného členského státu.

2. Návrh se podává písemně a musí být zdůvodněn. Považuje se za podaný až po zaplacení poplatku.
3. Návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti je nepřijatelný, pokud bylo úřadem nebo soudem pro ochranné známky EU podle článku 123 rozhodnuto ve věci samé mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné.

Článek 64

Průzkum návrhu

1. Při průzkumu návrhu na zrušení práv nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou úřad pokaždé kdy to bude nezbytné, vyzve účastníky, aby předložili v jím stanovené lhůtě svá vyjádření ke sdělením ostatních účastníků nebo ke sdělením úřadu.

2. Na žádost vlastníka ochranné známky EU předloží vlastník starší ochranné známky EU, který je účastníkem řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou, důkaz o tom, že během pěti let předcházejících dni podání návrhu na prohlášení ochranné známky EU za neplatnou byla starší ochranná známka EU řádně užívána v Unii pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a na nichž je založen návrh vlastníka starší ochranné známky na prohlášení ochranné známky za neplatnou, nebo že existují náležité důvody pro její neužívání, pokud byla k tomuto dni starší ochranná známka EU zapsána nejméně pět let. Byla-li navíc k datu, kdy byla podána přihláška k zápisu ochranné známky EU, nebo ke dni vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky EU, starší ochranná známka EU zapsána nejméně pět let, předloží vlastník starší ochranné známky EU rovněž důkaz o tom, že podmínky uvedené v čl. 47 odst. 2 byly splněny i k tomuto datu. Není-li důkaz předložen, návrh na prohlášení známky za neplatnou se zamítne. Byla-li starší ochranná známka EU užívána jen pro některé z výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, pak se pro účely průzkumu návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou považuje za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby.
3. Odstavec 2 se vztahuje i na starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a) s tím, že užívání na území Unie je nahrazeno užíváním na území členského státu, kde je starší národní ochranná známka chráněna.
4. Považuje-li to za účelné, může úřad vyzvat účastníky, aby dosáhli smírného řešení.

5. Vyplývá-li z průzkumu návrhu na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou, že známka neměla být zapsána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pro některé z nich, pak ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám jsou práva vlastníka ochranné známky EU zrušena nebo je známka ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám prohlášena za neplatnou. V opačném případě je návrh na zrušení práv nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou zamítnut.
6. Zmínka o rozhodnutí úřadu o návrhu na zrušení práv nebo návrhu na prohlášení neplatnosti se zapíše do rejstříku, jakmile nabude právní moci.

Článek 65

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví podrobnosti řízení ve věci zrušení práv a prohlášení ochranné známky EU za neplatnou podle článků 63 a 64, jakož i převod ochranné známky EU zapsané na jméno jednatele podle článku 21.

KAPITOLA VII

ODVOLÁNÍ

Článek 66

Rozhodnutí, proti kterým lze podat odvolání

1. Odvolání lze podat proti rozhodnutím všech rozhodovacích útvarů úřadu uvedených v čl. 159 písm. a) až d) a případně v čl. 159 písm. f). Tato rozhodnutí nabývají účinku až ode dne uplynutí lhůty pro odvolání uvedené v článku 68. Podání odvolání má odkladný účinek.
2. Proti rozhodnutí, kterým se neukončuje řízení ve vztahu k některému z účastníků, lze podat odvolání pouze společně s odvoláním proti konečnému rozhodnutí, pokud prvně uvedené rozhodnutí nepřipouští samostatné odvolání.

Článek 67

Osoby, které mohou podat odvolání

a být účastníky odvolacího řízení

Každý účastník řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, pokud je toto rozhodnutí pro něj nepříznivé. Ostatní účastníci tohoto řízení jsou účastníky odvolacího řízení.

Článek 68

Lhůta pro odvolání a jeho forma

1. Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Odvolání se podává v jazyce řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodnutí.
2. V řízeních inter partes může další účastník řízení ve svém vyjádření k odvolání navrhnout zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí v bodě, který nebyl v odvolání uveden. Taková podání se stávají bezpředmětnými, pokud odvolatel v řízení nepokračuje.

Článek 69

Přezkoumání rozhodnutí v řízení s jediným účastníkem

1. Pokud je odvolatel jediným účastníkem řízení a pokud oddělení, jehož rozhodnutí je napadeno, považuje odvolání za přípustné a důvodné, oddělení tomuto odvolání vyhoví.
2. Pokud není odvolání vyhověno ve lhůtě jednoho měsíce poté, co došlo odůvodnění, postoupí se odvolání bez vyjádření k věci samé bezodkladně odvolacímu senátu.

Článek 70
Přezkoumání odvolání

1. Je-li odvolání přípustné, přezkoumá odvolací senát jeho opodstatněnost.
2. Při přezkoumání odvolání odvolací senát pokaždé, kdy to bude nezbytné, vyzve účastníky, aby předložili v jím stanovené lhůtě vyjádření ke sdělením ostatních účastníků nebo ke sdělením odvolacího senátu.

Článek 71
Rozhodnutí o odvolání

1. Po přezkoumání opodstatněnosti odvolání o něm odvolací senát rozhodne. Může rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, nebo věc tomuto oddělení vrátit k dalšímu jednání.
2. Vráti-li odvolací senát věc k dalšímu jednání oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, je toto oddělení vázáno právním názorem odvolacího senátu, pokud se skutkový stav nezmění.
3. Rozhodnutí odvolacího senátu nabývá účinku dnem uplynutí lhůty uvedené v čl. 72 odst. 5 nebo, byla-li v uvedené lhůtě podána žaloba k Tribunálu, ode dne zamítnutí nebo odmítnutí této žaloby nebo jakéhokoli kasačního opravného prostředku podaného k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Tribunálu.

Článek 72

Žaloby podané k Soudnímu dvoru

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu o odvolání lze podat žalobu k Tribunálu.
2. Žalobu lze podat pro nepříslušnost, porušení podstatných procesních náležitostí, porušení Smlouvy o fungování EU, porušení tohoto nařízení nebo ustanovení k jejich provedení nebo zneužití pravomoci.
3. Tribunál může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit.
4. Žalobu může podat každý účastník řízení před odvolacím senátem, pokud je rozhodnutí odvolacího senátu pro něj nepříznivé.
5. Žaloba se podává Tribunálu ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí odvolacího senátu.
6. Úřad přijme nezbytná opatření, aby vyhověl rozsudku Tribunálu nebo, v případě podání kasačního opravného prostředku proti tomuto rozsudku, Soudního dvora.

Článek 73
Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví:

- a) formální obsah odvolání uvedeného v článku 68 a postup pro podání a přezkoumání odvolání;
- b) formální obsah a formu rozhodnutí odvolacího senátu uvedených v článku 71;
- c) vrácení poplatků za odvolání uvedených v článku 68.

KAPITOLA VIII
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O KOLEKTIVNÍCH OCHRANNÝCH
ZNÁMKÁCH EVROPSKÉ UNIE A TIFIKAČNÍCH
OCHRANNÝCH ZNÁMKÁCH EVROPSKÉ UNIE

ODDÍL 1
KOLEKTIVNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY

Článek 74

Kolektivní ochranné známky EU

1. Kolektivní ochranná známka Evropské unie (dále jen „kolektivní ochranná známka EU“) je ochranná známka EU, která je takto označena již při podání přihlášky a která je schopna rozlišit výrobky nebo služby členů sdružení, které je vlastníkem známky, a výrobky nebo služby jiných podniků. O zápis kolektivní ochranné známky EU mohou požádat sdružení výrobců, producentů, poskytovatelů služeb nebo obchodníků, která podle právních předpisů, jimiž se řídí, mají způsobilost mít práva a povinnosti všeho druhu, uzavírat smlouvy nebo činit jiné právní úkony a způsobilost procesní, jakož i právnické osoby veřejného práva.

2. Odchylně od čl. 7 odst. 1 písm. c) mohou tvořit kolektivní ochrannou známku EU ve smyslu odstavce 1 i označení, která mohou v obchodním styku sloužit k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby. Vlastník zapsané kolektivní ochranné známky EU není oprávněn zakázat třetím osobám užívání těchto označení v obchodním styku, pokud je toto užívání v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi nebo zvyklostmi v daném odvětví; zejména nelze tuto známku uplatňovat vůči třetí osobě, která je oprávněna užívat zeměpisné označení.
3. Na kolektivní ochranné známky EU se použijí kapitoly I až VII a IX až XIV, nestanoví-li tento oddíl jinak.

Článek 75

Pravidla pro užívání kolektivní ochranné známky EU

1. Přihlašovatel kolektivní ochranné známky EU předloží do dvou měsíců ode dne podání přihlášky pravidla pro užívání.
2. V pravidlech pro užívání známky se uvedou osoby, které jsou oprávněny tuto známku užívat, podmínky pro členství ve sdružení, jakož i případné podmínky pro užívání známky, včetně sankcí. Pravidla pro užívání ochranné známky uvedené v čl. 74 odst. 2 musí umožnit každé osobě, jejíž výrobky nebo služby pocházejí z dotčené zeměpisné oblasti, aby se stala členem sdružení, které je vlastníkem ochranné známky.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobný obsah pravidel uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 76
Zamítnutí přihlášky

1. Vedle důvodů pro zamítnutí přihlášky ochranné známky EU stanovených v člancích 41 a 42 se přihláška kolektivní ochranné známky EU zamítne, nespĺňuje-li podmínky článku 74 nebo 75 nebo odporují-li pravidla pro užívání známky veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.
2. Přihláška kolektivní ochranné známky EU se dále zamítne, je-li nebezpečí, že bude veřejnost klamána, pokud jde o povahu nebo význam ochranné známky, zejména pokud je schopna vyvolat dojem, že je něčím jiným, než kolektivní ochrannou známkou.
3. Přihláška se nezamítne, vyhoví-li přihlašovatel změnou pravidel pro užívání známky požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2.

Článek 77
Připomínky třetích stran

Jsou-li podle článku 45 úřadu předloženy písemné připomínky ke kolektivní ochranné známce EU, mohou být tyto připomínky rovněž založeny na zvláštních důvodech, pro které má být přihláška kolektivní ochranné známky EU zamítnuta podle článku 76.

Článek 78

Užívání ochranné známky

Užívání kolektivní ochranné známky EU osobou, která je oprávněna ji užívat, je v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, pokud jsou splněny i ostatní podmínky, které toto nařízení ukládá ve vztahu k užívání ochranných známek EU.

Článek 79

Změna pravidel pro užívání kolektivní ochranné známky EU

1. Vlastník kolektivní ochranné známky EU je povinen předložit úřadu každou změnu pravidel pro užívání.
2. Změna se do rejstříku nezapíše, pokud změněná pravidla nespĺňují požadavky článku 75 nebo obsahují důvod pro zamítnutí uvedený v článku 76.
3. Písemné připomínky podle článku 77 mohou být předkládány rovněž v souvislosti se změnou pravidel pro užívání známky.
4. Pro účely použití tohoto nařízení nabývá změna pravidel pro užívání známky účinku až dnem zápisu změny do rejstříku.

Článek 80

Osoby, které mohou podat žalobu pro porušení práv

1. Ustanovení čl. 25 odst. 3 a 4 o právech nabyvatele licence se vztahuje i na osoby oprávněné užívat kolektivní ochrannou známku EU.
2. Vlastník kolektivní známky EU může jménem osob oprávněných užívat známku uplatňovat náhradu škody, která jim vznikla v důsledku neoprávněného užívání známky.

Článek 81

Důvody zrušení

Vedle důvodů zrušení uvedených v článku 58 se práva vlastníka kolektivní známky EU zruší na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv, pokud:

- a) vlastník nepřijal přiměřená opatření, aby zabránil užívání známky způsobem neslučitelným s podmínkami užívání stanovenými v pravidlech pro užívání známky, jejichž případná změna byla zapsána do rejstříku;

- b) způsob, jakým byla známka vlastníkem užívána, měl za následek, že se stala způsobilou klamat veřejnost způsobem uvedeným v čl. 76 odst. 2;
- c) změna pravidel pro užívání známky byla zapsána do rejstříku v rozporu s čl. 79 odst. 2, s výjimkou případu, kdy vlastník známky vyhoví požadavkům těchto ustanovení novou změnou pravidel pro užívání známky.

Článek 82

Důvody neplatnosti

Vedle důvodů neplatnosti uvedených v člancích 59 a 60 se kolektivní ochranná známka EU prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv, byla-li zapsána v rozporu s článkem 76, s výjimkou případu, kdy vlastník známky vyhoví změnou pravidel pro užívání známky požadavkům uvedeným v uvedeném článku.

ODDÍL 2

CERTIFIKAČNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY EU

Článek 83

Certifikační ochranné známky EU

1. Certifikační ochrannou známkou EU je ochranná známka EU, která je jako taková popsána v přihlášce a která je schopna rozlišit výrobky nebo služby, které vlastník ochranné známky certifikoval, pokud jde o materiál, způsob výroby výrobků nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti s výjimkou zeměpisného označení, a výrobky nebo služby, které takto certifikovány nejsou.
2. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba, včetně institucí, orgánů a veřejnoprávních subjektů, může požádat o zápis certifikační ochranné známky EU, pokud nevykonává podnikatelskou činnost zahrnující dodávání výrobků nebo poskytování služeb, které jsou certifikovány.
3. Na certifikační ochranné známky EU se použijí kapitoly I až VII a IX až XIV, nestanoví-li tento oddíl jinak.

Článek 84

Pravidla pro užívání certifikační ochranné známky EU

1. Přihlašovatel certifikační ochranné známky EU předloží ve lhůtě dvou měsíců ode dne podání přihlášky pravidla pro její užívání.

2. V pravidlech pro užívání známky se uvedou osoby, které jsou oprávněny tuto známku užívat, vlastnosti, které mají být známkou certifikovány, a způsoby, jimiž má certifikační orgán tyto vlastnosti testovat a dohlížet na užívání známky. V těchto pravidlech se stanoví rovněž podmínky pro užívání známky, včetně sankcí.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobný obsah pravidel uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 85

Zamítnutí přihlášky

1. Kromě důvodů pro zamítnutí přihlášky ochranné známky EU stanovených v člancích 41 a 42 se přihláška certifikační ochranné známky EU zamítne, nesplňuje-li podmínky stanovené v člancích 83 a 84 nebo odporují-li pravidla pro užívání známky veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.
2. Přihláška certifikační ochranné známky EU se dále zamítne, je-li nebezpečí, že bude veřejnost klamána, pokud jde o povahu nebo význam ochranné známky, zejména pokud by mohla být považována za něco jiného než za certifikační ochrannou známku.
3. Přihláška se nezamítne, vyhoví-li přihlašovatel změnou pravidel pro užívání ochranné známky požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2.

Článek 86

Připomínky třetích stran

Jsou-li podle článku 45 úřadu předloženy písemné připomínky k certifikační ochranné známce EU, mohou být tyto připomínky rovněž založeny na zvláštních důvodech, pro které by měla být přihláška certifikační ochranné známky EU zamítnuta podle článku 85.

Článek 87

Užívání certifikační ochranné známky EU

Požadavky tohoto nařízení jsou splněny, užívá-li certifikační ochrannou známku EU jakákoli osoba, která je oprávněna ji užívat v souladu s pravidly pro užívání známky podle článku 84, pokud jsou splněny i ostatní podmínky, které toto nařízení stanoví ve vztahu k užívání ochranných známek EU.

Článek 88

Změna pravidel pro užívání certifikační ochranné známky EU

1. Vlastník certifikační ochranné známky EU předloží úřadu veškeré změny pravidel pro užívání.
2. Změny se do rejstříku nezapiší, pokud změněná pravidla nesplňují požadavky článku 84 nebo obsahují důvod pro zamítnutí uvedený v článku 85.

3. Písemné připomínky podle článku 86 mohou být předkládány rovněž v souvislosti se změnou pravidel pro užívání známky.
4. Pro účely tohoto nařízení nabývá změna pravidel pro užívání známky účinku až dnem zápisu změny do rejstříku.

Článek 89

Převod

Odchylně od čl. 20 odst. 1 může být certifikační ochranná známka EU převedena pouze na osobu, která splňuje požadavky čl. 83 odst. 2.

Článek 90

Osoby, které mohou podat žalobu

pro porušení práv

1. Pouze vlastník certifikační ochranné známky EU nebo kterákoli osoba jím zvlášť zmocněná za tímto účelem jsou oprávněni podat žalobu pro porušení práv.
2. Vlastník certifikační ochranné známky EU může jménem osob oprávněných užívat známku uplatňovat náhradu škody, která jim vznikla v důsledku neoprávněného užívání známky.

Článek 91
Důvody zrušení

Kromě důvodů zrušení uvedených v článku 58 se práva vlastníka certifikační ochranné známky EU zruší na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

- a) vlastník již nesplňuje požadavky stanovené v čl. 83 odst. 2;
- b) vlastník nepřijal přiměřená opatření, aby zabránil užívání certifikační ochranné známky EU způsobem neslučitelným s podmínkami užívání stanovenými v pravidlech pro užívání známky, jejichž případná změna byla zapsána do rejstříku;
- c) způsob, jakým byla certifikační ochranná známka EU vlastníkem užívána, měl za následek, že se stala způsobilou klamat veřejnost způsobem uvedeným v čl. 85 odst. 2;
- d) změna pravidel pro užívání certifikační ochranné známky EU byla zapsána do rejstříku v rozporu s čl. 88 odst. 2, s výjimkou případu, kdy vlastník známky vyhoví požadavkům tohoto článku novou změnou pravidel pro užívání známky.

Článek 92

Důvody neplatnosti

Kromě důvodů neplatnosti uvedených v článcích 59 a 60 se certifikační ochranná známka EU zapsaná v rozporu s článkem 85 prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení práv, s výjimkou případu, kdy vlastník certifikační ochranné známky EU vyhoví změnou pravidel pro užívání známky požadavkům uvedeným v článku 85.

Článek 93

Převod

Aniž je dotčen čl. 139 odst. 2, převod přihlášky certifikační ochranné známky EU nebo zapsané certifikační ochranné známky EU se neprovede, pokud vnitrostátní právo příslušného členského státu neupravuje zápis garanční nebo certifikační ochranné známky podle článku 28 směrnice (EU) 2015/2436.

KAPITOLA IX

ŘÍZENÍ

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 94

Rozhodnutí a sdělení úřadu

1. Rozhodnutí úřadu musí být odůvodněna. Jsou založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit. Pokud se před úřadem koná ústní jednání, může být rozhodnutí vydáno ústně. Následně se rozhodnutí účastníkům oznámí písemně.
2. Každé rozhodnutí, sdělení nebo oznámení úřadu obsahuje údaj o příslušném útvaru nebo oddělení úřadu, jakož i jméno nebo jména odpovědného pracovníka či pracovníků. Musí být takovým pracovníkem nebo takovými pracovníky podepsáno nebo být namísto podpisu opatřeno předtištěným nebo otištěným razítkem úřadu. Výkonný ředitel může určit, zda je možné použít jiné prostředky pro označení příslušného útvaru nebo oddělení úřadu a uvedení jména odpovědného pracovníka nebo odpovědných pracovníků nebo jiné prostředky pro identifikaci než razítko v případě, že rozhodnutí, sdělení nebo oznámení úřadu jsou předávána faxem nebo jinými technickými komunikačními prostředky.

3. Rozhodnutí úřadu, proti kterým lze podat odvolání, musí obsahovat písemné poučení o tom, že jakékoli odvolání se podává písemně u úřadu do dvou měsíců ode dne oznámení příslušného rozhodnutí. Poučení musí rovněž obsahovat upozornění účastníků na ustanovení článků 66, 67 a 68. Účastníci se nemohou odvolávat na nedostatky poučení ze strany úřadu o možnosti podat odvolání.

Článek 95

Zkoumání skutečností úřadem z úřední moci

1. V průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední; v řízení týkajícím se relativních důvodů pro zamítnutí zápisu se však úřad při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky. V řízení o prohlášení neplatnosti podle článku 59 omezí úřad své šetření na důvody a návrhy předložené účastníky.
2. Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

Článek 96

Ústní jednání

1. Považuje-li úřad ústní jednání za účelné, přistoupí k němu z úřední moci nebo na žádost účastníka.
2. Ústní jednání před průzkumovými referenty, námitkovým oddělením a oddělením pověřeným vedením rejstříku je neveřejné.

3. Ústní jednání, včetně vydání rozhodnutí, před zrušovacím oddělením a před odvolacími senáty je veřejné, pokud oddělení, před nímž řízení probíhá, nerozhodne jinak v případě, že by veřejnost jednání mohla mít vážné a neodůvodněné nepříznivé důsledky, zejména pro některého z účastníků řízení.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými se stanoví podrobná pravidla pro ústní jednání, včetně podrobných pravidel pro používání jazyků podle článku 146.

Článek 97

Dokazování

1. V řízení před úřadem patří mezi důkazní prostředky:
 - a) výslechy účastníků řízení;
 - b) žádosti o informace;
 - c) předložení dokladů a důkazů;
 - d) výslechy svědků;
 - e) znalecké posudky;
 - f) písemná prohlášení učiněná místopřísežně nebo mající podle právních předpisů státu, ve kterém jsou učiněna, rovnocenný účinek.

2. Příslušné oddělení může pověřit některého ze svých členů provedením dokazování.
3. Pokládá-li úřad za nezbytné, aby účastník řízení, svědek nebo znalec vypovídal ústně, předvolá příslušnou osobu, aby se k němu dostavila. Předvolání k výslechu se provede alespoň jeden měsíc předem, ledaže by účastník, svědek nebo znalec souhlasili s kratší lhůtou.
4. Účastníci řízení jsou o výslechu svědka nebo znalce před úřadem informováni. Mají právo se výslechu zúčastnit a klást svědkovi či znalci otázky.
5. Výkonný ředitel určí výši výdajů včetně záloh, které se mají zaplatit, pokud jde o náklady na dokazování uvedené v tomto článku.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví podrobná pravidla pro dokazování.

Článek 98

Oznamování

1. Úřad oznamuje dotčeným osobám veškerá rozhodnutí a předvolání, jakož oznámení a jiná sdělení, která zakládají běh lhůt nebo jejichž oznámení dotčeným osobám je stanoveno jinými ustanoveními tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle tohoto nařízení nebo jejichž oznámení bylo nařízeno výkonným ředitelem úřadu.

2. Výkonný ředitel může rozhodnout, které dokumenty, kromě rozhodnutí, proti nimž se lze ve stanovené lhůtě odvolat, a předvolání, budou oznamovány formou doporučeného dopisu s dodejkou.
3. Oznámení může být provedeno různými prostředky, včetně elektronických prostředků. Podrobnosti ohledně elektronických prostředků stanoví výkonný ředitel.
4. V případě, že má být oznámení uskutečněno formou veřejného oznámení, stanoví výkonný ředitel způsob veřejného oznámení a určí začátek jednoměsíční lhůty, po jejímž uplynutí bude dokument považován za oznámený.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví podrobná pravidla pro oznamování.

Článek 99

Oznámení ztráty práv

Zjistí-li úřad, že z tohoto nařízení nebo aktů přijatých na základě tohoto nařízení vyplývá ztráta jakýchkoliv práv, aniž bylo vydáno příslušné rozhodnutí, sdělí tuto skutečnost dotčené osobě v souladu s článkem 98. Tato osoba může do dvou měsíců od oznámení tohoto sdělení požádat o vydání rozhodnutí v této záležitosti, pokud má za to, že zjištění úřadu je nesprávné. Úřad vydá takové rozhodnutí pouze v případě, že nesouhlasí s osobou, která jej požaduje; v opačném případě úřad pozmění své zjištění a oznámí to osobě požadující vydání rozhodnutí.

Článek 100
Sdělení určená úřadu

1. Sdělení určená úřadu lze podávat elektronicky. Rozsah, v jakém lze tato sdělení podávat elektronicky, a technické podmínky takového podání stanoví výkonný ředitel.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví pravidla pro komunikační prostředky, včetně elektronických komunikačních prostředků, které mají účastníci řízení před úřadem používat, a formulářů, které má dát úřad k dispozici.

Článek 101
Lhůty

1. Lhůty se počítají na celé roky, měsíce, týdny nebo dny. Výpočet počíná dnem následujícím po datu související události. Lhůty nesmějí být kratší než jeden měsíc a delší než šest měsíců.
2. Před začátkem každého kalendářního roku stanoví výkonný ředitel dny, kdy úřad nepřijímá dokumenty nebo kdy se v místě, v němž má úřad sídlo, nedoručují běžné poštovní zásilky.
3. Dojde-li k všeobecnému přerušení doručování poštovních zásilek v členském státě, v němž má úřad sídlo, nebo k přerušení připojení úřadu k povoleným elektronickým komunikačním prostředkům, určí výkonný ředitel délku trvání takového přerušení.

4. Dojde-li k přerušení nebo narušení řádné komunikace mezi účastníky řízení a úřadem následkem mimořádné události, například přírodní katastrofy nebo stávky, může výkonný ředitel rozhodnout, že v případě účastníků řízení s bydlištěm nebo sídlem v dotčeném členském státě nebo účastníků, kteří jmenovali svého zástupce s místem podnikání v dotčeném členském státě, se všechny lhůty, které by jinak uplynuly v den, kdy k dané události došlo, jak jej stanovil výkonný ředitel, nebo po tomto dni, prodlužují až do jím stanoveného dne. Daný den stanoví na základě předpokládaného dne skončení mimořádné události. Postihne-li tato událost sídlo úřadu, uvede výkonný ředitel ve svém rozhodnutí, že dané prodloužení lhůt platí pro všechny účastníky řízení.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví podrobná pravidla pro výpočet a délku lhůt.

Článek 102

Oprava chyb a zjevných přehlédnutí

1. Z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení opraví úřad veškeré jazykové chyby nebo překlepy a zjevná přehlédnutí ve svých rozhodnutích nebo technické chyby, k nimž došlo při zápisu ochranné známky EU nebo zveřejnění jejího zápisu a které jsou úřadu přičitatelné.
2. Požádá-li o opravu chyb v zápise ochranné známky EU nebo ve zveřejnění zápisu vlastník, použije se přiměřeně článek 55.
3. Opravu chyb v zápise ochranné známky EU a ve zveřejnění zápisu úřad zveřejní.

Článek 103

Výmaz nebo zrušení rozhodnutí

1. V případě, že úřad provedl zápis v rejstříku nebo vydal rozhodnutí obsahující zjevnou chybu, která je mu přičitatelná, zajistí, aby byl zápis vymazán nebo rozhodnutí zrušeno. V případě, že v řízení vystupuje pouze jeden účastník a zápis nebo akt se dotýká jeho práv, provede se výmaz nebo zrušení, i pokud nebyla daná chyba tomuto účastníku zjevná.
2. Výmaz nebo zrušení podle odstavce 1 provede z moci úřední nebo na žádost některého z účastníků řízení oddělení, které provedlo daný zápis nebo vydalo dané rozhodnutí. Výmaz zápisu do rejstříku nebo zrušení rozhodnutí se provede do jednoho roku ode dne zápisu do rejstříku nebo dne vydání rozhodnutí, po konzultaci s účastníky řízení a případnými vlastníky práv k dané ochranné známce EU zapsanými v rejstříku. O takovém výmazu či zrušení uchovává úřad záznamy.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, v nichž stanoví postup pro zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu v rejstříku.
4. Tímto článkem není dotčeno právo účastníků řízení podat odvolání podle článku 66 nebo žalobu podle článku 72 nebo možnost opravit chyby a zjevná přehlédnutí podle článku 102. Bylo-li proti rozhodnutí úřadu obsahujícímu chybu podáno odvolání, stává se odvolací řízení zrušením rozhodnutí úřadu podle odstavce 1 tohoto článku bezpředmětným. V takovém případě se poplatek za odvolání vrací odvolateli.

Článek 104

Navrácení do původního stavu

1. Přihlašovatel nebo vlastníkovi ochranné známky EU nebo i každému jinému účastníku řízení před úřadem, který při prokazatelném zachování péče vyžadované okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči úřadu lhůtu, budou na žádost jeho práva navrácena, pokud je podle ustanovení tohoto nařízení přímým následkem zmeškání lhůty ztráta práva nebo opravného prostředku.
2. Žádost se podává písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání. V této lhůtě musí být učiněn zmeškaný úkon. Žádost lze podat pouze do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty. V případě nepodání žádosti o obnovu zápisu nebo nezaplacení poplatku za obnovu se šestiměsíční dodatečná lhůta uvedená v čl. 53 odst. 3 třetí větě od této roční lhůty odečte.
3. Žádost musí být odůvodněna a musí v ní být uvedeny skutečnosti, o které se opírá. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za navrácení práv.
4. O žádosti rozhoduje oddělení, které je příslušné rozhodnout o zmeškaném úkonu.
5. Tento článek se nevztahuje na lhůty uvedené v odstavci 2 tohoto článku, v čl. 46 odst. 1 a 3 a článku 105.

6. Jsou-li přihlašovatelé nebo vlastníci ochranné známky EU navrácena práva, nemůže svá práva uplatňovat vůči třetí osobě, která v období od ztráty práv k přihlášce nebo k ochranné známce EU do zveřejnění oznámení o navrácení těchto práv v dobré víře uvedla na trh výrobky nebo poskytla služby pod označením totožným nebo podobným této ochranné známce EU.
7. Třetí osoba, na kterou se vztahuje odstavec 6, může proti rozhodnutí, kterým se přihlašovatelé nebo vlastníci ochranné známky EU navracejí práva, podat námitky, a to do dvou měsíců ode dne zveřejnění oznámení o navrácení práv.
8. Tímto článkem není dotčeno právo členského státu upravit navrácení do původního stavu, pokud jde o lhůty uvedené v tomto nařízení, které je nutno dodržet vůči orgánům tohoto státu.

Článek 105

Pokračování v řízení

1. Přihlašovatelé nebo vlastníci ochranné známky EU nebo jinému účastníkovi řízení před úřadem, který nedodržel lhůtu ve vztahu k úřadu, může být na žádost umožněno pokračovat v řízení za předpokladu, že v době podání žádosti byl zmeškaný úkon proveden. Žádost o pokračování v řízení je přípustná pouze tehdy, pokud je podána do dvou měsíců po uplynutí nedodržené lhůty. Žádost se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen poplatek za pokračování v řízení.

2. Tento článek se nepoužije na lhůty uvedené v článku 32, čl. 34 odst. 1, čl. 38 odst. 1, čl. 41 odst. 2, čl. 46 odst. 1 a 3, čl. 53 odst. 3, článku 68, čl. 72 odst. 5, čl. 104 odst. 2 a článku 139 ani na lhůty stanovené v odstavci 1 tohoto článku nebo na lhůtu pro uplatnění seniority podle článku 39 po podání přihlášky.
3. O žádosti rozhoduje oddělení příslušné rozhodovat ve věci zmeškaného úkonu.
4. Vyhoví-li úřad žádosti, má se za to, že následky nedodržení lhůty vůbec nenastaly. Je-li mezi uplynutím uvedené lhůty a podáním žádosti o pokračování v řízení přijato rozhodnutí, oddělení příslušné rozhodovat ve věci zmeškaného úkonu rozhodnutí přezkoumá a v případě, že je provedení zmeškaného úkonu samo o sobě dostačující, přijme nové rozhodnutí. Pokud na základě přezkumu úřad dojde k závěru, že není třeba měnit původní rozhodnutí, písemně toto rozhodnutí potvrdí.
5. Zamítne-li úřad žádost, poplatek se vrací.

Článek 106

Přerušeni řízení

1. Řízení před úřadem se přeruší:
 - a) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti přihlašovatele nebo vlastníka ochranné známky EU nebo osoby zmocněné podle vnitrostátního práva jednat jeho jménem. Pokud se uvedené úmrtí nebo nezpůsobilost nedotkly oprávnění zástupce jmenovaného podle článku 120, přeruší se řízení jen na žádost tohoto zástupce;

- b) v případě, že přihlašovatel nebo vlastník ochranné známky EU v důsledku řízení vedeného proti jeho majetku nemůže z právních důvodů pokračovat v řízení před úřadem;
 - c) v případě úmrtí nebo právní nezpůsobilosti zástupce přihlašovatele nebo vlastníka ochranné známky EU nebo v případě, že v důsledku řízení vedeného proti jeho majetku nemůže tento zástupce z právních důvodů pokračovat v řízení před úřadem.
2. Řízení před úřadem se obnoví, jakmile se určí totožnost osoby zmocněné v něm pokračovat.
 3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, kterými stanoví podrobná pravidla pro obnovení řízení před úřadem.

Článek 107

Odkaz na obecné zásady

Neobsahuje-li toto nařízení nebo akty přijaté na základě tohoto nařízení příslušná procesní ustanovení, přihlédně úřad k zásadám procesního práva obecně uznávaným v členských státech.

Článek 108

Promlčení finančních závazků

1. Právo úřadu vyžadovat zaplacení poplatků se promlčí za čtyři roky od konce kalendářního roku, v jehož průběhu se poplatek stal splatným.
2. Nároky vůči úřadu na vrácení poplatků nebo jejich přeplatků se promlčí za čtyři roky od konce kalendářního roku, v jehož průběhu uvedené nároky vznikly.
3. Běh lhůt uvedených v odstavcích 1 a 2 se přeruší, a to v případě uvedeném v odstavci 1 na základě výzvy k úhradě poplatku, a v případě uvedeném v odstavci 2 na základě písemné žádosti za účelem uplatnění nároku. Lhůta začne běžet znovu ode dne, kdy byla přerušena; lhůta uplyne nejpozději za šest let od konce kalendářního roku, v jehož průběhu počala původně běžet, pokud nebyla k uplatnění nároku podána soudní žaloba; v takovém případě uplyne lhůta nejdříve za rok ode dne, kdy soudní rozhodnutí nabylo právní moci.

ODDÍL 2

NÁKLADY

Článek 109

Náklady

1. Účastník, který neuspěl v námitkovém řízení, zrušovacím řízení, řízení o prohlášení neplatnosti nebo v řízení odvolacím, hradí poplatky, které zaplatil druhý účastník. Aniž je dotčen čl. 146 odst. 7, hradí neúspěšný účastník i veškeré náklady vynaložené druhým účastníkem nezbytné pro řízení, včetně nákladů na cestovné, pobyt a odměnu zástupci ve smyslu čl. 120 odst. 1, v mezích tarifů stanovených pro každou kategorii nákladů v prováděcím aktu přijatém v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Poplatky, které hradí účastník, který v řízení neuspěl, se omezí na poplatky, které zaplatil druhý účastník za podání námitek, za návrh na zrušení práv nebo na prohlášení ochranné známky EU za neplatnou a za odvolání.

2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví maximální sazby nákladů nezbytných pro řízení a skutečně vynaložených účastníkem, který v řízení uspěl. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Komise při stanovení těchto částek pro náklady na cestovné a pobyt zohlední vzdálenost mezi místem bydliště nebo podnikání účastníka řízení, zástupce nebo svědka nebo znalce a místem, kde se ústní jednání koná, fázi řízení, ve které jsou náklady vynaloženy, a pokud jde o náklady na zastupování ve smyslu čl. 120 odst. 1, i potřebu zajistit, aby povinnosti nést náklady nezneužil z taktických důvodů druhý účastník. Náklady na pobyt se vypočítají v souladu se služebním řádem úředníků a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Unie, stanovenými nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68¹ (dále jen „služební řád“ a „pracovní řád“).

Účastník, který v řízení neuspěl, ponese náklady pouze jednoho dalšího účastníka řízení a případně jednoho zástupce.

3. Pokud však účastník uspěje ve věci jen v některých částech a v jiných částech nikoliv, nebo z důvodu spravedlnosti rozhodne námitkové oddělení nebo zrušovací oddělení nebo odvolací senát o jiném rozdělení nákladů.

¹ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

4. Účastník, který ukončí řízení zpětvzetím přihlášky ochranné známky EU, námitek, návrhu na zrušení práv nebo prohlášení neplatnosti nebo zpětvzetím odvolání, neobnovením zápisu ochranné známky EU nebo vzdáním se této známky, hradí poplatky, jakož i náklady vynaložené druhým účastníkem za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 3.
5. Nedojde-li k vydání rozhodnutí ve věci samé, rozhodne námitkové oddělení, zrušovací oddělení nebo odvolací senát o nákladech podle vlastní úvahy.
6. Dohodnou-li se účastníci před námitkovým oddělením, zrušovacím oddělením nebo odvolacím senátem na jiném rozdělení nákladů, než jak vyplývá z odstavců 1 až 5, vezme příslušné oddělení tuto dohodu na vědomí.
7. Námitkové oddělení, zrušovací oddělení nebo odvolací senát stanoví výši nákladů, které je nezbytné podle odstavců 1 až 6 tohoto článku uhradit, pokud se náklady, které mají být zaplacený, omezují na poplatky zaplacené úřadu a náklady zastoupení. Ve všech ostatních případech stanoví na žádost výši nákladů, které je nezbytné uhradit, spisovna odvolacího senátu nebo pracovník námitkového oddělení či zrušovacího oddělení. Žádost je přípustná pouze ve lhůtě dvou měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, pro které je žádost o stanovení nákladů podána, a musí být opatřena soupisem nákladů a podpůrnými důkazy. U nákladů na zastupování podle čl. 120 odst. 1 postačí prohlášení zástupce, že náklady byly vynaloženy. U dalších nákladů postačí prokázat jejich věrohodnost. Je-li výše nákladů stanovena podle první věty tohoto odstavce, jsou náklady na zastupování přiznány ve výši stanovené v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 2 tohoto článku a bez ohledu na to, zda byly skutečně vynaloženy.

8. Rozhodnutí o stanovení nákladů obsahující odůvodnění, ze kterého vychází, může být přezkoumáno rozhodnutím námitkového oddělení, zrušovacího oddělení nebo odvolacího senátu na žádost podanou ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení o přiznání náhrady nákladů. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za přezkoumání výše nákladů. Námitkové oddělení, zrušovací oddělení nebo odvolací senát rozhodne o žádosti o přezkum rozhodnutí o stanovení nákladů bez ústního jednání.

Článek 110

Výkon rozhodnutí stanovujících náklady

1. Každé pravomocné rozhodnutí úřadu, kterým se stanoví výše nákladů, je vykonatelné.
2. Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského práva procesního platného ve státě, na jehož území k výkonu dochází. Každý členský stát určí jeden orgán odpovědný za ověřování pravosti rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 a sdělí jeho kontaktní údaje úřadu, Soudnímu dvoru a Komisi. Uvedený orgán připojí k rozhodnutí doložku vykonatelnosti, přičemž jedinou formalitou je ověření pravosti rozhodnutí.

3. Jsou-li na návrh dotčené strany tyto formální náležitosti splněny, může tato strana přistoupit k výkonu rozhodnutí podle vnitrostátních právních předpisů předložením věci přímo příslušnému orgánu.
4. Výkon rozhodnutí lze zastavit pouze rozhodnutím Soudního dvora. Přezkum řádného provádění výkonu rozhodnutí však spadá do pravomoci vnitrostátních soudů.

ODDÍL 3

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI A ORGÁNŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 111

Rejstřík ochranných známek EU

1. Úřad vede rejstřík ochranných známek EU a pravidelně jej aktualizuje.
2. Rejstřík obsahuje níže uvedené údaje týkající se přihlášek a zápisů ochranných známek EU:
 - a) den podání přihlášky;
 - b) spisové číslo přihlášky;
 - c) den zveřejnění přihlášky;

- d) jméno a adresu přihlašovatele;
- e) jméno a místo podnikání jiného zástupce, než je zástupce uvedený v čl. 119 odst. 3 první věty;
- f) vyjádření ochranné známky s uvedením povahy této známky; a případně popis ochranné známky;
- g) uvedení výrobků a služeb podle jejich názvů;
- h) podrobné údaje o uplatnění práva přednosti podle článku 35;
- i) podrobné údaje o uplatnění výstavní priority podle článku 38;
- j) podrobné údaje o uplatnění seniority zapsané starší ochranné známky podle článku 39;
- k) prohlášení, že ochranná známka získala rozlišovací způsobilost v důsledku svého užívání ve smyslu čl. 7 odst. 3;
- l) údaj o tom, že jde o kolektivní ochrannou známku;
- m) údaj o tom, že jde o certifikační ochrannou známku;
- n) jazyk, ve kterém byla přihláška podána, a druhý jazyk, který přihlašovatel v přihlášce uvedl podle čl. 146 odst. 3;

- o) den zápisu ochranné známky do rejstříku a číslo zápisu;
- p) prohlášení, že přihláška vyplývá z přeměny mezinárodního zápisu s vyznačením Unie podle článku 204 tohoto nařízení, spolu se dnem mezinárodního zápisu na základě čl. 3 odst. 4 Madridského protokolu nebo dnem zápisu územního rozšíření ochrany na Unii učiněného po provedení mezinárodního zápisu podle čl. 3ter odst. 2 Madridského protokolu, a případně dnem vzniku práva přednosti mezinárodního zápisu.

3. Rejstřík obsahuje také tyto záznamy, u kterých se vždy uvede den provedení záznamu:

- a) změny jména, adresy nebo státní příslušnosti vlastníka ochranné známky EU nebo změny státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo nebo je usazen;
- b) změny jména nebo místa podnikání jiného zástupce, než je zástupce podle čl. 119 odst. 3 první věty;
- c) je-li jmenován nový zástupce, jméno a místo podnikání tohoto zástupce;
- d) změny ochranné známky ve smyslu článků 49 a 54 a opravy chyb;
- e) oznámení změn v pravidlech pro užívání kolektivní ochranné známky podle článku 79;

- f) údaje o uplatnění seniority zapsané starší ochranné známky podle článku 39, v souladu s článkem 40;
- g) celkové nebo částečné převody podle článku 20;
- h) zřízení nebo převod věcného práva podle článku 22 a povaha tohoto věcného práva;
- i) nucený výkon práva podle článku 23 a insolvenční řízení podle článku 24;
- j) poskytnutí nebo převod licence podle článku 25 a případně druh licence;
- k) obnova zápisu podle článku 53, den, kdy nabývá účinku, a případná omezení podle čl. 53 odst. 4;
- l) zápis o tom, že bylo zjištěno uplynutí doby platnosti zápisu podle článku 53;
- m) oznámení vlastníka ochranné známky o zpětvzetí přihlášky podle článku 49 nebo o vzdání se ochranné známky podle článku 57;
- n) den podání a obsah námitek podle článku 46, návrhu podle článku 63 nebo protinávrhu podle čl. 128 odst. 4 na zrušení nebo prohlášení neplatnosti nebo odvolání podle článku 68;
- o) den a obsah rozhodnutí o námitkách, návrhu podle čl. 64 odst. 6 nebo protinávrhu podle čl. 128 odst. 6 třetí věty nebo o odvolání podle článku 71;

- p) záznam o přijetí žádosti o převod podle čl. 140 odst. 2;
- q) výmaz zástupce zapsaného podle odst. 2 písm. e) tohoto článku;
- r) výmaz seniority národní ochranné známky;
- s) změna nebo výmaz údajů uvedených v písmenech h), i) a j) tohoto odstavce z rejstříku;
- t) nahrazení ochranné známky EU mezinárodním zápisem podle článku 197;
- u) den a číslo mezinárodního zápisu založeného na přihlášce ochranné známky EU, která byla zapsána jako ochranná známka EU, podle čl. 185 odst. 1;
- v) den a číslo mezinárodního zápisu založeného na ochranné známce EU podle čl. 185 odst. 2;
- w) rozdělení přihlášky podle článku 50 a rozdělení zápisu podle článku 56 spolu s údaji uvedenými v odstavci 2 tohoto článku, pokud jde o oddělený zápis, jakož i pozměněný seznam výrobků a služeb z původního zápisu;

- x) zrušení rozhodnutí nebo výmaz zápisu do rejstříku podle článku 103, pokud se zrušení nebo výmaz týká rozhodnutí nebo zápisu, které byly zveřejněny;
 - y) oznámení o změnách v pravidlech pro užívání certifikační ochranné známky EU podle článku 88.
4. Výkonný ředitel může stanovit, že s výhradou čl. 149 odst. 4 se do rejstříku budou zapisovat i jiné údaje, než jsou údaje uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.
 5. Rejstřík může být veden elektronicky. Úřad shromažďuje, organizuje, zveřejňuje a uchovává údaje uvedené v odstavcích 2 a 3, včetně veškerých osobních údajů, pro účely uvedené v odstavci 8. Úřad zajistí, aby byl rejstřík snadno přístupný k veřejnému nahlédnutí.
 6. Všechny změny v rejstříku se sdělí vlastníku ochranné známky EU.
 7. Na žádost a po zaplacení poplatku poskytuje úřad ověřené nebo neověřené výpisy z rejstříku.
 8. Zpracování údajů týkajících se zápisů podle odstavců 2 a 3, včetně veškerých osobních údajů, se provádí pro účely:
 - a) vyřizování přihlášek, návrhů, žádostí nebo zápisů popsanych v tomto nařízení a aktech přijatých podle něj;

- b) vedení veřejného rejstříku za účelem kontroly ze strany veřejných orgánů a hospodářských subjektů a pro jejich informování s cílem umožnit jim výkon práv jim svěřených podle tohoto nařízení a získávání informací o existenci starších práv náležících třetím osobám, a
 - c) sestavování zpráv a statistik umožňujících úřadu optimalizovat své činnosti a zlepšovat fungování systému.
9. Veškeré údaje, včetně osobních údajů, týkající se zápisů podle odstavců 2 a 3 jsou považovány za údaje ve veřejném zájmu a jsou přístupné jakékoli třetí osobě. Z důvodů právní jistoty se zápisy v rejstříku uchovávají po dobu neurčitou.

Článek 112

Databáze

1. Vedle povinnosti vést rejstřík podle článku 111 úřad shromažďuje a uchovává v elektronické databázi veškeré údaje poskytnuté žadateli nebo jinými účastníky řízení podle tohoto nařízení nebo aktů přijatých podle něj.
2. Elektronická databáze může obsahovat osobní údaje nad rámec údajů uvedených v rejstříku podle článku 111 v rozsahu, v jakém jsou takové údaje požadovány tímto nařízením nebo akty přijatými podle něj. Shromažďování, uchovávání a zpracování takových údajů je prováděno za účelem:
 - a) vyřizování přihlášek, návrhů, žádostí nebo zápisů popsanych v tomto nařízení a aktech přijatých podle něj;

- b) přístupu k informacím nutným pro snadnější a efektivnější vedení příslušných řízení;
 - c) komunikace s přihlašovatelem, navrhovatelem nebo žadatelem a dalšími účastníky řízení;
 - d) sestavování zpráv a statistik umožňujících úřadu optimalizovat své činnosti a zlepšovat fungování systému.
3. Výkonný ředitel stanoví podmínky přístupu k elektronické databázi a způsob, jakým může být její obsah, kromě osobních údajů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, avšak včetně osobních údajů uvedených v článku 111, zpřístupněn ve strojově čitelné podobě, včetně poplatku za tento přístup.
4. Přístup k osobním údajům uvedeným v odstavci 2 je omezený a tyto údaje se nezpřístupní veřejnosti, ledaže dotčená osoba dá svůj výslovný souhlas.
5. Všechny údaje se uchovávají po dobu neurčitou. Dotčená osoba však může požádat o výmaz jakéhokoli osobního údaje z databáze po 18 měsících od uplynutí platnosti zápisu ochranné známky EU nebo skončení příslušného řízení *inter partes*. Dotčená osoba má právo na to, aby byla kdykoli provedena oprava nepřesného nebo chybného údaje.

Článek 113

On-line přístup k rozhodnutím

1. Rozhodnutí úřadu se v zájmu transparentnosti a předvídatelnosti zpřístupní on-line pro účely informování a konzultace široké veřejnosti. Jakýkoli účastník řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí, může požádat o výmaz jakéhokoli osobního údaje obsaženého v rozhodnutí.

2. Úřad může poskytovat on-line přístup k rozhodnutím soudů členských států a Unie souvisejícím s jeho úkoly s cílem zvýšit veřejné povědomí o otázkách duševního vlastnictví a podpořit sblížení praxe. Úřad musí dodržovat podmínky původního zveřejnění týkající se osobních údajů.

Článek 114

Nahlížení do spisu

1. Do spisů týkajících se přihlášek ochranných známek EU, které nebyly dosud zveřejněny, lze nahlédnout pouze se souhlasem přihlašovatele.
2. Každý, kdo prokáže, že přihlašovatel ochranné známky EU prohlásil, že po jejím zápisu uplatní vůči němu práva ze známky, může nahlédnout do spisu před zveřejněním přihlášky i bez souhlasu přihlašovatele.
3. Po zveřejnění přihlášky ochranné známky EU lze do spisů týkajících se této přihlášky a z ní vyplývající ochranné známky EU nahlédnout na žádost.
4. Je-li do spisů nahlíženo podle odstavců 2 a 3 tohoto článku, mohou být z nahlédnutí vyjmuty dokumenty týkající se vyloučení nebo protestu podle článku 169, návrhy rozhodnutí a stanovisek a všechny ostatní interní dokumenty použité pro přípravu rozhodnutí a stanovisek, jakož i ty části spisu, ohledně kterých dotčená osoba před podáním žádosti o nahlédnutí do spisů prokázala zvláštní zájem na zachování jejich důvěrnosti, ledaže je nahlédnutí do takové části spisu odůvodněno nadřazenými legitimními zájmy osoby usilující o nahlédnutí.

5. Nahlížení do spisů týkajících se přihlášek ochranných známek EU nebo zapsaných ochranných známek EU se provádí buď nahlížením do originálních dokumentů nebo do jejich kopií, nebo do technických prostředků pro uchovávání, jsou-li takto spisy uchovávány. Výkonný ředitel určí způsob nahlížení.
6. Dojde-li k nahlédnutí do spisů podle odstavce 7, považuje se žádost o nahlédnutí do spisu za podanou až po zaplacení příslušného poplatku. Pokud se nahlížení do technických prostředků pro uchovávání uskutečňuje on-line, neúčtuje se žádný poplatek.
7. Nahlížení do spisů se provádí v prostorách úřadu. Na žádost se nahlédnutí do spisu provede vydáním kopií dokumentů ze spisu. Za vyhotovení kopií se účtují poplatky. Úřad rovněž na žádost a po zaplacení poplatku vydá ověřené nebo neověřené kopie přihlášky ochranné známky EU.
8. Do spisů vedených úřadem, které se týkají mezinárodních zápisů s vyznačením Unie, může být nahlíženo na žádost ode dne zveřejnění podle čl. 190 odst. 1 a za podmínek stanovených v odstavcích 1, 3 a 4 tohoto článku.
9. S výhradou omezení stanovených v odstavci 4 a s výhradou zaplacení poplatku může úřad na žádost sdělit informace z kteréhokoli spisu přihlášené ochranné známky EU nebo zapsané ochranné známky EU. Úřad však může vyžadovat, aby byla využita možnost nahlédnutí do spisu, domnívá-li se, že je to vzhledem k množství požadovaných informací vhodné.

Článek 115
Vedení spisů

1. Úřad vede spisy o všech řízeních, která se týkají přihlášky nebo zápisu ochranné známky EU. Způsob vedení těchto spisů stanoví výkonný ředitel.
2. Pokud jsou spisy vedeny v elektronické podobě, musí být elektronické spisy nebo jejich záložní kopie uchovávány bez časového omezení. Originály dokumentů předložených účastníky řízení, které tvoří základ těchto elektronických spisů, musí být zničeny po určitém období od jejich přijetí úřadem, které stanoví výkonný ředitel.
3. Pokud jsou spisy nebo jejich části vedeny v jakékoli jiné než elektronické podobě, uchovávají se dokumenty nebo důkazy představující část takových spisů nejméně po dobu pěti let od konce roku, v němž byla přihláška zamítnuta nebo vzata zpět nebo byla považována za vzatou zpět, v němž zcela uplynula platnost zápisu ochranné známky EU podle článku 53, bylo zapsáno úplné vzdání se ochranné známky EU podle článku 57 nebo byl zápis ochranné známky EU úplně vymazán z rejstříku podle čl. 64 odst. 6 nebo čl. 128 odst. 6.

Článek 116
Pravidelné publikace

1. Úřad pravidelně vydává:
 - a) Věstník ochranných známek Evropské unie, který obsahuje zveřejnění přihlášek a zápisů do rejstříku, jakož i další údaje týkající se přihlášek nebo zápisů ochranných známek EU, jejichž zveřejnění je požadováno podle tohoto nařízení nebo akty přijatými podle tohoto nařízení;
 - b) Úřední věstník úřadu, který obsahuje sdělení a informace obecné povahy vydané výkonným ředitelem, jakož i další informace týkající se tohoto nařízení nebo jeho provádění.

Publikace uvedené v písmenech a) a b) prvního pododstavce mohou být vydávány v elektronické podobě.
2. Věstník ochranných známek Evropské unie se vydává způsobem a s periodicitou, jež určí výkonný ředitel.
3. Úřední věstník úřadu se vydává v jazycích úřadu. Výkonný ředitel však může stanovit, že určité informace se zveřejní v Úředním věstníku úřadu v úředních jazycích Unie.
4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:
 - a) den považovaný za den zveřejnění ve Věstníku ochranných známek Evropské unie;

- b) způsob zveřejňování údajů týkajících se zápisu ochranné známky, jež neobsahují žádné změny ve srovnání se zveřejněním přihlášky;
- c) způsoby, jakými mohou být vydání Úředního věstníku úřadu zpřístupněna veřejnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 117

Spolupráce správních orgánů

1. Nestanoví-li toto nařízení nebo vnitrostátní právní předpisy jinak, úřad a soudy nebo jiné příslušné orgány členských států si na základě žádosti vzájemně pomáhají poskytováním informací nebo zpřístupněním spisů k nahlédnutí. Zpřístupňuje-li úřad spisy k nahlédnutí soudům, státním zastupitelstvím nebo ústředním úřadům průmyslového vlastnictví, nepodléhá nahlížení omezením stanoveným v článku 114.
2. Za toto poskytování informací nebo zpřístupnění spisů k nahlédnutí úřad nevybírá poplatky.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví způsob, jakým si úřad a příslušné orgány členských států budou vyměňovat informace mezi sebou nebo jakým zpřístupní spisy k nahlédnutí, přičemž vezme v úvahu omezení, kterým podléhá nahlížení do spisů týkajících se přihlášek nebo zápisů ochranné známky EU podle článku 114, pokud je otevřeno i třetím osobám. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 118
Výměna publikací

1. Úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států si navzájem na žádost, pro vlastní potřebu a zdarma vyměňují po jednom nebo více výtiscích svých vlastních publikací.
2. Úřad může uzavřít dohody o výměně nebo předávání publikací.

ODDÍL 4
ZASTUPOVÁNÍ

Článek 119
Obecné zásady zastupování

1. S výhradou odstavce 2 není nikdo povinen být v řízení před úřadem zastoupen.
2. Aniž je dotčeno ustanovení odst. 3 druhé věty tohoto článku, musí být fyzické nebo právnické osoby, které nemají na území Evropského hospodářského prostoru bydliště nebo sídlo ani hlavní místo podnikání ani skutečnou a činnou průmyslovou či obchodní pobočku, před úřadem zastoupeny podle čl. 120 odst. 1 v každém řízení podle tohoto nařízení, s výjimkou podání přihlášky ochranné známky EU.

3. Fyzické nebo právnické osoby, které mají na území Evropského hospodářského prostoru bydliště nebo sídlo, hlavní místo podnikání nebo skutečnou a činnou průmyslovou či obchodní pobočku, mohou jednat před úřadem prostřednictvím zaměstnance. Zaměstnanec právnické osoby uvedené v tomto odstavci může jednat rovněž za jiné právnické osoby, které jsou s touto osobou hospodářsky spojeny, a to i v případě, že tyto jiné právnické osoby nemají sídlo, hlavní místo podnikání ani skutečnou a činnou průmyslovou nebo obchodní pobočku na území Evropského hospodářského prostoru. Zaměstnanci zastupující jiné osoby ve smyslu tohoto odstavce předloží úřadu na jeho žádost nebo případně na žádost účastníka řízení podepsanou plnou moc k založení do spisu.
4. Pokud jednají společně více než jeden přihlašovatel nebo více než jedna třetí osoba, je jmenován společný zástupce.

Článek 120

Profesionální zastupování

1. Zastupovat fyzické nebo právnické osoby před úřadem může pouze:
 - a) advokát, který je oprávněn vykonávat činnost na území některého členského státu a má sídlo na území Evropského hospodářského prostoru, v rozsahu, v jakém může jednat v uvedeném státě jako zástupce ve věcech ochranných známek;

- b) kvalifikovaní zástupci zapsaní na seznamu, který za tímto účelem vede úřad.

Zástupci vystupující před úřadem předloží úřadu na jeho žádost nebo případně na žádost dalšího účastníka řízení podepsanou plnou moc k založení do spisu.

2. Do seznamu kvalifikovaných zástupců může být zapsána každá fyzická osoba, která:

- a) je státním příslušníkem některého z členských států Evropského hospodářského prostoru;
- b) má své místo podnikání nebo místo výkonu zaměstnání v Evropském hospodářském prostoru;
- c) je oprávněna zastupovat ve věcech ochranných známek fyzické nebo právnické osoby před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo ústředním úřadem průmyslového vlastnictví členského státu Evropského hospodářského prostoru. Pokud v dotčeném státě oprávnění není podmíněno získáním zvláštní odborné kvalifikace, musí osoby, které žádají o zápis do seznamu, vykonávat činnost v oblasti zastupování ve věcech ochranných známek před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo těmito ústředními úřady průmyslového vlastnictví pravidelně alespoň po dobu pěti let. Podmínka výkonu povolání se však nevztahuje na osoby, jejichž odborná kvalifikace pro zastupování fyzických a právnických osob ve věcech ochranných známek před Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo těmito ústředními úřady průmyslového vlastnictví je úředně uznána podle předpisů dotčeného státu.

3. Zápis se provede na žádost, k níž se přikládá osvědčení vystavené ústředním úřadem průmyslového vlastnictví dotčeného členského státu, kterým se potvrzuje splnění podmínek uvedených v odstavci 2.
4. Výkonný ředitel může udělit výjimku:
 - a) z požadavku uvedeného v odst. 2 písm. c) druhé větě, poskytl-li žadatel důkaz, že získal požadovanou kvalifikaci jiným způsobem;
 - b) z požadavku uvedeného v odst. 2 písm. a) v případě vysoce kvalifikovaného odborníka za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v odst. 2 písm. b) a c).
5. Osoba může být vyškrtuta ze seznamu kvalifikovaných zástupců na svou žádost nebo pokud již není způsobilá zastupovat. Změny v seznamu kvalifikovaných zástupců se zveřejňují v Úředním věstníku úřadu.

Článek 121
Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, v nichž stanoví:

- a) podmínky a postup pro jmenování společného zástupce podle čl. 119 odst. 4;
- b) podmínky, za kterých musí zaměstnanci uvedení v čl. 119 odst. 3 a kvalifikovaní zástupci uvedení v čl. 120 odst. 1 předložit úřadu podepsanou plnou moc opravňující je k zastupování a obsah této plné moci;
- c) okolnosti, za nichž může být osoba vyškrtuta ze seznamu kvalifikovaných zástupců podle čl. 120 odst. 5.

KAPITOLA X
PŘÍSLUŠNOST A ŘÍZENÍ VE VĚCECH ŽALOB
TÝKAJÍCÍCH SE OCHRANNÝCH ZNÁMEK EU

ODDÍL 1

POUŽITÍ PRAVIDEL UNIE

O PŘÍSLUŠNOSTI A UZNÁVÁNÍ A VÝKONU SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ
V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH

Článek 122

Použití pravidel Unie

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí
v občanských a obchodních věcech

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, použijí se pro řízení ve věcech ochranných známek EU a přihlášek ochranných známek EU i pro řízení ve věcech současně nebo následně po sobě podaných žalob týkajících se ochranných známek EU a národních ochranných známek ustanovení pravidla Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.
2. Pokud jde o řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124:
 - a) nepoužijí se články 4 a 6, čl. 7 body 1, 2, 3 a 5 a článek 35 nařízení (EU) č. 1215/2012;

- b) články 25 a 26 nařízení (EU) č. 1215/2012 se použijí s výhradou omezení stanovených v čl. 125 odst. 4 tohoto nařízení;
 - c) ustanovení kapitoly II nařízení (EU) č. 1215/2012, která se vztahují na osoby, které mají bydliště na území členského státu, platí i pro osoby, které nemají bydliště na území členského státu, ale mají tam svou pobočku.
3. Odkazy na nařízení (EU) č. 1215/2012 uvedené v tomto nařízení zahrnují dle potřeby Dohodu mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech podepsanou dne 19. října 2005.

ODDÍL 2

SPORY TÝKAJÍCÍ SE PORUŠENÍ PRÁV

Z OCHRANNÝCH ZNÁMEK EU A PLATNOSTI OCHRANNÝCH ZNÁMEK EU

Článek 123

Soudy pro ochranné známky EU

1. Členské státy určí na svém území co nejomezenější počet vnitrostátních soudů prvního a druhého stupně plnící funkce svěřené jim tímto nařízením.

2. Každou změnu týkající se počtu, názvu nebo místní příslušnosti soudů uvedených na seznamu soudů pro ochranné známky EU předaném členským státem Komisi podle čl. 95 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 oznámí členský stát bez odkladu Komisi.
3. Informace uvedené v odstavci 2 doručí Komise členským státům a zveřejní je v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 124

Soudní příslušnost ve věci porušení práv a platnosti

Soudy pro ochranné známky EU mají výlučnou příslušnost:

- a) ve věcech všech žalob pro porušení práv, a pokud to připouští vnitrostátní právní předpisy, pro hrozící porušení práv z ochranné známky EU;
- b) ve věcech žalob na určení, že nedochází k porušení práv, pokud je připouští vnitrostátní právní předpisy;
- c) ve věcech všech žalob podaných v důsledku jednání uvedených v 3 čl. 11 odst. 2;
- d) ve věcech protinávrhů na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou podle článku 128.

Článek 125

Mezinárodní soudní příslušnost

1. S výhradou ustanovení tohoto nařízení, jakož i ustanovení nařízení (EU) č. 1215/2012 použitelných podle článku 122 se řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124 vedou před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště, nebo, nemá-li bydliště na území členských států, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.
2. Nemá-li žalovaný na území členských států ani bydliště ani pobočku, vedou se tato řízení před soudy členského státu, na jehož území má bydliště žalobce, nebo, nemá-li bydliště na území členských států, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.
3. Nemají-li žalovaný ani žalobce bydliště ani pobočku na území členských států, vedou se tato řízení před soudy členského státu, kde má sídlo úřad.
4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3:
 - a) dohodnou-li se účastníci na příslušnosti jiného soudu pro ochranné známky EU, použije se článek 25 nařízení (EU) č. 1215/2012;
 - b) dostaví-li se žalovaný před jiný soud pro ochranné známky EU, platí článek 26 nařízení (EU) č. 1215/2012.

5. Řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124, s výjimkou žalob na určení, že nedochází k porušení práv z ochranné známky EU, mohou být rovněž vedena před soudy členského státu, na jehož území k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde, nebo na jehož území došlo k jednání uvedenému v čl. 11 odst. 2.

Článek 126

Rozsah soudní příslušnosti

1. Soud pro ochranné známky EU, jehož příslušnost je dána podle čl. 125 odst. 1 až 4, má příslušnost ve věcech:
 - a) porušení práv, k nimž došlo, nebo u nichž hrozí, že k nim dojde, na území kteréhokoli členského státu;
 - b) jednání uvedených v čl. 11 odst. 2, ke kterým došlo na území kteréhokoli členského státu.
2. Soud pro ochranné známky EU, jehož příslušnost je dána podle čl. 125 odst. 5, má příslušnost pouze ve věcech jednání, k nimž došlo nebo hrozí, že k nim dojde na území toho členského státu, kde má tento soud sídlo.

Článek 127

Domněnka platnosti – obrana ve věci samé

1. Soudy pro ochranné známky EU pohlíží na ochrannou známku EU jako na známku platnou, pokud žalovaný nezpochybil její platnost protinávrhem na zrušení nebo na prohlášení neplatnosti.

2. Platnost ochranné známky EU nelze zpochybnit žalobou na určení, že nedochází k porušení práv.
3. V řízení o žalobách uvedených v čl. 124 písm. a) a c) je procesní námitka směřující ke zrušení práv vlastníka ochranné známky EU uplatněná jinak než formou protinávrhu přípustná, pokud žalovaný namítá, že by práva vlastníka ochranné známky EU mohla být zrušena z důvodu nedostatku řádného užívání v době, kdy byla podána žaloba pro porušení práv.

Článek 128

Protinávrhy

1. Protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti může být založen jen na důvodech zrušení nebo neplatnosti uvedených v tomto nařízení.
2. Soud pro ochranné známky EU zamítne protinávrh na zrušení nebo na prohlášení neplatnosti, pokud rozhodnutí úřadu týkající se téhož předmětu, téhož důvodu a mezi týmiž účastníky již nabylo právní moci.
3. Je-li podán protinávrh ve sporu, jehož účastníkem dosud není vlastník ochranné známky, je o něm informován a může být do řízení přibrán jako účastník za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.

4. Soud pro ochranné známky EU, u kterého byl podán protinávrh na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou, nepřistoupí k přezkoumání protinávrhu, dokud dotčený účastník řízení nebo soud nesdělí úřadu den, kdy byl protinávrh podán. Úřad zapíše tuto skutečnost do rejstříku. Byl-li návrh na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou k úřadu podán ještě před tím, než byl podán protinávrh, sdělí úřad tuto skutečnost soudu a soud řízení přeruší v souladu s čl. 132 odst. 1, dokud rozhodnutí o návrhu nenabude právní moci nebo dokud není návrh vzat zpět.
5. Použije se čl. 64 odst. 2 až 5.
6. Pokud soud pro ochranné známky EU rozhodl o protinávrhu na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky EU za neplatnou a rozhodnutí nabylo právní moci, zašle soud nebo kterýkoliv účastník vnitrostátního řízení neprodleně kopii rozhodnutí úřadu. Úřad nebo kterákoliv jiná dotčená osoba mohou požadovat, aby byly o tomto předání blíže informovány. Úřad zapíše údaj o rozhodnutí soudu do rejstříku a přijme opatření nezbytná pro naplnění výroku soudu.
7. Soud pro ochranné známky EU, který projednává protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti, může na návrh vlastníka ochranné známky EU a po vyslechnutí ostatních účastníků řízení přerušit a vyzvat žalovaného, aby u úřadu podal návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti ve lhůtě, kterou stanoví. Není-li návrh v této lhůtě podán, pokračuje soud v řízení; protinávrh se považuje za vzatý zpět. Použije se čl. 132 odst. 3.

Článek 129
Rozhodné právo

1. Soudy pro ochranné známky EU se řídí ustanoveními tohoto nařízení.
2. Ve všech otázkách týkajících se ochranných známek, které nejsou upraveny tímto nařízením, se příslušný soud pro ochranné známky EU řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy.
3. Nestanoví-li toto nařízení jinak, řídí se soud pro ochranné známky EU procesními předpisy, které platí pro obdobná řízení ve věcech národních ochranných známek toho členského státu, na jehož území má sídlo.

Článek 130
Sankce

1. Zjistí-li soud pro ochranné známky EU, že žalovaný porušil práva z ochranné známky EU nebo že jejich porušení ze strany žalovaného hrozí, vydá, pokud tu nejsou zvláštní důvody pro to, aby tak nečinil, příkaz, kterým mu zakazuje pokračovat v jednání, které představuje porušení nebo hrozbu porušení práv z ochranné známky EU. Přijme rovněž podle vnitrostátních právních předpisů příslušná opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu.
2. Soud pro ochranné známky EU může rovněž použít opatření nebo příkazy vyplývající z právních předpisů rozhodného práva, které vzhledem k okolnostem případu považuje za vhodné.

Článek 131

Přechodná a ochranná opatření

1. U soudů členského státu, včetně soudů pro ochranné známky EU, lze ve vztahu k ochranné známce EU nebo přihlášce ochranné známky EU podat návrh na taková předběžná opatření včetně opatření ochranných opatření, která mohou být použita podle právních předpisů tohoto členského státu pro národní ochrannou známku, i když podle tohoto nařízení je příslušný k rozhodnutí ve věci samé soud pro ochranné známky EU jiného členského státu.
2. Soud pro ochranné známky EU, jehož příslušnost je dána podle čl. 125 odst. 1, 2, 3 nebo 4, je příslušný ve věci vydání předběžných a ochranných opatření, která jsou s výhradou řízení nezbytných pro uznání a výkon rozhodnutí podle kapitoly III nařízení (EU) č. 1215/2012 použitelná na území každého členského státu. Jiný soud není k vydání těchto opatření příslušný.

Článek 132

Zvláštní ustanovení pro související žaloby

1. Neexistují-li zvláštní důvody pokračovat v řízení, soud pro ochranné známky EU, který projednává žalobu uvedenou v článku 124 s výjimkou žaloby na určení, že nedochází k porušení práv ze známky, přeruší řízení buď z úřední moci po vyslechnutí účastníků, nebo na žádost účastníka a po vyslechnutí ostatních účastníků, byla-li platnost ochranné známky EU již zpochybněna před jiným soudem pro ochranné známky EU cestou protinávrhu nebo byl-li již podán u úřadu návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti.

2. Neexistují-li zvláštní důvody pokračovat v řízení, úřad při projednávání návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti přeruší řízení buď z úřední moci po vyslechnutí účastníků, nebo na žádost účastníka a po vyslechnutí ostatních účastníků, byla-li platnost ochranné známky EU již zpochybněna cestou protinávrhu u soudu pro ochranné známky EU. Pokud však o to některý z účastníků řízení před soudem pro ochranné známky EU požádá, může soud po vyslechnutí ostatních účastníků přerušit řízení. V tomto případě úřad v řízení pokračuje.
3. Soud pro ochranné známky EU, který přeruší řízení, může nařídit pro dobu přerušení předběžná a ochranná opatření.

Článek 133

Pravomoc soudů pro ochranné známky EU druhého stupně a další opravné prostředky

1. Proti rozhodnutím soudů pro ochranné známky EU prvního stupně vydaným ve věci žalob a protinávrhů uvedených v článku 124 lze podat opravný prostředek k soudům pro ochranné známky EU druhého stupně.
2. Podmínky, za kterých lze podat odvolání k soudu pro ochranné známky EU druhého stupně, stanoví vnitrostátní právní předpisy členského státu, na jehož území má tento soud sídlo.
3. Pro rozhodnutí soudů pro ochranné známky EU druhého stupně platí vnitrostátní právní předpisy o dalších opravných prostředcích.

ODDÍL 3

JINÉ SPORY TÝKAJÍCÍ SE OCHRANNÝCH ZNÁMEK EU

Článek 134

*Doplňková ustanovení o příslušnosti vnitrostátních soudů,
které nejsou soudy pro ochranné známky EU*

1. V členském státě, jehož soudy jsou příslušné podle čl. 122 odst. 1, je dána ve věcech žalob neuvedených v článku 124 příslušnost soudů, které by byly místně a věcně příslušné, kdyby se jednalo o žaloby ve věcech národních ochranných známek zapsaných do rejstříku tohoto státu.
2. Není-li podle čl. 122 odst. 1 a odstavce 1 tohoto článku žádný soud příslušný k projednání žalob ve věci ochranné známky EU, které nejsou uvedeny v článku 124, lze tyto žaloby projednat u soudů členského státu, kde má sídlo úřad.

Článek 135

Povinnost vnitrostátního soudu

Vnitrostátní soud, který projednává žalobu ve věci ochranné známky EU, která není uvedena v článku 124, je povinen na tuto známku pohlížet jako na platnou.

KAPITOLA XI

ÚČINKY NA PRÁVNÍ PŘEDPISY ČLENSKÝCH STÁTŮ

ODDÍL 1

OBČANSKOPRÁVNÍ ŽALOBY NA ZÁKLADĚ VÍCE OCHRANNÝCH ZNÁMEK

Článek 136

*Současně nebo následně po sobě podané občanskoprávní žaloby
na základě ochranných známek EU a národních ochranných známek*

1. Jsou-li podány žaloby pro porušení práv na základě stejného jednání a mezi stejnými účastníky u soudů různých členských států, z nichž jeden jedná ve věci ochranné známky EU a druhý ve věci národní ochranné známky:
 - a) soud, který nezahájil řízení jako první, příslušnost z úřední moci odmítne ve prospěch soudu, který zahájil řízení jako první, jsou-li předmětné ochranné známky totožné a platí pro stejné výrobky nebo služby. Soud, který by měl příslušnost odmítnout, může přerušit řízení, je-li příslušnost druhého soudu zpochybněna;
 - b) soud, který nezahájil řízení jako první, může přerušit řízení, jsou-li předmětné ochranné známky totožné a platí pro podobné výrobky nebo služby nebo jsou-li předmětné ochranné známky podobné a platí pro stejné nebo podobné výrobky nebo služby.

2. Soud, který projednává žalobu pro porušení práv z ochranné známky EU, tuto žalobu zamítne, jestliže na základě stejného jednání bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci samé, pokud jde o národní ochrannou známku, která je totožná a platí pro stejné výrobky nebo služby.
3. Soud, který projednává žalobu pro porušení práv z národní ochranné známky, tuto žalobu zamítne, pokud na základě stejného jednání bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci samé, pokud jde o ochrannou známku EU, která je totožná a platí pro stejné výrobky nebo služby.
4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na předběžná a ochranná opatření.

ODDÍL 2
POUŽITÍ VNITROSTÁTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ
PRO ÚČELY ZÁKAZU UŽÍVÁNÍ OCHRANNÝCH ZNÁMEK EU

Článek 137

Zákaz užívání ochranných známek EU

1. Není-li stanoveno jinak, není tímto nařízením dotčeno právo existující na základě právních předpisů členských států namítat v souvislosti s užíváním pozdější ochranné známky EU porušení starších práv ve smyslu článku 8 nebo čl. 60 odst. 2. Porušení starších práv ve smyslu čl. 8 odst. 2 a 4 však nelze namítat, pokud vlastník staršího práva již není oprávněn na základě čl. 61 odst. 2 podat návrh na prohlášení ochranné známky EU za neplatnou.
2. Není-li stanoveno jinak, není tímto nařízením dotčeno právo zahájit řízení na základě občanského, správního nebo trestního práva členského státu nebo na základě ustanovení práva Unie směřující k zákazu užívání ochranné známky EU, lze-li podle práva tohoto členského státu nebo práva Unie zakázat užívání národní ochranné známky.

Článek 138

Starší práva místního významu

1. Vlastník staršího práva, které se uplatňuje pouze v určitém místě, může bránit užívání ochranné známky EU na území, kde je toto právo chráněno, umožňují-li to právní předpisy dotčeného členského státu.
2. Odstavec 1 nelze použít, pokud vlastník staršího práva vědomě strpěl užívání ochranné známky EU na území, kde je toto právo chráněno, po dobu pěti po sobě jdoucích let, ledaže přihláška ochranné známky EU nebyla podána v dobré víře.
3. Vlastník ochranné známky EU nemůže bránit užívání práva uvedeného v odstavci 1, i když toto právo již nelze vůči ochranné známce EU uplatnit.

ODDÍL 3

PŘEVOD NA PŘIHLÁŠKU NÁRODNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY

Článek 139

Žádost o použití vnitrostátního postupu

1. Přihlašovatel nebo vlastník ochranné známky EU může požádat o převod své přihlášky ochranné známky EU nebo své ochranné známky EU na přihlášku národní ochranné známky:
 - a) byla-li přihláška ochranné známky EU zamítnuta, vzata zpět nebo považována za vzatou zpět;
 - b) zanikly-li účinky ochranné známky EU.
2. K převodu nedojde:
 - a) byla-li práva vlastníka ochranné známky EU zrušena pro neužívání, ledaže v členském státě, ve vztahu k němuž se o převod žádá, byla ochranná známka EU užívána způsobem, který lze považovat za řádné užívání podle právních předpisů tohoto členského státu;
 - b) pro účely ochrany v členském státě, ve kterém se podle rozhodnutí úřadu nebo vnitrostátního soudu ve vztahu k přihlášce ochranné známky EU nebo k ochranné známce EU použijí důvody zrušení nebo neplatnosti.

3. Přihlášce národní ochranné známky, která vznikla převodem z přihlášky ochranné známky EU nebo z ochranné známky EU, je přiznán v dotčeném členském státě den podání nebo den vzniku práva přednosti spojený s touto přihláškou nebo známkou a případně i vstup do práv starší ochranné známky tohoto státu, na který byl uplatněn nárok podle článků 39 a 40.
4. Pokud se přihláška ochranné známky EU považuje za vzatou zpět, zašle úřad přihlašovatelovi sdělení, v němž mu stanoví lhůtu tří měsíců od doručení, ve které lze požádat o převod.
5. Byla-li přihláška ochranné známky EU vzata zpět nebo zanikly-li účinky ochranné známky EU z důvodu zápisu vzdání se nebo neobnovení zápisu, podává se žádost o převod ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy byla přihláška ochranné známky EU vzata zpět nebo kdy zanikly účinky ochranné známky EU.
6. Byla-li přihláška ochranné známky EU zamítnuta rozhodnutím úřadu nebo zanikly-li účinky ochranné známky EU v důsledku rozhodnutí úřadu nebo soudu pro ochranné známky EU, podává se žádost o převod ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci.
7. Účinek podle článku 37 zanikne, není-li žádost podána ve stanovené lhůtě.

Článek 140

Podání, zveřejnění

a postoupení žádosti o převod

1. Žádost o převod se podává u úřadu v příslušné lhůtě podle čl. 139 odst. 4, 5 nebo 6 a musí v ní být uvedeny důvody převodu podle čl. 139 odst. 1 písm. a) nebo b), členské státy, pro které se žádost o převod podává, a výrobky a služby, jichž se převod týká. Žádá-li se o převod z důvodu neobnovení zápisu, počíná tříměsíční lhůta stanovená v čl. 139 odst. 5 běžet dnem následujícím po posledním dni, kdy může být ještě podána žádost o obnovu podle čl. 53 odst. 3. Žádost o převod se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za převod.
2. Pokud se žádost o převod týká přihlášky ochranné známky EU, která již byla zveřejněna, nebo pokud se žádost o převod týká ochranné známky EU, zapíše se přijetí každé takové žádosti do rejstříku a žádost o převod se zveřejní.

3. Úřad ověří, zda žádost o převod splňuje náležitosti stanovené v tomto nařízení, zejména v čl. 139 odst. 1, 2, 4, 5 a 6 a v odstavci 1 tohoto článku, a formální náležitosti uvedené v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6 tohoto článku. Nejsou-li podmínky pro žádost splněny, oznámí úřad žadateli tyto nedostatky. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad žádost o převod zamítne. Pokud se použije čl. 139 odst. 2, zamítne úřad žádost o převod jako nepřipustnou pouze ve vztahu k těm členským státům, ve kterých je převod podle uvedeného ustanovení vyloučen. Nebyl-li ve lhůtě tří měsíců podle čl. 139 odst. 4, 5 nebo 6 zaplacen poplatek za převod, sdělí úřad žadateli, že se žádost o převod považuje za nepodanou.
4. Zamítl-li úřad nebo soud pro ochranné známky EU přihlášku ochranné známky EU či prohlásil-li ochrannou známku EU za neplatnou na základě absolutních důvodů s odkazem na jazyk členského státu, je převod vyloučen podle čl. 139 odst. 2 pro všechny členské státy, ve kterých je tento jazyk jedním z úředních jazyků. Zamítl-li úřad nebo soud pro ochranné známky EU přihlášku ochranné známky EU či prohlásil-li ochrannou známku EU za neplatnou na základě absolutních důvodů, které jsou shledány platnými v celé Unii, nebo na základě starší ochranné známky EU nebo jiného práva Unie k průmyslovému vlastnictví, je převod vyloučen podle čl. 139 odst. 2 pro všechny členské státy.
5. Pokud žádost o převod splňuje požadavky uvedené v odstavci 3 tohoto článku, postoupí úřad žádost o převod a údaje uvedené v čl. 111 odst. 2 ústředním úřadům průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví, pro něž byla žádost shledána přípustnou. Úřad informuje žadatele o dni postoupení žádosti.

6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:
- a) náležitosti žádosti o převod přihlášky ochranné známky EU nebo zapsané ochranné známky EU na přihlášku národní ochranné známky podle odstavce 1;
 - b) náležitosti zveřejnění žádosti o převod podle odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 141

Formální náležitosti pro převod

1. Každý ústřední úřad průmyslového vlastnictví, kterému byla žádost o převod postoupena, může získat od úřadu veškeré doplňující informace ohledně žádosti, které tomuto ústřednímu úřadu umožní přijmout rozhodnutí o národní ochranné známce vyplývající z převodu.
2. Přihláška ochranné známky EU nebo ochranná známka EU postoupená podle článku 140 nemůže být podrobena formálním náležitostem podle vnitrostátních právních předpisů, které jsou odlišné od požadavků stanovených tímto nařízením nebo akty přijatými v souladu s tímto nařízením nebo jdou nad rámec těchto požadavků.
3. Ústřední úřad průmyslového vlastnictví, kterému byla žádost postoupena, může vyžadovat, aby přihlašovatel ve lhůtě nejméně dvou měsíců:
 - a) zaplatil vnitrostátní přihlašovací poplatek;

- b) předložil překlad žádosti a jejích příloh do některého z úředních jazyků dotčeného státu;
- c) uvedl adresu pro doručování v dotčeném státě;
- d) předložil vyobrazení ochranné známky v počtu vyhotovení stanoveném dotčeným státem.

KAPITOLA XII

ÚŘAD

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 142

Právní postavení

1. Úřad je agenturou Unie. Má právní subjektivitu.
2. V každém členském státě má úřad nejširší právní subjektivitu, kterou vnitrostátní právní předpisy přiznávají právnickým osobám; může zejména nabývat nebo zcizovat movitý i nemovitý majetek a má procesní způsobilost.
3. Úřad zastupuje výkonný ředitel.

Článek 143

Zaměstnanci

1. Aniž je dotčeno použití článku 166 tohoto nařízení pro členy odvolacích senátů, platí pro zaměstnance úřadu služební řád a pracovní řád a předpisy přijaté společně orgány Unie k jejich provedení.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, může úřad využít vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci úřadu. Správní rada přijme rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro přidělování národních odborníků úřadu.

Článek 144

Výsady a imunity

Pro úřad a jeho zaměstnance platí Protokol o výsadách a imunitách Unie.

Článek 145

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost úřadu se řídí právními předpisy, kterými se řídí dotčená smlouva.
2. Na základě rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené úřadem má pravomoc rozhodovat Soudní dvůr.

3. Jde-li o mimosmluvní odpovědnost, odpovídá úřad za škody způsobené jeho útvary nebo pracovníky při plnění jejich povinností podle obecných zásad společných právním řádům členských států.
4. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradě škody uvedené v odstavci 3.
5. Osobní odpovědnost pracovníků vůči úřadu se řídí příslušnými ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu.

Článek 146

Jazyky

1. Příhláška ochranné známky EU se podává v některém z úředních jazyků Unie.
2. Jazyky úřadu jsou angličtina, francouzština, italština, němčina a španělština.
3. Přihlašovatel musí uvést i druhý jazyk, který je jazykem úřadu a s jehož možným užitím pro námitkové nebo zrušovací řízení nebo řízení o neplatnosti souhlasí.

Byla-li přihláška podána v jazyce, který není jedním z jazyků úřadu, zařídí úřad překlad přihlášky uvedené v čl. 31 odst. 1 do jazyka uvedeného přihlašovatelem.

4. Je-li přihlašovatel ochranné známky EU jediným účastníkem řízení u úřadu, je jazykem řízení jazyk, v němž byla podána přihláška ochranné známky EU. Byla-li přihláška podána v jiném jazyce, než jsou jazyky úřadu, může úřad zasílat písemná sdělení přihlašovatelovi i v druhém jazyce, který přihlašovatel uvedl v přihlášce.
5. Námitky a návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti se podávají v některém z jazyků úřadu.
6. Aniž je dotčen odstavec 5:
 - a) všechny návrhy, žádosti nebo prohlášení týkající se přihlášky ochranné známky EU lze podat v jazyce, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky EU, nebo ve druhém jazyce, který uvedl přihlašovatel ve své přihlášce;
 - b) všechny návrhy, žádosti nebo prohlášení týkající se zapsané ochranné známky EU se podávají v některém z jazyků úřadu.

Jsou-li však návrh nebo žádost podány na některém z formulářů poskytovaných úřadem podle čl. 100 odst. 2, mohou být tyto formuláře použity v jakémkoli úředním jazyce Unie za předpokladu, že jejich textové části jsou vyplněny v jednom z jazyků úřadu.

7. Pokud je jazykem zvoleným podle odstavce 5 pro podání námitek nebo návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti jazyk, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky, nebo druhý jazyk, který byl při podání v přihlášce uveden, je tento jazyk i jazykem řízení.

Pokud jazykem zvoleným podle odstavce 5 pro podání námitek nebo návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti není ani jazyk, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky, ani druhý jazyk, který byl při podání v přihlášce uveden, je ten, kdo podává námítka nebo návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti, povinen na vlastní náklady pořídit překlad svého podání buď do jazyka, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky, pokud je jazykem úřadu, nebo do druhého jazyka, který byl při podání v přihlášce uveden. Překlad musí být předložen ve lhůtě jednoho měsíce od uplynutí lhůty pro podání námitek nebo ode dne podání návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti. Jazyk, do kterého bylo podání přeloženo, se pak stává jazykem řízení.

8. Účastníci námitkového nebo zrušovacího řízení, řízení o neplatnosti nebo odvolacího řízení se mohou dohodnout, že jazykem řízení má být jiný úřední jazyk Unie.

9. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 8 a není-li stanoveno jinak, může v písemném řízení před úřadem každý z účastníků používat kterýkoli jazyk úřadu. Není-li zvolený jazyk jazykem řízení, předloží účastník překlad do tohoto jazyka do jednoho měsíce ode dne předložení originálu dokumentu. Je-li přihlašovatel ochranné známky EU jediným účastníkem řízení před úřadem a jazyk, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky EU, není jedním z jazyků úřadu, lze také předložit překlad do druhého jazyka, který přihlašovatel uvedl ve své přihlášce.

10. Výkonný ředitel určí, jakým způsobem mají být překlady ověřeny.
11. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:
 - a) rozsah, v němž mohou být podpůrné doklady, které mají být použity v písemném řízení před úřadem, podány v kterémkoli jazyce Unie, a potřebu předložit překlad;
 - b) požadovanou úroveň překladů předkládaných úřadu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 147

Zveřejnění a zápis do rejstříku

1. Příhláška ochranné známky EU uvedená v čl. 31 odst. 1 a ostatní informace, jejichž zveřejnění ukládá toto nařízení nebo akt přijatý na základě tohoto nařízení, se zveřejňují ve všech úředních jazycích Unie.
2. Všechny zápisy do rejstříku se provádějí ve všech úředních jazycích Unie.
3. V případě pochybností je závazným zněním znění v tom jazyce úřadu, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky EU. Byla-li přihláška podána v jiném úředním jazyce Unie, než je některý z jazyků úřadu, je závazným zněním znění v druhém jazyce, který uvedl přihlašovatel.

Článek 148
Překladatelské služby

Překladatelské služby nezbytné pro činnost úřadu zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 149
Transparentnost

1. Na dokumenty v držení úřadu se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001¹.
2. Správní rada přijme podrobná pravidla týkající se použití nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Proti rozhodnutím přijatým úřadem podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost Evropskému veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie, a to za podmínek stanovených v člancích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.
4. Zpracování osobních údajů úřadem se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001².

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 150

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých informací nepodléhajících utajení

Úřad uplatňuje bezpečnostní zásady obsažené v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých neutajovaných informací, tak jak jsou vymezeny v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443¹ a 2015/444². Bezpečnostní zásady se vztahují mimo jiné na ustanovení o výměně, zpracování a ukládání uvedených informací.

ODDÍL 2

ÚKOLY ÚŘADU A SPOLUPRÁCE ZA ÚČELEM PODPORY SBLIŽOVÁNÍ

Článek 151

Úkoly úřadu

1. Úřad má tyto úkoly:
 - a) spravovat a propagovat systém ochranných známek EU stanovený tímto nařízením;

¹ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

² Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

- b) spravovat a propagovat systém průmyslových vzorů EU stanovený nařízením Rady (ES) č. 6/2002¹;
 - c) podporovat sbližování postupů a nástrojů v oblasti ochranných známek a průmyslových vzorů ve spolupráci s ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států, včetně Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví;
 - d) plnit úkoly uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 386/2012²;
 - e) plnit úkoly svěřené mu směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/28/EU³.
2. Při plnění úkolů uložených úřadu podle odstavce 1 úřad spolupracuje s institucemi, orgány, subjekty, úřady průmyslového vlastnictví, mezinárodními a nevládními organizacemi.
3. Za účelem pomoci při hledání smírného řešení sporů může úřad poskytovat dobrovolné mediační služby.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. L 3, 5.1.2002, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 386/2012 ze dne 19. dubna 2012, kterým se Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a průmyslové vzory) svěřují úkoly související s prosazováním práv duševního vlastnictví, včetně sdružování zástupců veřejného a soukromého sektoru v podobě Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 129, 16.5.2012, s. 1).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/28/EU ze dne 25. října 2012 o některých povolených způsobech užití osiřelých děl (Úř. věst. L 299, 27.10.2012, s. 5).

Článek 152

Spolupráce za účelem podpory sbližování postupů a nástrojů

1. Úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví vzájemně spolupracují s cílem podpořit sbližování postupů a nástrojů v oblasti ochranných známek a průmyslových vzorů.

Aniž je dotčen odstavec 3, zahrnuje tato spolupráce zejména tyto oblasti činnosti:

- a) vytvoření společných kritérií pro provádění průzkumu;
- b) vytvoření společných nebo propojených databází a portálů umožňujících nahlížení, vyhledávání a třídění v rámci celé Unie;
- c) nepřetržité poskytování a výměna údajů a informací, a to i pro účely vkládání údajů do databází a portálů uvedených v písmenu b);
- d) zavedení společných norem a postupů s cílem zajistit součinnost postupů a systémů v celé Unii a zvýšit jejich jednotnost, efektivitu a účinnost;
- e) sdílení informací o právech průmyslového vlastnictví a souvisejících postupech, včetně vzájemné podpory kontaktních míst a informačních středisek;
- f) výměna odborných znalostí a pomoc v oblastech uvedených v písmenech a) až e).

2. Na základě návrhu výkonného ředitele správní rada vymezí a koordinuje projekty v zájmu Unie a členských států, pokud jde o oblasti uvedené v odstavcích 1 a 6, a vyzve ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví k účasti na těchto projektech.

Vymezení projektu zahrnuje konkrétní povinnosti a úkoly jednotlivých zúčastněných úřadů průmyslového vlastnictví členských států, Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví a úřadu. Úřad konzultuje zástupce uživatelů zejména ve fázích vymezení projektů a hodnocení jejich výsledků.

3. Ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví se mohou rozhodnout pro neúčast na projektech uvedených v odstavci 2 nebo mohou omezit či dočasně pozastavit svou spolupráci na nich.

Pokud se ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví rozhodnout vyžít možnosti uvedené v prvním pododstavci, poskytnou písemné prohlášení s uvedením důvodů pro své rozhodnutí.

4. Poté, co se ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví zaváží k účasti na určitých projektech, podílejí se účinně, aniž je dotčen odstavec 3, na projektech uvedených v odstavci 2 s cílem zajistit jejich rozvoj, fungování, interoperabilitu a aktualizaci.

5. Úřad poskytuje projektům uvedeným v odstavci 2 finanční podporu v míře nezbytné pro zajištění účinné účasti ústředních úřadů průmyslového vlastnictví členských států a Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví na projektech podle odstavce 4. Finanční podpora může být poskytována ve formě grantů a věcných příspěvků. Celkový objem financování nepřesáhne 15 % ročních příjmů úřadu. Příjemci grantů jsou ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví. Granty lze přidělovat bez výzvy k podávání návrhů v souladu s finančními pravidly platnými pro úřad a se zásadami pro poskytování grantů obsaženými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012¹ a v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012².
6. Úřad a dotčené příslušné orgány členských států vzájemně spolupracují na základě dobrovolnosti s cílem podpořit zvyšování informovanosti o systému ochranných známek a boj proti padělání. Tato spolupráce zahrnuje projekty zaměřené zejména na provádění zavedených norem a postupů a dále na organizaci činností v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Finanční podpora těchto projektů je součástí celkového objemu financování uvedeného v odstavci 5. Odstavce 2 až 5 se použijí obdobně.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

² Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

ODDÍL 3

SPRÁVNÍ RADA

Článek 153

Funkce správní rady

1. Aniž jsou dotčeny funkce rozpočtového výboru podle oddílu 6, vykonává správní rada tyto funkce:
 - a) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 157 odst. 4 písm. c) přijímá s přihlédnutím ke stanovisku Komise roční pracovní program úřadu pro následující rok a přijatý roční pracovní program předává Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;
 - b) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 157 odst. 4 písm. e) přijímá s přihlédnutím ke stanovisku Komise a po výměně názorů mezi výkonným ředitelem a příslušným výborem Evropského parlamentu víceletý strategický program úřadu zahrnující strategii úřadu pro účely mezinárodní spolupráce a přijatý víceletý strategický program předává Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;

- c) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 157 odst. 4 písm. g) přijímá výroční zprávu a přijatou výroční zprávu předává Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru;
- d) na základě návrhu předloženého výkonným ředitelem v souladu s čl. 157 odst. 4 písm. h) přijímá víceletý plán v oblasti personální politiky;
- e) vykonává pravomoci, které jsou jí svěřeny podle čl. 152 odst. 2;
- f) vykonává pravomoci, které jsou jí svěřeny podle čl. 172 odst. 5;
- g) přijímá pravidla pro předcházení střetům zájmů v úřadu a jejich řešení;
- h) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům úřadu pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a které pracovní řád svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy („pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
- i) přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu řádu a pracovnímu řádu v souladu s článkem 110 služebního řádu;
- j) sestavuje seznam kandidátů podle čl. 158 odst. 2;

- k) zajišťuje provedení náležitých opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající ze zpráv o interním nebo externím auditu a z hodnocení podle článku 210, jakož i z vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);
- l) je konzultována před přijetím směrnic týkajících se průzkumu prováděného úřadem, jakož i v ostatních případech stanovených v tomto nařízení;
- m) předkládá výkonnému řediteli a Komisi svá stanoviska a žádosti o informace, považuje-li to za nezbytné.

2. Správní rada přijímá v souladu s článkem 110 služebního řádu a článkem 142 pracovního řádu rozhodnutí na základě ustanovení čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kterým příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování přeneše na výkonného ředitele a definuje podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno.

Výkonný ředitel je oprávněn přenést tyto pravomoci na další osoby.

Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, může správní rada rozhodnout o dočasném pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí jím přenesených na další osoby a vykonávat je sama, případně je přenést na jednoho ze svých členů nebo na zaměstnance, pokud tento zaměstnanec není výkonným ředitelem.

Článek 154

Složení správní rady

1. Správní radu tvoří jeden zástupce z každého členského státu, dva zástupci Komise a jeden zástupce Evropského parlamentu a jejich příslušní náhradníci.
2. Členům správní rady mohou být v souladu s jejím jednacím řádem nápomocni poradci nebo odborníci.

Článek 155

Předseda správní rady

1. Správní rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, nahradí jej bez dalšího místopředseda.
2. Funkční období předsedy a místopředsedy je čtyřleté. Jejich funkční období lze jednou prodloužit. Pokud však kdykoli během svého funkčního období přestanou být členy správní rady, jejich funkční období automaticky skončí k témuž dni.

Článek 156

Zasedání

1. Zasedání správní rady svolává její předseda.
2. Nerozhodne-li správní rada jinak, účastní se porady výkonný ředitel.
3. Řádné zasedání správní rady se koná nejméně jednou ročně. Dále se správní rada schází z podnětu svého předsedy nebo na žádost Komise nebo jedné třetiny členských států.
4. Správní rada přijme svůj jednací řád.
5. Správní rada přijímá rozhodnutí absolutní většinou hlasů svých členů. Rozhodnutí, k jejichž přijetí je správní rada zmocněna podle čl. 153 odst. 1 písm. a) a b), čl. 155 odst. 1 a čl. 158 odst. 2 a 4, však vyžadují dvoutřetinovou většinu hlasů jejích členů. V obou případech má každý člen jeden hlas.
6. Správní rada může přizvat k účasti na svých zasedáních pozorovatele.
7. Úřad poskytne správní radě sekretariát.

ODDÍL 4

VÝKONNÝ ŘEDITEL

Článek 157

Funkce výkonného ředitele

1. Úřad řídí výkonný ředitel. Výkonný ředitel se zodpovídá správní radě.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, správní rady a rozpočtového výboru, plní výkonný ředitel své úkoly nezávisle a nežadá ani nepřijímá pokyny od žádné vlády nebo jiného subjektu.
3. Výkonný ředitel je statutárním orgánem úřadu.
4. Výkonný ředitel vykonává zejména tyto funkce, jejichž výkon lze přenést na další osoby:
 - a) přijímá všechna opatření nezbytná pro fungování úřadu, včetně vydávání interních správních pokynů a zveřejňování oznámení;
 - b) provádí rozhodnutí přijatá správní radou;
 - c) připravuje návrh ročního pracovního programu, v němž se uvádí odhad lidských a finančních zdrojů pro každou činnost, a po konzultaci s Komisí jej předkládá správní radě;

- d) předkládá správní radě návrhy podle čl. 152 odst. 2;
- e) vypracovává návrh víceletého strategického programu zahrnujícího strategii úřadu pro účely mezinárodní spolupráce a po konzultaci s Komisí a po výměně názorů s příslušným výborem Evropského parlamentu jej předkládá správní radě;
- f) provádí roční pracovní program a víceletý strategický program a předkládá správní radě zprávy o jejich provádění;
- g) vypracovává výroční zprávu o činnosti úřadu a předkládá ji správní radě ke schválení;
- h) vypracovává návrh víceletého plánu v oblasti personální politiky a po konzultaci s Komisí jej předkládá správní radě;
- i) vypracovává akční plán v návaznosti na závěry vyplývající ze zpráv o interním nebo externím auditu a z hodnocení, přijímá opatření v návaznosti na vyšetřování úřadu OLAF a dvakrát ročně podává zprávu o plnění akčního plánu a uvedených opatření Komisi a správní radě;
- j) chrání finanční zájmy Unie prostřednictvím preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání, prostřednictvím účinných kontrol a v případě zjištěných nesrovnalostí vymáháním neoprávněně vyplacených částek, a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí;

- k) vypracovává strategii úřadu v oblasti boje proti podvodům a překládá ji rozpočtovému výboru ke schválení;
 - l) v zájmu jednotného uplatňování tohoto nařízení se může, tam kde je to vhodné, obracet na rozšířený odvolací senát (dále jen „velký senát“) s otázkami týkajícími se práva, zejména vydaly-li odvolací senáty v určité záležitosti odlišná rozhodnutí;
 - m) sestavuje odhad příjmů a výdajů úřadu a plní rozpočet;
 - n) vykonává pravomoci, které mu ve vztahu k zaměstnancům svěřuje správní rada podle čl. 153 odst. 1 písm. h);
 - o) vykonává pravomoci, jež mu jsou svěřeny podle čl. 31 odst. 3, čl. 34 odst. 5, čl. 35 odst. 3, čl. 94 odst. 2, čl. 97 odst. 5, článků 98, 100 a 101, čl. 111 odst. 4, čl. 112 odst. 3, čl. 114 odst. 5, článků 115 a 116, čl. 120 odst. 4, čl. 146 odst. 10, článku 178, čl. 179 odst. 1, čl. 180 odst. 2 a článku 181 v souladu s kritérii stanovenými v tomto nařízení a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě tohoto nařízení.
5. Výkonnému řediteli je nápomocen jeden nebo více zástupců. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo existuje-li překážka výkonu jeho funkce, zastoupí jej v souladu s postupem stanoveným správní radou zástupce výkonného ředitele nebo jeden ze zástupců výkonného ředitele.

Článek 158

Jmenování a odvolání výkonného ředitele a prodloužení jeho funkčního období

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec úřadu podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu.
2. Výkonného ředitele jmenuje Rada prostou většinou ze seznamu kandidátů navržených správní radou po otevřeném a transparentním výběrovém řízení. Před svým jmenováním může být kandidát vybraný správní radou vyzván, aby vystoupil před jakýmkoli příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl dotazy jeho členů. Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem úřadu předseda správní rady.

Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí Rady jednající na návrh správní rady.

3. Funkční období výkonného ředitele je pětileté. Ke konci tohoto období provede správní rada posouzení, které zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy úřadu.
4. S přihlédnutím k posouzení podle odstavce 3 může Rada prodloužit funkční období výkonného ředitele jednou a to nejvýše o dalších pět let.

5. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se na konci svého celkového funkčního období nesmí účastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.
6. Zástupce nebo zástupci výkonného ředitele jsou jmenováni a odvoláváni v souladu s odstavcem 2, a sice po konzultaci s výkonným ředitelem, případně i nově zvoleným výkonným ředitelem. Funkční období zástupce výkonného ředitele je pětileté. Rada po konzultaci s výkonným ředitelem může funkční období prodloužit jednou nejvýše o dalších pět let.

ODDÍL 5

PROVÁDĚNÍ ŘÍZENÍ

Článek 159

Pravomoc

Vydávat rozhodnutí v řízeních podle tohoto nařízení jsou oprávněni:

- a) průzkumoví referenti;
- b) námitková oddělení;
- c) oddělení pověřené vedením rejstříku;
- d) zrušovací oddělení;

- e) odvolací senáty;
- f) jakýkoli jiný útvar nebo osoba, které za tím účelem určí výkonný ředitel.

Článek 160

Průzkumoví referenti

Průzkumový referent vydává jménem úřadu veškerá rozhodnutí týkající se přihlášky ochranné známky EU včetně rozhodnutí o otázkách uvedených v článcích 41, 42, 76 a 85 s výjimkou případů, kdy je dána příslušnost námitkového oddělení.

Článek 161

Námitková oddělení

1. Námitkové oddělení vydává veškerá rozhodnutí týkající se námitek proti přihlášce ochranné známky EU.
2. Rozhodnutí námitkového oddělení přijímají tříčlenné sbory. Alespoň jeden člen musí mít právnické vzdělání. Rozhodnutí týkající se nákladů nebo vedení řízení přijímá jediný člen.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví druhy rozhodnutí přijímané jediným členem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 162

Oddělení pověřené vedením rejstříku

1. Oddělení pověřené vedením rejstříku přijímá rozhodnutí týkající se zápisů v rejstříku.
2. Oddělení rovněž vede seznam kvalifikovaných zástupců ve smyslu článku 120 odst. 2.
3. Rozhodnutí tohoto oddělení vydává jeden člen.

Článek 163

Zrušovací oddělení

1. Zrušovací oddělení vydává rozhodnutí o:
 - a) návrzích na zrušení práv nebo na prohlášení ochranné známky EU za neplatnou;
 - b) žádostech o převedení ochranné známky EU podle článku 21.
2. Rozhodnutí zrušovacího oddělení přijímají tříčlenné sbory. Alespoň jeden člen musí mít právnické vzdělání. V určitých zvláštních případech stanovených v prováděcím nařízení přijímá rozhodnutí jediný člen. Rozhodnutí týkající se nákladů nebo vedení řízení, jak je stanoveno v aktech přijatých podle čl. 161 odst. 2, přijímá jediný člen.

Článek 164
Obecná příslušnost

Rozhodnutí podle tohoto nařízení, k jejichž vydání není příslušný průzkumový referent, námitkové oddělení, zrušovací oddělení ani oddělení pověřené vedením rejstříku, přijímá kterýkoliv úředník nebo útvar, který za tím účelem určí výkonný ředitel.

Článek 165
Odvolací senáty

1. Odvolací senáty rozhodují o odvoláních podaných proti rozhodnutím přijatým na základě článků 160 až 164.
2. Rozhodnutí odvolacích senátů přijímají tříčlenné sbory. Alespoň dva členové musí mít právnické vzdělání. V určitých zvláštních případech rozhodnutí přijímá velký senát, kterému předsedá prezident odvolacích senátů, nebo jediný člen, který musí mít právnické vzdělání.
3. Při určování zvláštních případů, ve kterých má rozhodnout velký senát, je nutno přihlídnout k právní složitosti nebo významu věci nebo zvláštním okolnostem, které to odůvodňují. Velkému senátu mohou být tyto věci postoupeny:
 - a) orgánem odvolacích senátů uvedeným v čl. 166 odst. 4 písm. a) nebo
 - b) senátem, který věc projednává.

4. Velký senát rovněž vydává odůvodněná stanoviska v otázkách práva, které mu předloží výkonný ředitel podle čl. 157 odst. 4 písm. l).
5. Při určování zvláštních případů, ve kterých má rozhodnout jediný člen, je nutno přihlídnout k malé složitosti řešených právních nebo skutkových otázek, omezenému významu jednotlivé věci nebo neexistenci jiných zvláštních okolností. Rozhodnutí o postoupení věci jedinému členu v uvedených případech přijímá senát, který věc projednává.

Článek 166

Nezávislost členů odvolacích senátů

1. Prezident odvolacích senátů a předsedové jednotlivých senátů jsou jmenováni na období pěti let postupem podle článku 158 pro jmenování výkonného ředitele. Během tohoto období mohou být odvoláni z funkce pouze ze závažných důvodů, rozhodne-li o tom Soudní dvůr na návrh orgánu, který je jmenoval.
2. Funkční období prezidenta odvolacích senátů může být jednou prodlouženo o další pětileté období nebo do dosažení důchodového věku, pokud bude tohoto věku dosaženo v průběhu tohoto dalšího období, a to na základě kladného hodnocení jeho výsledků ze strany správní rady.

3. Funkční období předsedů jednotlivých senátů lze prodloužit o další pětiletá období nebo do dosažení důchodového věku, pokud bude tohoto věku dosaženo v průběhu tohoto dalšího období, a to na základě kladného hodnocení jejich výsledků ze strany správní rady a po konzultaci s prezidentem odvolacích senátů.
4. Prezident odvolacích senátů vykonává tyto řídicí a organizační funkce:
 - a) předsedá prezidiu odvolacích senátů (dále jen „prezidium“) příslušnému pro stanovení pravidel a organizaci práce senátů;
 - b) zajišťuje provádění rozhodnutí prezidia;
 - c) přiděluje věci senátům na základě objektivních kritérií určených prezidiem;
 - d) sděluje výkonnému řediteli požadavky na výdaje senátů za účelem sestavení návrhu výdajů.

Prezident odvolacích senátů předsedá velkému senátu.

5. Členové odvolacích senátů jsou jmenováni správní radou na období pěti let. Jejich funkční období lze prodloužit o další pětiletá období nebo do dosažení důchodového věku, pokud bude tohoto věku dosaženo v průběhu tohoto dalšího období, a to na základě kladného hodnocení jejich výsledků ze strany správní rady a po konzultaci s prezidentem odvolacích senátů.

6. Členové odvolacích senátů mohou být odvoláni z funkce pouze ze závažných důvodů, rozhodne-li o tom Soudní dvůr poté, co se na něj obrátí správní rada na doporučení prezidenta odvolacích senátů a po konzultaci s předsedou senátu, ke kterému daný člen přísluší.
7. Prezident odvolacích senátů a předsedové a členové odvolacích senátů jsou nezávislí. Ve svých rozhodnutích nejsou vázáni žádnými pokyny.
8. Rozhodnutí velkého senátu ve věcech odvolání nebo stanovisek k otázkám práva, jež mu předloží výkonný ředitel podle článku 165, jsou pro rozhodovací útvary úřadu uvedené v článku 159 závazná.
9. Prezidentem odvolacích senátů a předsedy a členy odvolacích senátů nemohou být průzkumoví referenti ani členové námitkových oddělení, oddělení pověřeného vedením rejstříku či zrušovacích oddělení.

Článek 167

Prezidium odvolacích senátů a velký senát

1. Prezidium je složeno z prezidenta odvolacích senátů, který mu předsedá, z předsedů senátů a členů senátů zvolených pro každý kalendářní rok všemi členy senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů senátů a z jejich řad. Počet takto zvolených členů senátů tvoří čtvrtinu členů senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů senátů; tento počet se v případě potřeby zaokrouhlí směrem nahoru.

2. Velký senát uvedený v čl. 165 odst. 2 se skládá z devíti členů, mezi nimiž jsou prezident odvolacích senátů, předsedové senátů, případně zpravodaj určený před postoupením věci velkému senátu a členové vybraní na principu rotace ze seznamu obsahujícího jména všech členů odvolacích senátů kromě prezidenta odvolacích senátů a předsedů senátů.

Článek 168

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, jimiž se stanoví podrobnosti týkající se uspořádání odvolacích senátů, včetně zřízení a úlohy prezidia, složení velkého senátu a pravidla postupování věcí tomuto senátu, jakož i podmínky, za nichž rozhodnutí přijímá jediný člen v souladu s čl. 165 odst. 2 a 5.

Článek 169

Vyloučení a protest

1. Průzkumoví referenti, členové jednotlivých oddělení úřadu a odvolacích senátů se nemohou zúčastnit projednávání věci, mají-li na věci osobní zájem nebo pokud dříve vystupovali jako zástupci některého účastníka. Dva ze tří členů námitkového oddělení musí být pracovníci, kteří se nepodíleli na průzkumu přihlášky. Členové zrušovacího oddělení se nemohou účastnit projednávání věci, pokud se v této věci podíleli na vydání konečného rozhodnutí v řízení o zápisu ochranné známky nebo řízení o námitkách. Členové odvolacích senátů se nemohou účastnit odvolacího řízení, pokud se podíleli na vydání rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

2. Domnívá-li se člen některého oddělení nebo odvolacího senátu z důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo z jiného důvodu, že se nemůže účastnit projednávání věci, uvědomí o tom toto oddělení nebo senát.
3. Proti průzkumovým referentům a členům oddělení nebo odvolacího senátu mohou účastníci podat protest z některého z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo z důvodu podezření z podjatosti. Protest není přípustný, učinil-li již účastník v řízení úkon, přestože věděl o důvodu protestu. Důvodem protestu nemůže být státní příslušnost průzkumových referentů nebo členů.
4. Oddělení a odvolací senáty rozhodují v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 bez účasti příslušného člena. Za účelem vydání rozhodnutí je vyloučený člen vystřídán v oddělení nebo senátu náhradníkem.

Článek 170

Mediační středisko

1. Pro účely čl. 151 odst. 3 může úřad zřídit mediační středisko.
2. Každá fyzická nebo právnická osoba může dobrovolně využívat služby střediska s cílem dosáhnout prostřednictvím vzájemné dohody smírného řešení sporů na základě tohoto nařízení nebo nařízení (ES) č. 6/2002.

3. Účastníci využijí mediace na základě společné žádosti. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení příslušného poplatku. Výši poplatku stanoví výkonný ředitel v souladu s čl. 178 odst. 1.
4. V případě sporů, jež jsou předmětem probíhajícího řízení před námitkovým oddělením, zrušovacím oddělením nebo před odvolacím senátem úřadu, může být společná žádost o mediaci předložena kdykoli po podání námitek, návrhu na zrušení nebo návrhu na prohlášení neplatnosti nebo odvolání proti rozhodnutí námitkového nebo zrušovacího oddělení.
5. Dotčené řízení se přeruší a stává se běh lhůt s výjimkou lhůty pro úhradu příslušného poplatku, a to ode dne podání společné žádosti o mediaci. Běh uvedených lhůt pokračuje ode dne, kdy dojde k obnovení dotčeného řízení.
6. Účastníci se vyzvou, aby ze seznamu uvedeného v odstavci 12 společně jmenovali mediátora, který uvedl, že ovládá jazyk, v němž je dotčené mediační řízení vedeno. Pokud účastníci nejmenují mediátora do dvaceti dní od obdržení výzvy, považuje se mediační řízení za neúspěšné.
7. Účastníci se společně s mediátorem dohodnou na pravidlech mediace v dohodě o mediaci.
8. Mediátor ukončí mediační řízení, jakmile účastníci dosáhnou dohody o řešení sporu, nebo jakmile jeden z účastníků projeví přání mediační řízení ukončit, nebo jakmile mediátor zjistí, že účastníci této dohody nedosáhli.

9. Neprodleně po ukončení mediačního řízení mediátor vyrozumí účastníky a příslušný útvar úřadu.
10. Diskuse a jednání vedené v rámci mediačního řízení jsou důvěrné pro všechny osoby zapojené do mediace, zejména pak pro mediátora, účastníky a jejich zástupce. Veškeré dokumenty a informace předložené během mediačního řízení se uchovávají odděleně od spisu o jakýchkoli jiných řízeních vedených před úřadem a nejsou součástí tohoto spisu.
11. Mediační řízení je vedeno v jednom z úředních jazyků Unie, na němž se účastníci dohodnou. Týká-li se mediační řízení sporů probíhajících před úřadem, je mediační řízení vedeno v jazyce řízení před úřadem, nedohodnou-li se účastníci jinak.
12. Úřad sestaví seznam mediátorů, kteří jsou účastníkům nápomocni při řešení sporů. Mediátoři musí být nezávislí a mít odpovídající dovednosti a zkušenosti. Seznam může zahrnovat jak mediátory, kteří jsou zaměstnanci úřadu, tak i mediátory, kteří zaměstnanci úřadu nejsou.
13. Mediátoři jsou při plnění svých úkolů nestranní a při svém jmenování oznámí jakýkoli skutečný nebo domnělý střet zájmů. Členové rozhodovacích útvarů úřadu uvedených v článku 159 se neúčastní mediačního řízení týkajícího se věci, v níž:
 - a) byli dříve zapojeni do řízení, které je předmětem mediačního řízení;

- b) mají na uvedeném řízení osobní zájem; nebo
 - c) dříve vystupovali jako zástupci jednoho z účastníků.
14. Mediátoři se jako členové rozhodovacích útvarů úřadu uvedených v článku 159 neúčastní řízení, které se obnoví po neúspěšném mediačním řízení.
15. Úřad může spolupracovat s dalšími uznávanými vnitrostátními nebo mezinárodními subjekty, které se zabývají mediací.

ODDÍL 6

ROZPOČET A FINANČNÍ KONTROLA

Článek 171

Rozpočtový výbor

1. Rozpočtový výbor vykonává funkce stanovené v tomto oddílu.
2. Na rozpočtový výbor se použijí obdobně články 154, 155 a čl. 156 odst. 1 až 4, čl. 156 odst. 5, pokud jde o volbu prezidenta a viceprezidenta, a čl. 156 odst. 6 a 7.
3. Rozpočtový výbor přijímá rozhodnutí absolutní většinou hlasů svých členů. Rozhodnutí, k jejichž přijetí je rozpočtový výbor zmocněn podle čl. 173 odst. 3 a článku 177, však vyžadují dvoutřetinovou většinu hlasů jeho členů. V obou případech má každý člen jeden hlas.

Článek 172

Rozpočet

1. Návrh veškerých příjmů a výdajů úřadu se sestavuje pro každý rozpočtový rok a je zahrnut do rozpočtu úřadu. Rozpočtový rok odpovídá roku kalendářnímu.
2. Rozpočet je vyrovnaný co do příjmů a výdajů.
3. Aniž jsou dotčeny ostatní druhy příjmů, zahrnují příjmy úřadu výnos z poplatků vybíraných podle přílohy I tohoto nařízení, výnos z poplatků podle nařízení (ES) č. 6/2002, výnos z poplatků za mezinárodní zápis s určením Unie vybíraných podle Madridského protokolu a jiné platby ve prospěch smluvních stran Madridského protokolu, výnos z poplatků za mezinárodní zápis s určením Unie vybíraných podle Ženevského aktu uvedeného v článku 106c nařízení (ES) č. 6/2002 a jiné platby ve prospěch smluvních stran Ženevského aktu, a případně i dotaci poskytovanou ze zvláštního okruhu oddílu Komise souhrnného rozpočtu Unie.

4. Každý rok úřad kompenzuje náklady vzniklé ústředním úřadům průmyslového vlastnictví členských států, Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví a jiným příslušným orgánům jmenovaným členským státem v důsledku zvláštních úkolů, které vykonávají jako funkční součásti systému ochranných známek EU v souvislosti s těmito službami a postupy:
- a) námitková řízení a řízení o neplatnosti před ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví, jež se týkají ochranných známek EU;
 - b) poskytování informací o fungování systému ochranných známek EU prostřednictvím kontaktních míst a informačních středisek;
 - c) vymáhání práv z ochranných známek EU, včetně opatření přijatých podle čl. 9 odst. 4.
5. Celková kompenzace nákladů uvedených v odstavci 4 odpovídá 5 % ročních příjmů úřadu. Aniž je dotčen třetí pododstavec tohoto odstavce, správní rada na návrh úřadu a po konzultaci s rozpočtovým výborem určí rozdělovací klíč na základě těchto spravedlivých, nestranných a náležitých ukazatelů:
- a) roční počet přihlášek ochranné známky EU pocházejících od přihlašovatelů v každém členském státě;
 - b) roční počet přihlášek národní ochranné známky v každém členském státě;

- c) roční počet námitek a návrhů na prohlášení neplatnosti podaných vlastníky ochranných známek EU v každém členském státě;
- d) roční počet případů řešených soudy pro ochranné známky EU určenými každým členským státem v souladu s článkem 123.

Za účelem doložení nákladů uvedených v odstavci 4 předloží členské státy úřadu do 31. března každého roku statistické údaje dokládající číselné údaje uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) tohoto odstavce za předchozí rok, jež jsou součástí návrhu předkládaného správní radě.

Z důvodů spravedlnosti se má za to, že náklady vzniklé orgánům uvedeným v odstavci 4 v každém členském státě odpovídají nejméně 2 % celkové kompenzace podle tohoto odstavce.

- 6. Povinnost úřadu ke kompenzaci nákladů uvedených v odstavci 4 vynaložených v daném roce se uplatní pouze v rozsahu, v jakém v uvedeném roce nedojde k žádnému rozpočtovému schodku.
- 7. V případě rozpočtového přebytku a aniž je dotčen odstavec 10, může správní rada na návrh úřadu a po konzultaci s rozpočtovým výborem zvýšit procentní podíl uvedený v odstavci 5 na nejvýše 10 % ročních příjmů úřadu.

8. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 až 7 a odstavec 10 tohoto článku a články 151 a 152, rozhodne rozpočtový výbor v případě významného přebytku vytvořeného během pěti po sobě následujících let na návrh úřadu a v souladu s ročním pracovním programem a víceletým strategickým programem, které jsou uvedeny v čl. 153 odst. 1 písm. a) a b), dvoutřetinovou většinou o převodu přebytku vzniklého ode dne 23. března 2016 do rozpočtu Unie.
9. Úřad vypracuje dvakrát za rok zprávu o své finanční situaci určenou Evropskému parlamentu, Radě a Komisi, jejíž součástí jsou i informace o finančních operacích prováděných podle čl. 152 odst. 5 a 6 a čl. 172 odst. 5 a 7. Na základě této zprávy Komise přezkoumá finanční situaci úřadu.
10. Úřad vytvoří rezervní fond pokrývající jeden rok jeho provozních výdajů, aby byla zajištěna kontinuita jeho činností a plnění jeho úkolů.

Článek 173

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel sestaví každoročně návrh příjmů a výdajů úřadu na následující rok a předá jej rozpočtovému výboru spolu se seznamem pracovních míst nejpozději do 31. března.

2. Pokud návrh rozpočtu počítá s dotací z rozpočtu Unie, předá rozpočtový výbor tento návrh neprodleně Komisi, která jej postoupí rozpočtovému orgánu Unie. Komise k němu může připojit své stanovisko, které obsahuje odlišný návrh.
3. Rozpočtový výbor přijme rozpočet, který obsahuje rovněž seznam pracovních míst úřadu. Obsahuje-li návrh rozpočtu dotaci poskytovanou ze souhrnného rozpočtu Unie, rozpočet úřadu se v případě potřeby upraví.

Článek 174

Audit a kontrola

1. V rámci úřadu se zřizuje funkce interního auditora, která musí být vykonávána v souladu s příslušnými mezinárodními normami. Interní auditor jmenovaný výkonným ředitelem je vůči němu odpovědný za ověřování řádného fungování systémů a postupů při plnění rozpočtu úřadu.
2. Interní auditor poskytuje výkonnému řediteli rady v otázkách rizik tím, že vydává nezávislá stanoviska ke kvalitě řídicích a kontrolních systémů a doporučení ke zlepšení podmínek provádění operací a k podpoře řádného finančního řízení.
3. Odpovědnost za zavádění vnitřních kontrolních systémů a postupů, které jsou vhodné pro plnění jejích úkolů, nese schvalující osoba.

Článek 175
Boj proti podvodům

1. V zájmu usnadnění boje proti podvodům, korupci a jakékoli jiné protiprávní činnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013¹ přistoupí úřad k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF a s použitím vzoru uvedeného v příloze k této dohodě přijme vhodné předpisy, které se budou vztahovat na všechny zaměstnance úřadu.
2. Účetní dvůr je oprávněn provádět formou kontroly dokumentů a kontroly na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od úřadu obdrželi finanční prostředky Unie.
3. V případě potřeby může úřad OLAF provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96² s cílem stanovit, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou úřadem nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 1, 2 a 3, obsahují dohody o spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu, které úřad uzavře nebo přijme, ustanovení, která Účetní dvůr a úřad OLAF výslovně zmocňují k provádění těchto auditů nebo šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.
5. Rozpočtový výbor přijímá strategii pro boj proti podvodům, která je přiměřená hrozícím rizikům a zohledňuje náklady a přínosy spojené s plánovanými opatřeními.

Článek 176

Audit

1. Každoročně nejpozději 31. března předá výkonný ředitel Komisi, Evropskému parlamentu, rozpočtovému výboru a Účetnímu dvoru výkaz všech příjmů a výdajů úřadu za uplynulé období. Účetní dvůr je prověří podle článku 287 Smlouvy o fungování EU.
2. Rozpočtový výbor udělí výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu.

Článek 177

Finanční předpisy

Rozpočtový výbor vydá po konzultaci s Účetním dvorem a Komisí interní finanční předpisy upravující zejména podmínky sestavení a plnění rozpočtu úřadu. Finanční předpisy vycházejí v míře slučitelné se zvláštní povahou úřadu z finančních předpisů přijatých pro ostatní subjekty zřízené Uníí.

Článek 178

Poplatky a úhrady a doba splatnosti

1. Výkonný ředitel stanoví výši úhrad za jiné služby, než jsou služby uvedené v příloze I, které úřad poskytuje, jakož i výši úhrad za Věstník ochranných známek Evropské unie, Úřední věstník úřadu a případné další publikace vydávané úřadem. Výše úhrad se stanoví v eurech a zveřejní v Úředním věstníku úřadu. Výše žádné z úhrad nepřesáhne úroveň, která je nezbytná k pokrytí nákladů na poskytování dané služby úřadem.
2. Poplatky a úhrady, jejichž doba splatnosti není stanovena tímto nařízením, jsou splatné ke dni obdržení žádosti o poskytnutí služby, u níž vzniká povinnost poplatek nebo úhradu zaplatit.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel rozhodnout, které služby podle prvního pododstavce nemají být závislé na zálohové platbě příslušných poplatků nebo úhrad.

Článek 179

Placení poplatků a úhrad

1. Poplatky a úhrady, které mají být zaplacený úřadu, se hradí platbou nebo převodem na bankovní účet úřadu.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel stanovit, které konkrétní způsoby platby kromě těch uvedených v prvním pododstavci, zejména platby formou vkladů na běžné účty úřadu, mohou být použity.

Rozhodnutí přijatá podle druhého pododstavce se zveřejní v Úředním věstníku úřadu.

Veškeré platby, včetně jakéhokoli jiného způsobu platby podle druhého pododstavce, se provádějí v eurech.

2. Každá platba uvádí jméno plátce a obsahuje nezbytné údaje umožňující úřadu okamžitě poznat účel platby. Poskytnou se zejména tyto informace:
 - a) při platbě přihlašovacího poplatku se uvede účel platby, tj. „přihlašovací poplatek“;
 - b) při platbě poplatku za podání námitek se uvede spisové číslo přihlášky a jméno přihlašovatele ochranné známky EU, proti jejímuž zápisu jsou podávány námítka, a účel platby, tj. „poplatek za podání námitek“;
 - c) při platbě poplatku za návrh na zrušení a za návrh na prohlášení neplatnosti se uvede číslo zápisu a jméno vlastníka ochranné známky EU, proti níž je návrh namířen, a účel platby, tj. „poplatek za návrh na zrušení“ nebo „poplatek za návrh na prohlášení neplatnosti“.
3. Pokud nelze účel platby uvedené v odstavci 2 okamžitě poznat, vyzve úřad plátce, aby účel platby oznámil písemně ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud plátce nevyhoví této výzvě v uvedené lhůtě, považuje se platba za neuskutečněnou. Zaplacená částka se vrátí.

Článek 180

Den, kdy se platba považuje za uskutečněnou

1. V případech uvedených v čl. 179 odst. 1 prvním pododstavci se za den uskutečnění platby ve prospěch úřadu považuje den, kdy je částka platby nebo převodu skutečně zúčtována ve prospěch bankovního účtu úřadu.
2. Mohou-li se použít způsoby platby uvedené v čl. 179 odst. 1 druhém pododstavci, stanoví výkonný ředitel den, k němuž se příslušné platby považují za uskutečněné.
3. Pokud se podle odstavců 1 a 2 nepovažuje platba poplatků za uskutečněnou do uplynutí lhůty splatnosti, má se za to, že tato lhůta byla dodržena, pokud se úřadu prokáže, že plátce, který učinil platbu v členském státě ve lhůtě, v níž měla být uskutečněna, dal bance řádný příkaz k převodu platební částky a zaplatil příplatek ve výši 10 % příslušného poplatku nebo poplatků, nejvýše však 200 EUR. Příplatek se neplatí, pokud byl příslušný příkaz dán bance nejpozději deset dnů před uplynutím lhůty splatnosti.
4. Úřad může vyzvat plátce, aby prokázal, ke kterému dni byl dán příkaz bance uvedený v odstavci 3, a aby popřípadě na požádání zaplatil příslušný příplatek ve lhůtě stanovené úřadem. Pokud plátce této výzvě nevyhoví nebo pokud jsou předložené důkazy nedostatečné nebo požadovaný příplatek není zaplacen včas, považuje se lhůta splatnosti za nedodržanou.

Článek 181

Nedostatečné platby a vrácení zanedbatelných částek

1. Lhůta splatnosti se v zásadě považuje za dodrženu pouze tehdy, je-li poplatek zaplacen v plné výši a včas. Pokud není poplatek zaplacen v plné výši, vrátí se částka, která byla zaplacená, po uplynutí lhůty splatnosti.
2. Úřad však může, lze-li tak učinit před uplynutím lhůty, dát plátcí možnost zaplatit zbývající částku nebo, pokládá-li to za odůvodněné, prominout zbývající zanedbatelnou částku, aniž jsou dotčena práva plátce.
3. Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel upustit od vymáhání dlužné částky v případě, že je vymáhaná částka minimální nebo její vymožení příliš nejisté.
4. Přepatek zaplacený při platbě poplatků nebo úhrad se nevrací, pokud je částka zanedbatelná a plátce o navrácení výslovně nepožádal.

Se souhlasem rozpočtového výboru může výkonný ředitel stanovit minimální částku, pod jejíž úrovní se přeplatek při platbě poplatků nebo úhrad nevrací.

Rozhodnutí přijatá podle druhého pododstavce se zveřejňují v Úředním věstníku úřadu.

KAPITOLA XIII

MEZINÁRODNÍ ZÁPIS OCHRANNÝCH ZNÁMEK

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 182

Uplatňování předpisů

Není-li v této kapitole stanoveno jinak, použije se toto nařízení a akty přijaté na základě tohoto nařízení na přihlášky k mezinárodnímu zápisu podle Madridského protokolu (dále jen „mezinárodní přihlášky“), založené na přihlášce ochranné známky EU nebo na ochranné známce EU a na zápis ochranných známek do mezinárodního rejstříku vedeného Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „mezinárodní zápisy“ a „Mezinárodní úřad“) s vyznačením Unie.

ODDÍL 2
MEZINÁRODNÍ ZÁPIS
ZALOŽENÝ NA PŘIHLÁŠCE OCHRANNÉ ZNÁMKY EU
NEBO NA OCHRANNÉ ZNÁMCE EU

Článek 183

Podání mezinárodní přihlášky

1. Mezinárodní přihlášky podle článku 3 Madridského protokolu založené na přihlášce ochranné známky EU nebo na ochranné známce EU se podávají u úřadu.
2. Je-li mezinárodní přihláška podána ještě předtím, než je ochranná známka, na níž má být založen mezinárodní zápis, zapsána jako ochranná známka EU, musí přihlašovatel mezinárodního zápisu uvést, zda má být mezinárodní zápis založen na přihlášce nebo na zápisu ochranné známky EU. Má-li být mezinárodní zápis založen na ochranné známce EU, která teprve bude zapsána, má se za to, že mezinárodní přihláška byla u úřadu podána dnem zápisu ochranné známky EU.

Článek 184

Forma a obsah mezinárodní přihlášky

1. Mezinárodní přihláška se podává v jednom z úředních jazyků Unie na formuláři poskytnutém úřadem. Úřad informuje přihlašovatele, který podává mezinárodní přihlášku, o dni obdržení dokumentů tvořících mezinárodní přihlášku. Není-li ve formuláři při podání mezinárodní přihlášky přihlašovatelem blíže určeno jinak, úřad koresponduje s přihlašovatelem v jazyce podání ve standardizované formě.
2. Je-li mezinárodní přihláška podána v jazyce, který není přípustný podle Madridského protokolu, musí přihlašovatel určit druhý jazyk z přípustných jazyků. Určený jazyk bude jazykem, ve kterém úřad doručí mezinárodní přihlášku Mezinárodnímu úřadu.
3. Je-li mezinárodní přihláška podána v jiném jazyce, než je jeden z jazyků přípustných podle Madridského protokolu pro podání mezinárodní přihlášky, může přihlašovatel poskytnout překlad seznamu výrobků nebo služeb a jakéhokoli dalšího textu, který tvoří součást mezinárodní přihlášky, do jazyka, v němž má být podle odstavce 2 mezinárodní přihláška doručena Mezinárodnímu úřadu. Pokud není k přihlášce takový překlad přiložen, zmocní přihlašovatel úřad, aby tento překlad do mezinárodní přihlášky zahrnul. Nebyl-li překlad zhotoven v průběhu zápisného řízení týkajícího se přihlášky ochranné známky EU, na které je založena mezinárodní přihláška, úřad tento překlad bezodkladně zajistí.

4. Podání mezinárodní přihlášky podléhá zaplacení poplatku úřadu. Má-li být mezinárodní zápis založen na ochranné známce EU, která teprve bude zapsána, je poplatek splatný ke dni zápisu ochranné známky EU. Přihláška není považována za podanou, dokud není zaplacen požadovaný poplatek. Nebyl-li poplatek zaplacen, sdělí to úřad přihlašovatel. V případě elektronického podání může úřad zmocnit Mezinárodní úřad, aby vybral poplatek jeho jménem.
5. Vyjde-li při průzkumu mezinárodní přihlášky najevo některý z následujících nedostatků, vyzve úřad přihlašovatele, aby nedostatky odstranil ve lhůtě, kterou stanoví:
 - a) mezinárodní přihláška nebyla podána na formuláři uvedeném v odstavci 1 a neobsahuje všechny údaje a informace požadované tímto formulářem;
 - b) výrobky a služby uvedené v mezinárodní přihlášce nejsou obsaženy v seznamu výrobků a služeb v základní přihlášce ochranné známky EU nebo v základním zápisu ochranné známky EU;
 - c) známka, která je předmětem mezinárodní přihlášky, není totožná se známkou obsaženou v základní přihlášce ochranné známky EU nebo se základní ochrannou známkou EU;
 - d) údaj v mezinárodní přihlášce týkající se známky, s výjimkou prohlášení o vzdání se práv k prvkům, které nemají rozlišovací způsobilost, nebo požadavku na barevné provedení, není uveden v základní přihlášce ochranné známky EU nebo v základním zápisu ochranné známky EU;

- e) je-li v mezinárodní přihlášce požadováno barevné provedení jako rozlišovací znak známky, ale základní přihláška ochranné známky EU nebo základní ochranná známka EU není ve stejné barvě nebo barvách; nebo
 - f) podle údajů vyplněných na mezinárodním formuláři není přihlašovatel v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem ii) Madridského protokolu způsobilý podat mezinárodní přihlášku prostřednictvím úřadu.
6. Nezmocnil-li přihlašovatel úřad, aby zahrnul do přihlášky překlad, jak je stanoveno v odstavci 3, nebo pokud není jasné, na kterém seznamu výrobků a služeb má být mezinárodní přihláška založena, vyzve úřad přihlašovatele, aby sdělil požadované údaje ve lhůtě, kterou mu stanoví.
7. Nejsou-li nedostatky podle odstavce 5 odstraněny nebo údaje požadované podle odstavce 6 doplněny ve lhůtě stanovené úřadem, odmítne úřad předání mezinárodní přihlášky Mezinárodnímu úřadu.
8. Úřad předá mezinárodní přihlášku Mezinárodnímu úřadu spolu s potvrzením stanoveným v čl. 3 odst. 1 Madridského protokolu, jakmile mezinárodní přihláška splňuje požadavky stanovené v tomto článku, v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 9 tohoto článku a v článku 183 tohoto nařízení.
9. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví formulář, včetně jeho prvků, který má být použit pro podání mezinárodní přihlášky podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 185

Záznam do spisu a zápis do rejstříku

1. Den a číslo mezinárodního zápisu založeného na přihlášce ochranné známky EU se zaznamená do spisu týkajícího se této přihlášky. Dojde-li na základě přihlášky k zápisu ochranné známky EU, zapíše se den a číslo mezinárodního zápisu do rejstříku.
2. Do rejstříku se zapíše den a číslo mezinárodního zápisu založeného na ochranné známce EU.

Článek 186

Oznámení o neplatnosti základní přihlášky nebo základního zápisu

1. Ve lhůtě pěti let ode dne mezinárodního zápisu oznámí úřad Mezinárodnímu úřadu veškeré skutečnosti a rozhodnutí týkající se platnosti přihlášky ochranné známky EU nebo zápisu ochranné známky EU, na které byl mezinárodní zápis založen.
2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví jednotlivé skutečnosti a rozhodnutí, jež podléhají oznamovací povinnosti podle čl. 6 odst. 3 Madridského protokolu, jakož i příslušný časový okamžik pro učinění těchto oznámení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 187

Žádost o územní rozšíření ochrany následně po mezinárodním zápisu

1. Žádost o územní rozšíření ochrany vznesená následně po uskutečnění mezinárodního zápisu podle čl. 3ter odst. Madridského protokolu může být podána prostřednictvím úřadu. Žádost se podává v jazyce, v němž byla podána mezinárodní přihláška podle článku 184 tohoto nařízení. Obsahuje údaje dokládající oprávnění učinit vyznačení v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem ii) a čl. 3ter odst. Madridského protokolu. Úřad informuje přihlašovatele, který žádá o územní rozšíření ochrany, o dni, kdy obdržel žádost o územní rozšíření ochrany.
2. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti žádosti o územní rozšíření ochrany uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

3. Pokud žádost o územní rozšíření ochrany předložená po uskutečnění mezinárodního zápisu nevyhovuje požadavkům stanoveným v odstavci 1 a v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 2, vyzve úřad přihlašovatele, aby zjištěné nedostatky v úřadem stanovené lhůtě odstranil. Nejsou-li nedostatky v úřadem stanovené lhůtě odstraněny, úřad odmítne předat tuto žádost Mezinárodnímu úřadu. Úřad nesmí odmítnout předat žádost Mezinárodnímu úřadu dříve, než dostal přihlašovatel příležitost napravit případné nedostatky zjištěné v žádosti.
4. Úřad předá žádost o územní rozšíření ochrany předloženou po uskutečnění mezinárodního zápisu Mezinárodnímu úřadu, jakmile jsou splněny požadavky uvedené v odstavci 3.

Článek 188

Mezinárodní poplatky

Veškeré poplatky splatné Mezinárodnímu úřadu podle Madridského protokolu se hradí přímo Mezinárodnímu úřadu.

ODDÍL 3
MEZINÁRODNÍ ZÁPISY
S VYZNAČENÍM UNIE

Článek 189

Účinky mezinárodních zápisů s vyznačením Unie

1. Mezinárodní zápis s vyznačením Unie má, počínaje dnem zápisu podle čl. 3 odst. 4 Madridského protokolu nebo dnem následného vyznačení Unie podle čl. 3ter odst. 2 Madridského protokolu, stejný účinek jako přihláška ochranné známky EU.
2. Nebylo-li oznámeno odmítnutí podle čl. 5 odst. 1 a 2 Madridského protokolu nebo bylo-li takové odmítnutí vzato zpět, má mezinárodní zápis ochranné známky s vyznačením Unie počínaje datem uvedeným v odstavci 1 stejný účinek jako zápis ochranné známky jako ochranné známky EU.
3. Pro účely uplatňování článku 11 tohoto nařízení se zveřejnění přihlášky ochranné známky EU nahrazuje zveřejněním údajů o mezinárodním zápisu s vyznačením Unie podle čl. 190 odst. 1 a zveřejnění zápisu ochranné známky EU se nahrazuje zveřejněním podle čl. 190 odst. 2.

Článek 190

Zveřejnění

1. Úřad zveřejní den zápisu ochranné známky s vyznačením Unie podle čl. 3 odst. 4 Madridského protokolu nebo den následného vyznačení Unie podle čl. 3ter odst. 2 Madridského protokolu, jazyk podání mezinárodní přihlášky a druhý jazyk určený přihlašovatelem, číslo mezinárodního zápisu a den zveřejnění takového zápisu ve věstníku vydávaném Mezinárodním úřadem, vyobrazení ochranné známky a čísla tříd výrobků nebo služeb, pro které je ochrana požadována.
2. Nebylo-li podle čl. 5 odst. 1 a 2 Madridského protokolu oznámeno odmítnutí ochrany mezinárodního zápisu s vyznačením Unie nebo bylo-li takové odmítnutí vzato zpět, úřad zveřejní tuto skutečnost spolu s číslem mezinárodního zápisu, a případně se dnem zveřejnění takového zápisu ve věstníku vydávaném Mezinárodním úřadem.

Článek 191

Seniorita uplatňovaná v mezinárodní přihlášce

1. Přihlašovatel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie může v mezinárodní přihlášce uplatnit nárok, aby ochranná známka, která má být předmětem mezinárodního zápisu, vstoupila do práv starší ochranné známky zapsané v některém členském státě, včetně ochranné známky zapsané pro území Beneluxu, nebo starší ochranné známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinkem pro některý členský stát, jak je stanoveno v článku 39.

2. Podpůrné doklady pro uplatnění seniority stanovené v prováděcím aktu přijatém podle čl. 39 odst. 6 se předloží do tří měsíců ode dne, kdy Mezinárodní úřad oznámí mezinárodní zápis úřadu. Použije se přitom čl. 39 odst. 7.
3. Má-li vlastník mezinárodního zápisu povinnost být zastoupen v řízení před úřadem podle čl. 119 odst. 2, obsahuje sdělení podle odstavce 2 tohoto článku rovněž jmenování zástupce ve smyslu čl. 120 odst. 1.
4. Zjistí-li úřad, že uplatnění seniority podle odstavce 1 tohoto článku není v souladu s článkem 39 nebo nesplňuje ostatní požadavky stanovené v tomto článku, vyzve přihlašovatele, aby tyto nedostatky odstranil. Nejsou-li požadavky uvedené v první větě splněny ve lhůtě stanovené úřadem, právo seniority ve vztahu k tomuto mezinárodnímu zápisu zaniká. Týkají-li se nedostatky pouze některých výrobků a služeb, zaniká právo seniority, pouze pokud jde o tyto výrobky a služby.
5. Úřad informuje Mezinárodní úřad o každém prohlášení o zániku práva seniority podle odstavce 4. Také informuje Mezinárodní úřad, bylo-li uplatnění seniority vzato zpět nebo omezeno.
6. Článek 39 odst. 5 se použije, není-li právo seniority prohlášeno za zaniklé podle odstavce 4 tohoto článku.

Článek 192

Seniorita uplatňovaná před úřadem

1. Vlastník mezinárodního zápisu s vyznačením Unie může počínaje dnem zveřejnění účinků uvedeného zápisu podle čl. 190 odst. 2 uplatnit u úřadu nárok na vstup do práv starší ochranné známky zapsané v některém členském státě, včetně ochranné známky zapsané pro území Beneluxu, nebo starší ochranné známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro některý členský stát, jak je stanoveno v článku 40.
2. Je-li seniorita uplatněna přede dnem uvedeným v odstavci 1, má se za to, že seniorita byla u úřadu uplatněna k danému dni.
3. Uplatnění seniority podle odstavce 1 tohoto článku musí splňovat požadavky uvedené v článku 40; při uplatnění seniority podle odstavce 1 je nutné uvést informace, které umožní prozkoumat, zda jsou uvedené požadavky splněny.
4. Pokud požadavky, kterými se řídí uplatňování seniority podle odstavce 3 a které jsou upřesněny v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 6, nejsou splněny, vyzve úřad vlastníka mezinárodního zápisu, aby tyto nedostatky odstranil. Nejsou-li nedostatky odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, úřad nárok zamítne.

5. Pokud úřad uplatnění seniority přijal, nebo pokud bylo uplatnění seniority vzato zpět či zrušeno úřadem, úřad o tom vyrozumí Mezinárodní úřad.
6. Komise přijme prováděcí akty, v nichž stanoví náležitosti uplatnění seniority podle odstavce 1 tohoto článku a uvede podrobnosti ohledně informací, které mají být oznámeny podle odstavce 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 193

Vyznačení výrobků a služeb a průzkum absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu

1. Mezinárodní zápisy s vyznačením Unie podléhají průzkumu z hlediska jejich souladu s čl. 33 odst. 2, 3 a 4 a z hlediska absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu stejným způsobem jako přihlášky ochranných známek EU.
2. Je-li mezinárodní zápis s vyznačením Unie shledán nezpůsobilým k ochraně podle čl. 33 odst. 4 nebo čl. 42 odst. 1 tohoto nařízení ve vztahu ke všem výrobkům a službám, pro které byl zápis Mezinárodním úřadem proveden, nebo k jejich části, vydá úřad z moci úřední oznámení o prozatímním odmítnutí v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2 Madridského protokolu určené Mezinárodnímu úřadu.

3. Má-li vlastník mezinárodního zápisu povinnost být zastoupen v řízení před úřadem podle čl. 119 odst. 2, obsahuje oznámení uvedené v odstavci 2 tohoto článku výzvu ke jmenování zástupce ve smyslu čl. 120 odst. 1.
4. Oznámení o prozatímním odmítnutí obsahuje odůvodnění, z něhož vychází, a stanoví lhůtu, ve které vlastník mezinárodního zápisu může předložit své vyjádření a případně jmenuje zástupce. Lhůta začíná běžet dnem vydání prozatímního odmítnutí úřadem.
5. Pokud úřad zjistí, že mezinárodní přihláška s vyznačením Unie neobsahuje údaj o druhém jazyku podle článku 206 tohoto nařízení, vydá z moci úřední oznámení o prozatímním odmítnutí v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2 Madridského protokolu určené Mezinárodnímu úřadu.
6. Pokud vlastník mezinárodního zápisu neodstraní důvod odmítnutí ochrany ve stanovené lhůtě nebo případně nejmenuje zástupce nebo neurčí druhý jazyk, úřad odmítne ochranu ve vztahu ke všem výrobkům nebo službám, pro které je mezinárodní zápis proveden, nebo k jejich části. Odmítnutí ochrany nahrazuje zamítnutí přihlášky ochranné známky EU. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání v souladu s články 66 až 72.

7. Pokud úřad k začátku lhůty pro podání námitek uvedené v čl. 196 odst. 2 nevydá oznámení o prozatímním odmítnutí z moci úřední podle odstavce 2 tohoto článku, předá Mezinárodnímu úřadu prohlášení, v němž uvede, že průzkum absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu podle článku 42 byl dokončen, ale mezinárodní zápis je stále předmětem námitek nebo připomínek třetích stran. Tímto předběžným prohlášením není dotčeno právo úřadu na znovuzahájení průzkumu absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu z moci úřední, které lze uplatnit do vydání konečného prohlášení o udělení ochrany.
8. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti oznámení o prozatímním odmítnutí ochrany z moci úřední, jež má být zasláno Mezinárodnímu úřadu, a závěrečného sdělení, jež má být zasláno Mezinárodnímu úřadu ohledně konečného udělení nebo odmítnutí ochrany. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 194

Kolektivní a certifikační ochranné známky

1. Je-li mezinárodní zápis založen na základní přihlášce nebo základním zápisu kolektivní ochranné známky, certifikační ochranné známky nebo garanční ochranné známky, nakládá se s mezinárodním zápisem s vyznačením Unie jako s kolektivní ochrannou známkou EU nebo případně certifikační ochrannou známkou EU.

2. Vlastník mezinárodního zápisu předloží pravidla pro užívání ochranné známky, jak je stanoveno v člancích 75 a 84, přímo úřadu do dvou měsíců ode dne, kdy Mezinárodní úřad oznámí mezinárodní zápis úřadu.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s čl. 208, kterými stanoví podrobnosti postupu týkajícího se mezinárodních zápisů založených na základní přihlášce nebo na základním zápisu kolektivní ochranné známky, certifikační ochranné známky nebo garanční ochranné známky.

Článek 195

Rešerše

1. Jakmile úřad obdrží oznámení o mezinárodním zápisu s vyznačením Unie, vypracuje rešeršní zprávu Unie podle čl. 43 odst. 1 za předpokladu, že žádost o rešeršní zprávu podle čl. 43 odst. 1 je k úřadu podána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení.
2. Jakmile úřad obdrží oznámení o mezinárodním zápisu s vyznačením Unie, předá kopii tohoto oznámení ústředním úřadům průmyslového vlastnictví všech členských států, které oznámily úřadu své rozhodnutí provádět rešerše ve svém rejstříku ochranných známek podle čl. 43 odst. 2 za předpokladu, že žádost o rešeršní zprávu podle čl. 43 odst. 2 je k úřadu podána ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení a ve stejné lhůtě je uhrazen poplatek za rešerši.

3. Ustanovení čl. 43 odst. 3 až 6 se použijí obdobně.
4. Úřad informuje vlastníka starších ochranných známek EU nebo dřívějších přihlášek 4 ochranných známek EU, které jsou uvedeny v rešeršní zprávě Unie, o zveřejnění mezinárodního zápisu s vyznačením Unie podle čl. 190 odst. 1. To platí bez ohledu na to, zda vlastník mezinárodního zápisu požádal o to, aby mu byla rešeršní zpráva EU zaslána, ledaže vlastník staršího zápisu nebo dřívější přihlášky požádal o to, aby mu takové oznámení nebylo zasláno.

Článek 196

Námítky

1. Mezinárodní zápis s vyznačením Unie podléhá řízení o námitkách stejně jako zveřejněné přihlášky ochranné známky EU.
2. Námítky se podávají ve lhůtě tří měsíců, která začíná běžet uplynutím jednoho měsíce ode dne zveřejnění podle čl. 190 odst. 1. Námítky se považují za řádně podané až po zaplacení poplatku za podání námitek.
3. Zamítnutí přihlášky ochranné známky EU se nahrazuje odmítnutím ochrany.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 208, v nichž stanoví postup pro podávání a průzkum námitek, včetně příslušných sdělení, jež mají být zaslána Mezinárodnímu úřadu.

Článek 197

Nahrazení ochranné známky EU mezinárodním zápisem

Úřad na žádost zaznamená do rejstříku, že ochranná známka EU se považuje za nahrazenou mezinárodním zápisem v souladu s článkem 4*bis* Madridského protokolu.

Článek 198

Prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu

1. Účinky mezinárodního zápisu s vyznačením Unie mohou být prohlášeny za neplatné.
2. Návrh na zrušení podle článku 58 nebo na prohlášení neplatnosti podle článků 59 nebo 60 se nahrazuje návrhem na prohlášení neplatnosti účinků mezinárodního zápisu s vyznačením Unie.
3. Pokud byly podle článku 64 nebo článku 128 tohoto nařízení a tohoto článku účinky mezinárodního zápisu s vyznačením Unie prohlášeny za neplatné na základě pravomocného rozhodnutí, oznámí to úřad Mezinárodnímu úřadu podle čl. 5 odst. 6 Madridského protokolu.
4. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti oznámení, jež má být podle odstavce 3 tohoto článku učiněno Mezinárodnímu úřadu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 199

Právní účinek zápisu převodů

Záznam o změně ve vlastnictví mezinárodního zápisu v mezinárodním rejstříku má stejný účinek jako zápis o převodu v rejstříku podle článku 20.

Článek 200

Právní účinek zápisu licencí a dalších práv

Záznam o licenci nebo omezení dispozičního práva vlastníka ve vztahu k mezinárodnímu zápisu v mezinárodním rejstříku má stejný účinek jako zápis věcného práva, nuceného výkonu práva, insolvenčního řízení nebo licence v rejstříku podle článků 22, 23, 24 a 25.

Článek 201

Průzkum žádostí o zápis převodů, licencí nebo omezení dispozičního práva vlastníka

Úřad předá Mezinárodnímu úřadu žádosti o zápis změny vlastnictví, licence nebo omezení dispozičního práva vlastníka, změny nebo zrušení licence nebo zrušení omezení dispozičního práva vlastníka, které mu byly předloženy, pokud je k takové žádosti přiložen odpovídající důkaz o daném převodu, dané licenci nebo daném omezení dispozičního práva nebo důkaz o tom, že licence již neexistuje nebo že byla pozměněna nebo že omezení dispozičního práva vlastníka bylo zrušeno.

Článek 202

Převod vyznačení Unie

*prostřednictvím mezinárodního zápisu na přihlášku národní ochranné známky
nebo na vyznačení členských států*

1. Bylo-li vyznačení Unie prostřednictvím mezinárodního zápisu odmítnuto nebo pozbylo-li účinku, může vlastník mezinárodního zápisu požádat o převod vyznačení Unie na:
 - a) přihlášku národní ochranné známky podle článků 139, 140 a 141;
 - b) vyznačení členského státu, který je smluvní stranou Madridského protokolu, za předpokladu, že ke dni podání žádosti o převod bylo možné podle Madridského protokolu vyznačit uvedený členský stát přímo. Použijí se články 139, 140 a 141 tohoto nařízení.

2. Přihlášce národní ochranné známky nebo vyznačení členského státu, který je smluvní stranou Madridského protokolu, v důsledku převodu vyznačení Unie prostřednictvím mezinárodního zápisu, je ve vztahu k dotčenému členskému státu přiznán den mezinárodního zápisu podle čl. 3 odst. 4 Madridského protokolu, nebo den územního rozšíření ochrany na Unii podle čl. 3ter odst. 2 Madridského protokolu, bylo-li rozšíření provedeno až následně po mezinárodním zápisu, nebo den vzniku práva přednosti uvedeného zápisu, a případně seniorita ochranné známky uvedeného státu uplatňovaná podle článku 191 tohoto nařízení.

3. Žádost o převod se zveřejní.
4. Žádost o převod mezinárodního zápisu s vyznačením Unie na přihlášku národní ochranné známky musí obsahovat informace a údaje uvedené v čl. 140 odst. 1.
5. Je-li o převod požádáno podle tohoto článku a čl. 139 odst. 5 tohoto nařízení v návaznosti na neobnovení mezinárodního zápisu, musí žádost uvedená v odstavci 4 tohoto článku uvádět zmínku v tomto smyslu a den, k němuž skončila platnost ochrany. Tříměsíční lhůta stanovená v čl. 139 odst. 5 tohoto nařízení počíná běžet dnem následujícím po posledním dni, ve kterém může být ještě provedena obnova podle čl. 7 odst. 4 Madridského protokolu.
6. Článek 140 odst. 3 a 5 se použije obdobně na žádost o převod uvedenou v odstavci 4 tohoto článku.
7. Žádost o převod mezinárodního zápisu s vyznačením Unie na vyznačení členského státu, který je smluvní stranou Madridského protokolu, musí obsahovat informace a údaje uvedené v odstavcích 4 a 5.
8. Článek 140 odst. 3 se použije obdobně na žádost o převod uvedenou v odstavci 7 tohoto článku. Úřad zamítne žádost o převod také v případě, že nebyly splněny podmínky pro vyznačení členského státu, který je stranou Madridského protokolu nebo Madridské dohody, ani ke dni vyznačení Unie, ani ke dni, kdy byla žádost o převod u úřadu podána nebo kdy se podle čl. 140 odst. 1 poslední věty za podanou u úřadu považuje.

9. Je-li žádost o převod podle odstavce 7 v souladu s požadavky podle tohoto nařízení a s pravidly přijatými podle tohoto nařízení, předá ji úřad neprodleně Mezinárodnímu úřadu. Úřad informuje vlastníka mezinárodního zápisu o dni předání.
10. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví:
- a) náležitosti žádostí o převod uvedených v odstavcích 4 a 7;
 - b) náležitosti zveřejnění žádostí o převod podle odstavce 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 203

Užívání ochranné známky, která je předmětem mezinárodního zápisu

Pro účely použití čl. 18 odst. 1, čl. 47 odst. 2, čl. 58 odst. 1 písm. a) a čl. 64 odst. 2 se den zápisu nahrazuje dnem zveřejnění podle čl. 190 odst. 2 za účelem určení data, od něhož musí být ochranná známka, která je předmětem mezinárodního zápisu s vyznačením Unie, řádně užívána v Unii.

Článek 204

Přeměna

1. S výhradou odstavce 2 se ustanovení použitelná pro přihlášky ochranné známky EU použijí obdobně pro žádosti o přeměnu mezinárodního zápisu na přihlášku ochranné známky EU podle článku 9quinquies Madridského protokolu.
2. Souvisí-li žádost o přeměnu s mezinárodním zápisem s vyznačením Unie, jehož podrobnosti byly zveřejněny podle čl. 190 odst. 2, články 42 až 47 se nepoužijí.
3. Aby byla přihláška ochranné známky EU považována za přeměnu mezinárodního zápisu, který byl vymazán na žádost úřadu původu Mezinárodním úřadem podle článku 9quinquies Madridského protokolu, musí tato přihláška obsahovat zmínku v tomto smyslu. Tato zmínka musí být učiněna při podání přihlášky.
4. Shledá-li úřad při průzkumu přihlášky podle čl. 41 odst. 1 písm. b), že nebyla podána do tří měsíců ode dne, kdy byl mezinárodní zápis vymazán Mezinárodním úřadem, nebo že výrobky a služby, pro něž má být ochranná známka EU zapsána, nejsou obsaženy v seznamu výrobků a služeb, pro které byl mezinárodní zápis zapsán pro Unii, vyzve úřad přihlašovatele, aby tyto nedostatky odstranil.

5. Nejsou-li nedostatky uvedené v odstavci 4 odstraněny ve lhůtě stanovené úřadem, právo dovolávat se dne mezinárodního zápisu nebo dne územního rozšíření ochrany a případně dne vzniku práva přednosti mezinárodního zápisu zaniká.
6. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví náležitosti žádosti o přeměnu podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 207 odst. 2.

Článek 205

Komunikace s Mezinárodním úřadem

Komunikace s Mezinárodním úřadem probíhá způsobem a ve formátu dohodnutém mezi Mezinárodním úřadem a úřadem, a to nejlépe elektronickou cestou. Veškeré odkazy na formuláře se považují za odkazy zahrnující formuláře dostupné v elektronické podobě.

Článek 206

Použití jazyků

Pro účely použití tohoto nařízení a pravidel přijatých podle tohoto nařízení na mezinárodní zápisy s vyznačením Unie je jazyk podání mezinárodní přihlášky jazykem řízení ve smyslu čl. 146 odst. 4 a druhý jazyk uvedený v mezinárodní přihlášce je druhým jazykem ve smyslu čl. 146 odst. 3.

KAPITOLA XIV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 207

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor pro prováděcí pravidla. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 208

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 48, čl. 49 odst. 3, člancích 65 a 73, čl. 96 odst. 4, čl. 97 odst. 6, čl. 98 odst. 5, čl. 100 odst. 2, čl. 101 odst. 5, čl. 103 odst. 3, čl. 106 odst. 3, člancích 121 a 168, čl. 194 odst. 3 a čl. 196 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 23. března 2016.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 48, čl. 49 odst. 3, člancích 65 a 73, čl. 96 odst. 4, čl. 97 odst. 6, čl. 98 odst. 5, čl. 100 odst. 2, čl. 101 odst. 5, čl. 103 odst. 3, čl. 106 odst. 3, člancích 121 a 168, čl. 194 odst. 3 a čl. 196 odst. 4 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 48, čl. 49 odst. 3, článků 65 a 73, čl. 96 odst. 4, čl. 97 odst. 6, čl. 98 odst. 5, čl. 100 odst. 2, čl. 101 odst. 5, čl. 103 odst. 3, čl. 106 odst. 3, článků 121 a 168, čl. 194 odst. 3 a čl. 196 odst. 4 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 209

Ustanovení týkající se rozšíření Unie

1. Ode dne přistoupení Bulharska, České republiky, Estonska, Chorvatska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska, Slovinska a Slovenska (dále jen „nový členský stát“ či „nové členské státy“) se ochranná známka EU zapsaná nebo přihlášená podle tohoto nařízení přede dnem jejich přistoupení rozšiřuje na území těchto členských států tak, aby měla stejné účinky v celé Unii.
2. Zápis ochranné známky EU, která byla ke dni přistoupení předmětem přihlášky, nesmí být zamítnut na základě absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1, pokud se tyto důvody uplatní pouze v důsledku přistoupení nového členského státu.
3. Pokud byla přihláška k zápisu ochranné známky EU podána v době šesti měsíců přede dnem přistoupení, mohou být podle článku 46 podány námitky, pokud starší ochranná známka nebo jiné starší právo ve smyslu článku 8 byly nabyty v novém členském státě před přistoupením, za podmínky, že byly nabyty v dobré víře a že den podání, případně den vzniku práva přednosti nebo den nabytí starší ochranné známky nebo staršího práva v novém členském státě předchází dni podání, a případně dni vzniku práva přednosti přihlášené ochranné známky EU.

4. Ochranná známka EU uvedená v odstavci 1 nesmí být prohlášena za neplatnou:
 - a) podle článku 59, pokud se důvody neplatnosti uplatní pouze v důsledku přistoupení nového členského státu;
 - b) podle čl. 60 odst. 1 a 2, pokud starší vnitrostátní právo bylo zapsáno nebo bylo přihlášeno nebo bylo nabyto v novém členském státě přede dnem přistoupení.
5. Užívání ochranné známky EU uvedené v odstavci 1 může být zakázáno podle článků 137 a 138, pokud starší ochranná známka nebo jiné starší právo byly zapsány nebo byly přihlášeny nebo byly nabyty v dobré víře v novém členském státě přede dnem přistoupení uvedeného státu, případně pokud právo přednosti uplatňované ve vztahu k nim vzniklo přede dnem přistoupení tohoto státu.

Článek 210

Hodnocení a přezkum

1. Do 24. března 2021 a následně každých pět let Komise vyhodnotí provádění tohoto nařízení.
2. Hodnocení přezkoumá právní rámec pro spolupráci mezi úřadem a ústředními úřady průmyslového vlastnictví členských států a Úřadem Beneluxu pro duševní vlastnictví, se zvláštním důrazem na mechanismus financování podle článku 152. Hodnocení dále posoudí dopad, účinnost a efektivitu úřadu a jeho pracovních postupů. Zejména se pak bude hodnocení zabývat případnou potřebou upravit mandát úřadu a finančními dopady jakékoli takové úpravy.

3. Komise předá hodnotící zprávu spolu se svými závěry z ní vyvozenými Evropskému parlamentu, Radě a správní radě. Zjištění učiněná v rámci hodnocení se zveřejní.
4. Součástí každého druhého hodnocení bude posouzení výsledků, kterých úřad s ohledem na své cíle, mandát a úkoly dosáhl.

Článek 211

Zrušení

Nařízení (ES) č. 207/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 212
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. října 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

VÝŠE POPLATKŮ

A. Poplatky hrazené úřadu podle tohoto nařízení jsou stanoveny takto (v EUR):

1. základní poplatek za přihlášku individuální ochranné známky EU (čl. 31 odst. 2):

1 000 EUR

2. základní poplatek za přihlášku individuální ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 31 odst. 2):

850 EUR

3. poplatek za druhou třídu výrobků a služeb pro individuální ochrannou známku EU (čl. 31 odst. 2):

50 EUR

4. poplatek za každou další třídu výrobků a služeb nad rámec dvou tříd pro individuální ochrannou známku EU (čl. 31 odst. 2):

150 EUR

5. základní poplatek za přihlášku kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU (čl. 31 odst. 2 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

1 800 EUR

6. základní poplatek za přihlášku kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 31 odst. 2 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

1 500 EUR

7. poplatek za druhou třídu výrobků a služeb pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 31 odst. 2 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

50 EUR

8. poplatek za každou další třídu výrobků a služeb nad rámec dvou tříd pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 31 odst. 2 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

150 EUR

9. poplatek za rešerši v souvislosti s přihláškou ochranné známky EU (čl. 43 odst. 2) nebo mezinárodním zápisem s vyznačením Unie (čl. 43 odst. 2 a čl. 195 odst. 2):

12 EUR, vynásobeno počtem ústředních úřadů průmyslového vlastnictví uvedených v čl. 43 odst. 2; tuto částku a její následné změny úřad zveřejní v Úředním věstníku úřadu

10. poplatek za podání námitek (čl. 46 odst. 3):

320 EUR

11. základní poplatek za obnovu zápisu individuální ochranné známky EU (čl. 53 odst. 3):

1 000 EUR
12. základní poplatek za obnovu zápisu individuální ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 53 odst. 3):

850 EUR
13. poplatek za obnovu zápisu druhé třídy výrobků a služeb pro individuální ochrannou známku EU (čl. 53 odst. 3):

50 EUR
14. poplatek za obnovu zápisu každé další třídy výrobků a služeb nad rámec dvou tříd pro individuální ochrannou známku EU (čl. 53 odst. 3):

150 EUR
15. základní poplatek za obnovu zápisu kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU (čl. 53 odst. 3 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

1 800 EUR
16. základní poplatek za obnovu zápisu kolektivní ochranné známky EU nebo certifikační ochranné známky EU elektronickými prostředky (čl. 53 odst. 3 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

1 500 EUR

17. poplatek za obnovu zápisu druhé třídy výrobků a služeb pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 53 odst. 3 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

50 EUR

18. poplatek za obnovu zápisu každé další třídy výrobků a služeb nad rámec dvou tříd pro kolektivní ochrannou známku EU nebo certifikační ochrannou známku EU (čl. 53 odst. 3 a čl. 74 odst. 3 nebo čl. 83 odst. 3):

150 EUR

19. příplatek za pozdní úhradu poplatku za obnovu zápisu či za pozdní podání žádosti o obnovu zápisu (čl. 53 odst. 3): 25 % ze zpožděného poplatku za obnovu zápisu, nejvýše však 1 500 EUR

20. poplatek za návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti (čl. 63 odst. 2):

630 EUR

21. poplatek za odvolání (čl. 68 odst. 1):

720 EUR

22. poplatek za žádost o navrácení do původního stavu (čl. 104 odst. 3):

200 EUR

23. poplatek za žádost o převod přihlášky ochranné známky EU nebo ochranné známky EU (čl. 140 odst. 1, rovněž ve spojení s čl. 202 odst. 1):

a) na přihlášku národní ochranné známky;

b) na vyznačení členských států podle Madridského protokolu:

200 EUR

24. poplatek za pokračování v řízení (čl. 105 odst. 1):

400 EUR

25. poplatek za prohlášení o rozdělení zapsané ochranné známky EU (čl. 56 odst. 4) nebo přihlášky ochranné známky EU (čl. 50 odst. 3):

250 EUR

26. poplatek za žádost o zápis licence nebo jiného práva k zapsané ochranné známce EU (čl. 26 odst. 2) nebo k přihlášce ochranné známky EU (čl. 26 odst. 2):

a) udělení licence

b) převod licence

c) vznik věcného práva

d) převod věcného práva

e) nucený výkon práva

200 EUR za zápis, ale v případě podání několika žádostí v téže přihlášce nebo současně nesmí celková částka přesáhnout 1 000 EUR

27. poplatek za výmaz zápisu licence nebo jiného práva (čl. 29 odst. 3):

200 EUR za výmaz, ale v případě podání několika žádostí v téže přihlášce nebo současně nesmí celková částka přesáhnout 1 000 EUR

28. poplatek za změnu zapsané ochranné známky EU (čl. 54 odst. 4):

200 EUR

29. poplatek za vyhotovení kopie přihlášky ochranné známky EU (čl. 114 odst. 7), kopie osvědčení o zápisu (čl. 51 odst. 2), či výpisu z rejstříku (čl. 111 odst. 7):

a) neověřená kopie či výpis:

10 EUR

b) ověřená kopie či výpis:

30 EUR

30. poplatek za nahlédnutí do spisu (čl. 114 odst. 6):
30 EUR
31. poplatek za vyhotovení kopie dokumentů ze spisu (čl. 114 odst. 7):
- a) neověřená kopie:
10 EUR
- b) ověřená kopie:
30 EUR
- navíc za každou stránku nad deset stránek:
1 EUR
32. poplatek za sdělení informací obsažených ve spisu (čl. 114 odst. 9):
10 EUR
33. poplatek za přezkoumání výše nákladů řízení, které mají být nahrazeny (čl. 109 odst. 8):
100 EUR
34. poplatek za podání mezinárodní přihlášky u úřadu (čl. 184 odst. 4):
300 EUR

B. Poplatky hrazené Mezinárodnímu úřadu

I. Individuální poplatek za mezinárodní zápis s vyznačením Unie

1. Přihlašovatel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie je povinen podle čl. 8 odst. 7 Madridského protokolu Mezinárodnímu úřadu uhradit individuální poplatek za vyznačení Unie.
2. Majitel mezinárodního zápisu, který po provedení mezinárodního zápisu podá žádost o územní rozšíření ochrany s vyznačením Unie, je povinen podle čl. 8 odst. 7 Madridského protokolu Mezinárodnímu úřadu uhradit individuální poplatek za vyznačení Unie.
3. Výše poplatku uvedeného v bodu B.I.1 nebo B.I.2 je ve švýcarských francích vyjádřený ekvivalent následujících částek stanovených generálním ředitelem Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) podle pravidla 35 odst. 2 společného prováděcího řádu k Madridské dohodě a Madridskému protokolu:
 - a) za individuální ochrannou známku: 820 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků a služeb nad rámec dvou tříd obsaženou v mezinárodním zápisu;
 - b) za kolektivní ochrannou známku nebo certifikační ochrannou známku: 1 400 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků nebo služeb nad rámec dvou tříd.

II. Individuální poplatek za obnovu mezinárodního zápisu s vyznačením Unie

1. Majitel mezinárodního zápisu s vyznačením Unie je povinen podle čl. 8 odst. 7 Madridského protokolu Mezinárodnímu úřadu jako součást poplatků za obnovu mezinárodního zápisu uhradit individuální poplatek za vyznačení Unie.
2. Výše poplatku uvedeného v bodu B.II.1 je ve švýcarských francích vyjádřený ekvivalent následujících částek stanovených generálním ředitelem Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) podle pravidla 35 odst. 2 společného prováděcího řádu k Madridské dohodě a Madridskému protokolu:
 - a) za individuální ochrannou známku: 820 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků a služeb nad rámec dvou tříd obsaženou v mezinárodním zápisu;
 - b) za kolektivní ochrannou známku nebo certifikační ochrannou známku: 1 400 EUR, případně plus 50 EUR za druhou třídu výrobků a služeb a 150 EUR za každou další třídu výrobků a služeb nad rámec dvou tříd obsaženou v mezinárodním zápisu.

PŘÍLOHA II

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Rady (ES) č. 207/2009
(Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1)

Akt o přistoupení z roku 2012, příloha III, bod 2(I)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424
(Úř. věst. L 341, 24.12.2015, s. 21)

pouze článek 1

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Články 1 až 7	Články 1 až 7
Čl. 8 odst. 1 až 4	Čl. 8 odst. 1 až 4
Čl. 8 odst. 4a	Čl. 8 odst. 6
Čl. 8 odst. 5	Čl. 8 odst. 5
Článek 9	Článek 9
Článek 9a	Článek 10
Článek 9b	Článek 11
Článek 10	Článek 12
Článek 11	Článek 13
Článek 12	Článek 14
Článek 13	Článek 15
Článek 13a	Článek 16
Článek 14	Článek 17
Článek 15	Článek 18
Článek 16	Článek 19
Čl. 17 odst. 1, 2 a 3	Čl. 20 odst. 1, 2 a 3
Čl. 17 odst. 5	Čl. 20 odst. 4
Čl. 17 odst. 5a	Čl. 20 odst. 5
Čl. 17 odst. 5b	Čl. 20 odst. 6
Čl. 17 odst. 5c	Čl. 20 odst. 7
Čl. 17 odst. 5d	Čl. 20 odst. 8
Čl. 17 odst. 5e	Čl. 20 odst. 9

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Čl. 17 odst. 5f	Čl. 20 odst. 10
Čl. 17 odst. 6	Čl. 20 odst. 11
Čl. 17 odst. 7	Čl. 20 odst. 12
Čl. 17 odst. 8	Čl. 20 odst. 13
Článek 18	Článek 21
Článek 19	Článek 22
Článek 20	Článek 23
Článek 21	Článek 24
Článek 22	Článek 25
Článek 22a	Článek 26
Článek 23	Článek 27
Článek 24	Článek 28
Článek 24a	Článek 29
Článek 25	Článek 30
Článek 26	Článek 31
Článek 27	Článek 32
Článek 28	Článek 33
Článek 29	Článek 34
Článek 30	Článek 35
Článek 31	Článek 36
Článek 32	Článek 37
Článek 33	Článek 38
Čl. 34 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
Čl. 34 odst. 1a	Čl. 39 odst. 2
Čl. 34 odst. 2	Čl. 39 odst. 3

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Čl. 34 odst. 3	Čl. 39 odst. 4
Čl. 34 odst. 4	Čl. 39 odst. 5
Čl. 34 odst. 5	Čl. 39 odst. 6
Čl. 34 odst. 6	Čl. 39 odst. 7
Článek 35	Článek 40
Článek 36	Článek 41
Čl. 37 odst. 1	Čl. 42 odst. 1
Čl. 37 odst. 3	Čl. 42 odst. 2
Článek 38	Článek 43
Článek 39	Článek 44
Článek 40	Článek 45
Článek 41	Článek 46
Článek 42	Článek 47
Článek 42a	Článek 48
Článek 43	Článek 49
Čl. 44 odst. 1 a 2	Čl. 50 odst. 1 a 2
Čl. 44 odst. 4	Čl. 50 odst. 3
Čl. 44 odst. 4a	Čl. 50 odst. 4
Čl. 44 odst. 5 až 9	Čl. 50 odst. 5 až 9
Článek 45	Článek 51
Článek 46	Článek 52
Článek 47	Článek 53
Článek 48	Článek 54
Článek 48a	Článek 55
Článek 49	Článek 56

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Článek 50	Článek 57
Článek 51	Článek 58
Článek 52	Článek 59
Článek 53	Článek 60
Článek 54	Článek 61
Článek 55	Článek 62
Článek 56	Článek 63
Článek 57	Článek 64
Článek 57a	Článek 65
Článek 58	Článek 66
Článek 59	Článek 67
Článek 60	Článek 68
Článek 61	Článek 69
Článek 63	Článek 70
Článek 64	Článek 71
Článek 65	Článek 72
Článek 65a	Článek 73
Článek 66	Článek 74
Článek 67	Článek 75
Článek 68	Článek 76
Článek 69	Článek 77
Článek 70	Článek 78
Článek 71	Článek 79
Článek 72	Článek 80

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Článek 73	Článek 81
Článek 74	Článek 82
Článek 74a	Článek 83
Článek 74b	Článek 84
Článek 74c	Článek 85
Článek 74d	Článek 86
Článek 74e	Článek 87
Článek 74f	Článek 88
Článek 74g	Článek 89
Článek 74h	Článek 90
Článek 74i	Článek 91
Článek 74j	Článek 92
Článek 74k	Článek 93
Článek 75	Článek 94
Článek 76	Článek 95
Článek 77	Článek 96
Článek 78	Článek 97
Článek 79	Článek 98
Článek 79a	Článek 99
Článek 79b	Článek 100
Článek 79c	Článek 101
Článek 79d	Článek 102
Článek 80	Článek 103
Článek 81	Článek 104
Článek 82	Článek 105

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Článek 82a	Článek 106
Článek 83	Článek 107
Článek 84	Článek 108
Čl. 85 odst. 1	Čl. 109 odst. 1
Čl. 85 odst. 1a	Čl. 109 odst. 2
Čl. 85 odst. 2	Čl. 109 odst. 3
Čl. 85 odst. 3	Čl. 109 odst. 4
Čl. 85 odst. 4	Čl. 109 odst. 5
Čl. 85 odst. 5	Čl. 109 odst. 6
Čl. 85 odst. 6	Čl. 109 odst. 7
Čl. 85 odst. 7	Čl. 109 odst. 8
Článek 86	Článek 110
Článek 87	Článek 111
Článek 87a	Článek 112
Článek 87b	Článek 113
Článek 88	Článek 114
Článek 88a	Článek 115
Článek 89	Článek 116
Článek 90	Článek 117
Článek 91	Článek 118
Článek 92	Článek 119
Článek 93	Článek 120
Článek 93a	Článek 121
Článek 94	Článek 122
Čl. 95 odst. 1	Čl. 123 odst. 1

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Čl. 95 odst. 2	-
Čl. 95 odst. 3	Čl. 123 odst. 2
Čl. 95 odst. 4	Čl. 123 odst. 3
Čl. 95 odst. 5	-
Článek 96	Článek 124
Článek 97	Článek 125
Článek 98	Článek 126
Článek 99	Článek 127
Článek 100	Článek 128
Článek 101	Článek 129
Článek 102	Článek 130
Článek 103	Článek 131
Článek 104	Článek 132
Článek 105	Článek 133
Článek 106	Článek 134
Článek 107	Článek 135
Článek 109	Článek 136
Článek 110	Článek 137
Článek 111	Článek 138
Článek 112	Článek 139
Článek 113	Článek 140
Článek 114	Článek 141
Článek 115	Článek 142
Článek 116	Článek 143
Článek 117	Článek 144

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Článek 118	Článek 145
Čl. 119 odst. 1 až 5	Čl. 146 odst. 1 až 5
Čl. 119 odst. 5a	Čl. 146 odst. 6
Čl. 119 odst. 6	Čl. 146 odst. 7
Čl. 119 odst. 7	Čl. 146 odst. 8
Čl. 119 odst. 8	Čl. 146 odst. 9
Čl. 119 odst. 9	Čl. 146 odst. 10
Čl. 119 odst. 10	Čl. 146 odst. 11
Článek 120	Článek 147
Článek 121	Článek 148
Článek 123	Článek 149
Článek 123a	Článek 150
Článek 123b	Článek 151
Článek 123c	Článek 152
Článek 124	Článek 153
Článek 125	Článek 154
Článek 126	Článek 155
Článek 127	Článek 156
Článek 128	Článek 157
Článek 129	Článek 158
Článek 130	Článek 159
Článek 131	Článek 160
Článek 132	Článek 161
Článek 133	Článek 162
Článek 134	Článek 163
Článek 134a	Článek 164
Článek 135	Článek 165
Článek 136	Článek 166

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Článek 136a	Článek 167
Článek 136b	Článek 168
Článek 137	Článek 169
Článek 137a	Článek 170
Článek 138	Článek 171
Článek 139	Článek 172
Článek 140	Článek 173
Článek 141	Článek 174
Článek 141a	Článek 175
Článek 142	Článek 176
Článek 143	Článek 177
Článek 144	Článek 178
Článek 144a	Článek 179
Článek 144b	Článek 180
Článek 144c	Článek 181
Článek 145	Článek 182
Článek 146	Článek 183
Článek 147	Článek 184
Článek 148	Článek 185
Článek 148a	Článek 186
Článek 149	Článek 187
Článek 150	Článek 188
Článek 151	Článek 189
Článek 152	Článek 190
Článek 153	Článek 191
Článek 153a	Článek 192
Článek 154	Článek 193

Nařízení (ES) č. 207/2009	Toto nařízení
Článek 154a	Článek 194
Článek 155	Článek 195
Článek 156	Článek 196
Článek 157	Článek 197
Článek 158	Článek 198
Článek 158a	Článek 199
Článek 158b	Článek 200
Článek 158c	Článek 201
Článek 159	Článek 202
Článek 160	Článek 203
Článek 161	Článek 204
Článek 161a	Článek 205
Článek 161b	Článek 206
Článek 163	Článek 207
Čl. 163a odst. 1	Čl. 208 odst. 1
Čl. 163a odst. 2 první věta	Čl. 208 odst. 2
Čl. 163a odst. 2 druhá věta	Čl. 208 odst. 4
Čl. 163a odst. 3	Čl. 208 odst. 3
Čl. 163a odst. 4	Čl. 208 odst. 5
Čl. 163a odst. 5	Čl. 208 odst. 6
Článek 165	Článek 209
Článek 165a	Článek 210
Článek 166	Článek 211
Článek 167	Článek 212
Příloha -I	Příloha I
Příloha I	Příloha II
Příloha II	Příloha III